

محمدحسین شهریار

کلیات دیوان ترکی

(بانضمام «حیدر بابایا سلام»)

با مقدمه، تصحیح و تعلیقات
دکتر پرسور حمید محمدزاده

انتشارات نگاه انتشارات زرین

تهران - ۱۳۶۸



انتشارات زرین



انتشارات نگاه

کلیات دیوان ترکی

سید محمد حسین شهریار

مقدمه و توضیح و تعلیقات دکتر پروفسور حمید محمدزاده

چاپ دوم ۱۳۶۸

حروفچینی احمدی

چاپخانه ارزنگ

تیراژ ۵۰۰۰ نسخه

حق چاپ برای ناشرین محفوظ می باشد

انتشارات نگاه: خیابان انقلاب، فروردین - تلفن: ۶۴۰۸۹۷۱

انتشارات زرین: خیابان بهار - شهید کارگر (مزین الدوله) - پلاک ۵۳

محمد حسین شهریار

تود کی دیوانی کلیاتی

(«حیدر بابایا سلام» منظومہ سی ایله)

دکتر پروفسور حمید محمدزاده نین
مقدمہ، رداکته و ایضا حلازی ایله

انتشارات نگاه انتشارات زرین

تهران - ۱۳۶۸

شەھریارین آنا دىلىيىندە شەعر لۇرى

او تۈز آلتى اىل بوندان اول، ۱۳۳۲ - نجى ايلين اسفند آيندا، نوروز قاباغى آذربايچان خلقى ئۆزشاعر يىندىن او نو دولماز بىرھدىه آلدى. بو، استاد شەھریارین «حىدر بابا ياسلام» اثرى ايدى. حىجمىچىك، مضمۇنجا دولغۇن اولان بو اثرين نشرى ايچجون او وقتىكى تېرىزىن بوتون فرهنگى و پولىقرافىك گوجوندن و امكانالار يىندان استفادە اولۇنۇمۇشدى - خطىئى ميرزا طاهر خوشنويس يازمىشدى، شىكللار يىن رسام مرتضى نخجوانى چىكمىشدى، گراورلىنى ميرزا عبد الوهاب شعاري حاضرلا مىشدى، حسين آقا زفيريىن چاپخانازا سىندا چاپ اولۇنۇمۇشدى، حسن تقويمى چاپىن بوتون و سايلىنى حاضرلا مىشدى، مهدى روشن ضمير، عبدالعالى كارنگى هىرىپى آپرىلىقىدا مقدمە يازمىش، شەھریارين ئۆزۈزۈدە خلاصە شىكلەدە اثرين يارانماسى حقىنەدە اىضاھات و ئىریب اونو آذربايچانلىلارا تىقىدیم ائتمىشدى.

شەھریار بسوگۈزل منظومەنى يازماقدان ھله چوخ - چوخ اول

ئۇزۇنۇن زىنگىن يىسرا دېجىلىيغى ايله ايراندا شهرت قازانمىش ، حقلى او لاراق معاصر دورين حافظى لقبى كىيمى عالى بىر مقام صاحبى او لموشدى. بوندان سونرا شاعر بىر سира عامللىرىن تأثيرى آلتىندا و ها ميدان اول آنا سنين آرزو واىستىگى ايله «حىدر بابايى سلام» منظومە سىنى قلمە آلمىشدى.

«حىدر بابايى سلام» شىمس قىيس رازى نىن افادە سىلە دئىشك «خوش طالع ايله دوغۇ لمو شدى». اثرين نشرى ايله دىللر از بىرى او لماسى، عموم خلق مىحبىتى قازانماسى، سرحد لرى آشىب تورك دىلللى خلقلىر آراسىندا يايىلماسى، يوزلرلە نظيرلرلە قارشىلانماسى، ماھىنەلار قوشولماسى، عاشىقىلارىن سازىندا، مغنى لرىن آوازىندا او خونماسى بىر أولدى. بو ادبى حادىه دن ايللر ئوقوب كچىندىن سونرا شهرىيار آنا دىلىيندە اونلارلاينى اثر يازدى، فقط باخىب گوردو كە، هېچ بىريسى «حىدر بابايى سلام» بو يو نا گلەپ چاتىمادى. چوخ احتمال كە، شاعر آشاغىدا كى مصرا علارى يازماقا بو حقيقى اعتراف ائتمەلى اولدى:

باخ كە (حىدر بابا) افسانە تىك او لموش بىرقاف
من كىچىك بىر داغى سرمنزل عنقا ائله دىم.
دوغرودان دا (حىدر بابا) داغى بو اثرده افسانەوى بىر داغا چە وريلدى،
شاعر اوغلۇنو قويىنۇنا آلىپ «سرمنزل عنقا» او لان بىرقاف كىمى باشىنى
گوڭلەرە او جالتدى.

بو معجزە يە او خشار اثر ائله بىر زمان ياراندى كە، طاغوتى قانۇنلار
بو يو ك بىر خلقىن دىلىينە قىفيلى وورموش، آذربايچان دىلىيندە يازماق ياساق
ائدىلىپ، باغىشلانماز جرم سايلىرىدى. ايران خلقلىرى آراسىندا نفـاق

سالانلاردا بوجىلىرىنىڭ «وختىت ملى» ئورتۇگۇ آلتىندا گىزلىتمك و بىر نوع توجىھە ئەتمىگە چالىشىرىدىلار. بئله بىر ئولوم سکوتىنى شەھرىيارىن «حىيدر بابا ياي سلام» منظومەسى سىنلىرىدى. بو، (حىيدر بابا) نىن سىھماسىندا قولۇ زنجىرلى وطنە وئريان سلام ايدى، قارانلىقلارى ياران، سحرىن مۇزىقىنى وئرەن سلام ايدى، بوسلاما ھەر طرفدن علیيك السلام سىسى گىلدى.

آذربايچان ادبىياتى اىچچون شەھرىيـار ھەرشىدەن اول «حىيدر بابا» شاعرى دىر. بو اثرىن يارانماسى ھم شـاعرىن ئـوز حىاتىندا دونوش نقطەسى، ھم ده ادبىاتىمېزدا يىنى مرحلەنин باشلاـنـغـىـجـى اولدى. بـوـئـولـمـزـ بـىـدـىـعـىـ اـثـرـىـنـ مـىـدـاـنـاـ گـلـمـەـسـىـ نـىـ شـەـھـرـىـيـارـىـنـ حـىـاتـىـنـداـ وـ يـارـادـىـجـىـلـىـغـىـنـداـ اوـناـگـورـهـ دـوـنـوـشـ نقطـەـسـىـ حـسـابـ اـئـدـىـرـيـكـ كـهـ، شـەـھـرـىـيـارـىـنـ حـقـيقـىـ استعدادى بو منظومەدە تام گوچو ايلە چاغلامىشدىر. ممحض بو اثرى ايلە شەھرىyar ئوز يوردوندا گىنىش شىكلەدە تانىنماغا باشلاـدـىـ ، خـلـقـ آـر~اسـىـنـداـ درـىـنـ وـسـارـسـىـلـمـازـ مـحـبـتـىـ بوـاثـرـىـ اـيـلـهـ قـازـانـدىـ.

ائىلە جە دە «حىيدر بابا ياي سلام» منظومە سىنى معاصر آذربايچان ادبىاتىندا اوـناـگـورـهـ دونـوـشـ نقطـەـسـىـ، يـىـنىـ مرـحـلـەـنـىـنـ باـشـلاـنـقـىـجـىـ حـسـابـ اـئـدـىـرـيـكـ كـهـ مـمـحـضـ بوـاثـرـىـنـ مـىـدـاـنـاـ گـلـمـەـسـىـلـەـ اـدـبـىـاتـىـمـېـزـداـ سـوـزـوـنـ حـقـيقـىـ معـناـسـىـنـداـ مـتـلـسـىـزـ بـىـرـ جـانـلـانـماـ، دـىـرـچـلـمـەـ عـمـلـەـ گـىـلـدىـ. مـعاـصـرـ آـذـرـبـايـچـانـ اـدـبـىـاتـىـ تـارـىـخـىـنـدـهـ يـقـيـنـ كـهـ، «حىيدر بابا ياي سلام» منظومەسى وـاـنـونـ تـأـثـيرـىـ گـلـهـ جـكـدـهـ مـسـتـقـلـ بـىـرـ بـوـلـمـەـدـهـ تـحـقـيقـ اـوـلـوـنـاـجـاقـ. بـوـئـولـمـزـ اـثـرـىـنـ يـارـانـماـ سـىـنـىـدـانـ سـوـزـراـ آـنـادـىـلـلىـ اـدـبـىـاتـاـ مـارـاقـ وـ دـقـتـ آـرـتـدىـ. جـوـانـ شـاعـرـلـرـدـنـ توـتـموـشـ قـوـجـامـانـ سـوـزـ اوـسـتـالـارـىـنـاـ قـدـرـ بـوـاـثـرـھـسـىـنـ وـئـرـمـگـهـ باـشـلاـدـىـلـارـ. «سـەـھـنـدـەـ مـكـتـوبـ» اـثـرـىـنـدـهـ شـاعـرـ بـوـمـطـلـبـەـ بـئـلـهـ اـشـارـەـ اـئـدـىـرـ:

«سنی «حیدربابا» اوں نعره لر ايله چاغیر اندا

او سفیل دار داقالان، تو لکی قو وان شیر با غیر اندا

شیطانین شیللاغا قالخان قاطری نوخدا قیر اندا

«دده قورقود» سسین آلدیم، دیدیم آرخامدی، ایناندیم

آرخا دوردو قدا سهندیم، ساو الان تك هاو الاندیم

سئله قارشی قاو الاندیم.

جو شقونون دا قانی جوشدی، منه بیر هایلی سس اولدی

هر سسیز بیر نفس اولدی.

با کی داغلاری دا های وئردی سسنه، قيهها او جالدی،

او تایین نعره لری سانگکی بو تایدان دا باج آلدی.

«كورخما گلدىم» دئیه سسلرده منه «جان» دئدی قارداش

منه «جان، جان» دئیه رک دشمنه «قان - قان» دئدی قارداش»

بو يوك نظامی ئوز شعريي زدن و شاعر لر آراسىندا تو تدوغو مقامدان

دانىشار كن «خسرو وشيرين» اثرىنده خلق آراسىندا گىنىش يايىلمىش بير

مىثلدن استفادە ائتمىشدىر. روایتە گورە، گويا عرشده او لان بير خوروز ئوز

بانى ايله يېر او زوندە او لان خورزو لار يوخودان او يادىر، او نون سسینە

سس وئرەن خوروزلار سحرىن آچىلىم سىنى خبر وئرىرلر. نظامى

ئوزونو عرسىن خوروزونا بنز تمىشىدى. بومىثلى شهر يارىن «حیدر بابا ياس

سلام» منظومەسى حقىىنده سو يله سىك، ظنيمز جە يانىلىما ييق.

شهر يارىن «حیدر بابا ياسلام» اثرى آشاغىدا كى مصرا اعلا لا

باشلانىر:

حیدر بابا، ايلديريم لار شاخاندا

سئللر، سولار شاقىلدايوب آخاندا،

قىزلار او نا صفى با غلوب با خاندا،
سلام او لسوون شوكتوزه، ائلوزه،
منيم ده بير آدىم گلسىن ديلوزه.

بو منظومەدن سو فرا شهر يارىن يالنىز آدى دىلە گالمەدى، او نۇن ئۆز و نودە
محبىت رشته لرى چكىپ آذا يوردو نا گتىر دىلر، حسر تله (حيدر بابا) داغىندان
سوز آچان، خىالاً او شاقلىق دورونە قايىدىب، او نۇن ياشىل اتكىلىرىنە
گزىشىن شاعرى ئۆز دوغما كىندىنە آپاردىلار. بو قايىدىشلا «حيدر بابا» نىن
ايكىنچى حصىھىسى يارادى. دىلىنلەر گورە، شهر يار (حيدر بابا) داغىنى
او زاقدان گورن كىيمى بىداھتاً بومصر اعيلارى سو يەدى:

حيدر بابا، چكدىن منى گتىردىن،
يوردو موزا، يو واميزا يېيردىن،
يو سيفيوى او شاق ايكن ايتىردىن،
قوجا يعقوب، اتمىشىمىدە تا پىيسان،
قووالا يېب قورد آغزىندان قاپىيسان!

بو أولدىقجا معنالى و دوشوندرىجى بير حقيقىتدىر. قوجا يعقوب
(آذربايچان) ئۆز يو سيفين (شهر يارى) او شاق ايكن ايتىردى، آنجاق بو
يوسف دشمنىن بىر قارداشلارين سالدىغى قويودا قالمادى، او نۇن يو سيفين
حسىنەن داها آرتىق گوزه لىيگە مالك او لان شعرىنин، صىنعتىن شەرتى
بو تون ئولكەنى بورودى.

«حيدر بابا» نىن بىر يېنچى حصىھىسىنى او خويياندا بىزە ائلە گليردى كە
شاعر يالنىز او شاقلىق ايللارنى خاطرلامىش، قوجا غىندا بو يا باشاچاتمىش

كندىن گوزهл طبىعى منظرە لرىنى مېنیاتور لوحە لردى ترسىم ائتمك نىتىنده او لموشدور. آنجاق اثرين اىكىنچى حصەسى بو تصورىن يانلىش او لدوغۇنۇ ثبوتا يتىردى. معلوم او لدى كە، شەھرىيار بولىش گوزهل شعراينچى لرىنى يارا تدىغى وقت او زلارى ساپا دوزوب او جـ.لارىنى بىرلشدىرمەك، ياراشىقلى بىر بويونباغى ائتمك، مكمل منظومە يارا تماق اىستە مىشدىر. «حىدر بابا» نىن اىكىنچى حصەسى بىر يېجى كتابدا طرح او لسو نموش يارىم دائىرەنى تماملادى، ايلك باخىشدا پراكىنە گورونن بىشلىكلىرى واحد سوژە اطرافىندا بىرلشدىردى.

بىر يېجى حصە دە شاعر ئۆز دوغما يوردونو خساطلارى يير. بورادا شەھرىيار (حىدر بابا) داغىنین گەللى - چىچىكلى اتگىنە ئۆز ياشىد لارىلە اوينايىر، چوبانلارين تو تك سىسىنه، بولاقلارىن زمزە سىنه، دالىسىندا فەسى او لان كەھلىكلىرىن آوازىنا قۇلاق آسىر، مكتىبە ملاابرەھيم دىدرىس آلىر، رخشىنەنин قارا گوزلارى، نە قىزىن شىرىن سوزلەرى او فى والە ئەدىر، سرىن سوپۇنى اىچىدىگى (داشلى بسولاغانىن) داش - قـومنان دو لەماماسىنى، باخجاalarىن - باغلارىن سارالىب سو لەماماسىنى، ائل - او بانىن شەن حىيات كچىرمەسىنى، شاعر او غلو شەھرىيارىن او نۇدو لەماماسىنى آرزو لا يىر. اىكىنچى حصە دە بويالار بىر قدر تو تقو نلاشىر، شاعرىن خىالىندا بىر نوع اىدە آللاشان كند ايلە رە آل حىاتدا كى كند اصلًا او يغۇن گلەمير، نە (شىنگەل آو!) يوردونون عاشق آلماسىندا بىر اىزوار، نە دە آين - شاين او تالا يىب قىرىۋەلارىنى فاتلايان قويون سورولرى گۈرونور. شاعر باخىب گورور كە، كندىن:

آهیّلاری یتمیش کفن چورودوب،
 جاھیّلاری دنیا غمی کیریدیب ،
 قیز - گلینلر ات - جانلارین اریدیب ،

 بس رخشندە ایله ننه قیز نئجه او لوپ؟
 رخشندە نین نسوه تو تورالینى ،
 ننه قیزین کوره کنى ، گلینى .

قیش گجه لریندە بیریئرە ییغیشیب شبچره يىين ، زاغیل دئیەن ،
 عاشقلارین سازىنى ، سوزۇنى دىنلەين كندلىيارين حالى نئجهدىر ؟ شاعر
 جواب وئرير :

كندلى يازىق چراغ تاپمير ياندىرا ،
 گوروم سىزىن بر قىز قالسىن آندىرا ،
 كىيم بوسوزى اربابلارا قاندىرا :
 ندىر آخى بـو ملتىن گناھى ؟
 توتسون سىزى گوروم مظلوملار آھى !

بونۇ نلا بئله شاعرین اميدى قىريلمير . او ، ذهنىنده جنت كىمى
 بىرى - بزه كلى ترسىم اىتدىگى يوردۇنى داغىلمىش ، ازىلمىش ،
 تاپدالانمىش ، تحقىر او لو نموش گوردىكىدە او زابسلە دىگى سەھوگى
 نەاينكە آزالمىر ، عكسىنە بـو آتشىن محبىتە درىن بـير قايغى دا علاوه او لو نور ،
 شاعر آرزوائىدىر :

ائل ده گولسون ، مرادينا يېتىشسىن ،
 اورە كـلـرـىـن يـارـالـارـىـ بـيـتـېـشـسىـن .

هله او توز ايل بوندان قاباق «ادبیات و اینجە صنعت» روزنامە
 سىنيدە شهر يار و اونون وحىدر بابا منظومەسى حقىنەدە درج ائتدىردىگىمېز

مقاله ده بو اثرین معاصر آذربایجان ادبیاتیندا مهم یئر تو تدوغونسی ، علامتدار ادبی حادثه اولدوغونی قیدائیدب ، ادبیاتمیزدا ینی بیر مرحله نین باشلاننماسینی خبر و ئرمیشدیك . ایندی معین بیر زمان کئچدیکدن سونرا بئله بیر ادعانین ثبو تونا هچ بیر احتیاج دویولمور . شاعرین یار ادیجیلیغی و ادبی سیماسی حقینده یالنیز ئوز وطنینده دگیل ، بیر نئچه خارجی مملکتنه مقاله لر ، تدقیقلار ، مونو گرافی لر یازیلمیشدیر . بونلارین هر بیر یسینده شاعرین صنعتکارلیقی یو كسى قیمتلهند یېریلمیش ، « حیدر بابایا سلام » اوزرینده خصوصی بختلر آچیلمیش واونون عموم خلق محبتی فازانماسی سرلرنین آچیلماسنیاسعی گوستر یالمیشدیر . بو شهرت و محبتی بعضیاری بو منظومه نین ساده خاق دیلینده یازیلماسی ايله ، بعضیاری اونون موسیقی و آهنگی ايله ، بیر پاراسی اوشا قلیغین شیرین خاطره لرینی يادا سالماسی ايله ، كند حیاتنین جانلى منظره لرینی يازاتماسیله ايضاح ائدير لر . بونلارین هر بیر ینده معین حقیقت وار .

بیزجه ، « حیدر بابایا سلام » اثرنین ، ائله جهده شهریارین عمومیته يار ادیجیلیقین گوجی اونون خلقی لیگیندە دير . شاعرین عموم خلق محبتی فازانماسین اساس سببی او ندادر كه ، او ، سوزون حقیقی معناسیندا خلقی ايله ياشاییر ، اونون کیمی دوشونور ، اونون کیمی محرومیت چکیر ، اونون کیمی عذاب چکیر ، اونون کیمی كدر لاهنیز او نون کیمی غضبله نیر ، اونو نلا بیر- لیکده دو گوشور ، اونو نلا بیر لیکده سه و ينیر ، خلقین دیلیندە او لوپ دودا- غینا گتیره بیلمه دیگی آرزو و نیسگیللاری تام جسار تله ، مثلسیز قطعیت و اینا- ملا تر فرم ائدير :

حیدر بابا، غیرت قانین قاینار کن،
قارا قوشلار سندن قوپوپ قالخار کن،
او سیلدیریم داشلارینان اوینار کن؛
قوزان منیم همتیمی او رداگور،
اوردان اگیل قامتیمی دارداگور!

همتی داغلار دان او جا، قامتی داردا او لان خلق بـالیز سیسنسی
او جالدیب موجود و ضعیتی دـگیشمک، الـ قولونـا دولاشان اسارت
زنـجـیرـلـرـینـیـ قـیرـماـقـ اـیـچـوـنـ بـئـلـهـ بـیـرـ عـصـیـانـکـارـ سـؤـالـلاـ بـسوـتوـنـ بشـرـیـتـ وـ
کـائـنـاتـ قـارـشـیـسـینـداـ چـیـخـیـشـ اـئـدـیـبـ دـئـیـهـ؛ـ
بـیـرـسـوـرـوـشـوـنـ بـوـقـارـقـینـمـیـشـ فـلـکـدنـ،ـ
نـهـ اـیـسـتـهـ بـیـرـ بـوـقـورـدوـغـیـ کـلـکـدـنـ؟ـ
دـینـهـ کـچـیـرـتـ اوـلـدـوزـلـارـیـ الـکـدـنـ،ـ
قوـیـ توـ کـوـلـسوـنـ،ـ بـوـیـئـراـوـزـیـ دـاغـیـلـسـینـ،ـ
بوـشـیـطـاـنـلـیـقـ قـورـغـوـسـیـ بـیـرـیـغـیـلـسـینـ!

شهریار دردی دیب سیز لایان، ظلمی، حق سیز لیگه گوروب آغلایان
شاعر لردن دگیل، او، درده درمان آختاران، ظلمی کو کوندن قیرماق،
ظالمی بی خمماق بولونی تا پیب گوسترن، قارانلیق ایچیندە، ظلمت قوینوندا
ئوزونو اینیرمهین، او زاق افقلره بولانان، ایشیق گلن سمتی هامیدان تز
گورن، نورلى گله جگه اینازان شاعر دیر. وطنین گو گلرینی هر طرف دو مان
بوروندە شهریار خلقینى بیر لیگه چاغیر بیر، چاخنا شماماغا، بیرـ بیرینىن
آيا غيندان چكىمە مگە، بیرـ بیرینه قازشى ایناـمـسـیـزـلـیـقـ گـوـسـتـرـمـهـ مـگـەـ
چـاـ غـیـرـیـزـ:

حیدر بابا، گو گلربوتون دوماندی،
 گو نلریمیز بیر-بیریندن یاماندی،
 بیر-بیریندن آیریلماین، آماندی!
 یاخشیلیقی الیمیزدن آلیلار،
 باخشی بیزی یامان گونه سالیلار!
 بئله بیر آغیر گونده شاعر هرشیدن و هر کسدن اول آیری دوشیدگی
 ائلیندن سوراغ تو تور، او نونلا در دلشمک ایسته بیر:
 بیر او چایدیم بو چیر پینان يئلنن
 با غلاشايدیم داغدان آشان سئلنن
 آغلاشايدیم او زاق دوشن ائلنن
 بیر گوریدیم آیریلیغى كیم سالدى؟
 ئولكە میزدە كیم قیریلدی، كیم قالدى؟
 شهر يارین شعریندە يوردو موزون گوزه ل طبعتى نين، زحمت
 سه و هر انسان لارينين ماھر رسام فير چاسيله ايشلنميش مينيما تور لرينى گورندە
 يقين ائدير يك كە، اگر او، بونظره لرى او شاقليغىن ايتى، حساس، تزقاواريان،
 گىچ او نودان باخيسىلارى ايله ذهنيندە حك ائتمەسىدى، بوقدر رنگارنگ
 طبىعت تصویر لرينى، كىند حيانتينين اينجه ليكلارينى قرنم ائده بىلمىزدى. اگر
 آذر بايچان طبعتىنى، او نون گو گلره باش قالدىر ان داغلارينى، شاقىلدايىب
 آخان چايلا لارينى، گوزياشى كىمى دومدوروبولاقلارينى، زحمت سه و هر
 ام كچيلارينى، بير سوزله، يوردو موزون و خلقىمېزىن ره آل وارلىغىنى، او نون
 عادتىنى، عنعنە سىنى، سه وينجىنى، كدرىنى، آرزو سونى، دىلگىنى گورماك
 و بىلمك ایسته بير سىز سه، شهر يارين اثر لرينى مراجعت ائدىن:

بايرام او لوب قيزيل پاچيق از لار
ناقيش ووروب اطاقلارى بىز لار
طاخچالارا دوزمهلى دوز لار
قىز گلەينىن فندىقچاسى، حناسى
هو سلنر آناسى، قايىناناسى.

شهر يارين يارادىجىلىغىنىدا كى خلقى ليك يالنىز او نون دوغما ائلى
ووطنى ايله محدودلاشىب قالمير، او نون گوروش دايىرسى يارادىجىلىغى
كىمەي و سعتلى و درين دير. شاعر ئۆز خلقينى، ملى مدنىتى دنيا خلقلىرى
و مدنىتلرىنин عمومى مقدراتىندان آيتيرمير، بۇ حقيقى تام آيدىنلىغى
ايله بىلىير كە، ايندىكى زماندا هىچ بىر خلق ئۆزۈنۈ دنيانىن اجتماعى سىاسى،
ادبى - مدنى حادثەلر يىندىن تجربىدە بىلەن. اگر دنيانىن بىر گوشەسىنده
عموم بىر مدنىتى و آزادلىغى اىچون تھەلكە تورەنېسە، او نا قارشى عمومى
مبازىھ ضرورى دير. بونا گورەدە اىكىنچى دنيا محاربەسى ايللرىنده شهر يار
تردداأتمە دن ضد فاشىست جىبهەدە دايىندى، ئۆز كىسىكىن قلمى ايله بۇ مقدس
مبازىھ ده اشتراك ائتدى.

شهر يارين يارادىجىلىغىنىدا بىن الملل چىلىك روحى او لدىقجا گوجلى
دير. او نون بويوك عالم انشتىنە خطاباً يازدىغى منظوم مكتوب بوجەتىن
خصوصى اهمىتە مالكدىر. معاصى علمىن ان بويوك كشىفلىن اساسىنى قويان
عالمه آفرىنلار سوپىلە دىكىن سونرا علاوه ائدىر كە، افسوس لار او لسوون،
سەنین كشىفلىن گورئىچە سوء استفادە او لوندى، سەنین آرزو نون عكسيئە،
بو كشىفلەن بىشىتىن خىرىنە دىكىل، او نون كتله وى قىرغىنى اىچون آتمىمى
حاضر لاندى، محاربە اژدهاسى ياراندى، جەنم دەشتلى كامىنى آچدى...
بونۇ نلا بىلە شاعر ئۆز نىك بىن لىگىنى ايتيرمير، اينانماق اىستەلير كە،

بېشىت ئوز دوزگۇن يولۇنۇ تاپاچاق، علمى كشفييات انسانلىغا خدمت
ائىدەجك، دلى - ديوانهلىرىن ئىينىدە سلاحا چەورىلەمەجك ...

شهرىارىن دىلى سوزۇن اصل معناسىنىد اخلاقى دىر. او نون يار ادىجىلىغىندادا
ائىلە سوزلر واردىر كە، خلقىن گوندەلىك دىلىنىدە ايشلەندىيگى حالداھەلىك
لغت كتابلارينا دوشىمە يېيدىر. بوجەتىن شاعرىن خلقىن دىل خزىنە سىلە
قىرىلماز باغلىلىغى خصوصى قىدائىدىلمە لىدىر. شهرىار بىر پار اسوزلرى
يازىلى ادبىاتدا او لدوغو كىمى دىگىل قىصدأ جماعت آرسىنىدا ايشلەندىيگى كىمى
يازىر. بو خصوصىت اثر لرىنىن نشرىنىدە دقتىلە قورو نوب ساخلانما لىدىر.
شفاھى خلق ادبىاتى شهرىارىن بەھرە لەندىيگى قايناقلا رداندىر. او نون
مصراعلارىندادا خلق آراسىنىدا شايىع او لان مىل لىرە تز - تزراست گلىرىك.
ائىلەجەدە بعضى مصراعلارى خلق مىل لرىنە چەورىلەمەشىدىر، شاعرىن باياتى
وقوشما طرزىنىدە يازدىقلارى اثر لرده او نون شفاھى خلق ادبىاتى ايلە ياخىنidan
باغلىلىغىنى آيدىن گوسترىر.

بونو دا علاوه ائىدەك كە، شهرىارىن آنادىلىنىدە يار اتدىغى شعرلىرىن
چوخى سهل و ممتنع خصوصىتى نە مالك دىر. بو شعر لرى او شاقلى -
بو يو كلى آسانلىقلا او خويور، هر كىس ئوزونە گورە او ندان بىرپاي آلىر.
آداما ائىلە گلىرى كە، ايندىجە قالمى گوتوروب او نون كىمى يازابىلر . فقط ،
ھيهات! بو قدر نەڭىرەدن و استقبالدان ھىچ بىرىسى (حيدر بابا) نىن تو زونا
چاتا بىلەمە يېيدىر.

بو قون بو مزىتلارىن شهرىارىن شعرىنىدە درىن كوكلىرى واردىر.
او سىتالىقلا يارانان سادەلىك يالىنىز او وقت ممكىن او لور كە، شاعر ئوزوندىن
او لىكى ادبى ارثى درىنىدىن منيمىسىمېش اولسۇن، ئوز يىنى لىكىنى كچمېش

نائیلیتلرین دوامی کیمی تقدیم ائتسین. یو خسا هر بیر ناشیلیغی و یولدان
چیخیب آزماغی ینسی لیک آدی ایله جامعه یه تحمل ائتمک ممکن دگیل.
شهریارین یارادیجیلیغی او نون درین مطالعه سینی، تکجه فارس ، تورک،
عرب ادبیاتی دگیل، دنیا ادبیاتینین بیر چوخ کلاسیک اثرلریله تانیش
اولدوغونو گوستریر.

شهریارین زنگین ادبی ارثی حقینده بوندان سونرا داها چوخ
اثرلر یازیلاجاق، او نون انسان پرور ، عموم بشری افکاری یالنیز ئوز
وطنینده دگیل، دنیا خلقلىرى آراسیندا داها گنیش یاییلاجاق و شاعر
ایچون ابدی شهرت قازاندیرا جاقدیر.

شعرلرینین بیرینده مجنون حقینده ائل آراسیندا یاییلمیش بیر بیته
ایکى بیت علاوه ائدهن شاعر سانکى ئوز سر نوشتنی خلاصە شکلده
سویله میشدیر:

مجنون ایله من مكتب عشق ایچره او خوردیق
من مصحفى ختم ائتدیم، او واللیل ده قالدى
بیر گوندە ائشیتیدیك كەدو شوب چوللارە مجنون
واللیل اولوب وردی، جوانکن ده قوجالدى
بیر گون ده خبر گلادى كە، واللیلیسى ایله
جان وئردى، جهان ایچره يامان ولو له سالدى.

استاد شهریارلا ۱۳۶۶ نجی ایلين یاییندا تبریزدە ئوز ائسویندە
گورو شنده(افسوس كە، بو گوروش بیرینجى و آخرینجى اولدى) صحبت

آراسیندا بئله بير آرزودا اولدى كه ، آنا دىلىنده ياز دىغى شعرلرى بير يئره تسوپلانسىن ، مقدمه ، توضيحات و تعليقاتلا او خوجولارا تقديم ائدىلىسىن . بوندان او توزايىل اول دە شهر يارين يار ايجىلىغى ايله جدى شكلدە مشغول اولوب سعىلاريمە گوره استادىن تشىكىرىنى و تشويفىنى قازاندىغىم ايچون ئىبلە بير آغىر وظيفەنى منه محول ائله دى ، يىگانه او غلو آقاي هادى - يە تاپشىردى كە ، اليازمالارينى منيم اختىيارىمدا قويىسون وينى نشردە هېچ بير تحرىفە يول وئريلەسىن . استادىن مرضىن گوندن - گونە شىتلەنمەسى بو ايشىن سرعتلە باشا چاتدىرى يىلماسىن اىجاب ائدىرىدى . فقط امانسىز ئولوم سعىمېزىن سونا چاتماسىنا مجال وئرمە دى ، بير پارا سؤالار جوابسىز قالدى ، بير نئچەمشكىلىمىز آچىلمادى ، بعضى آرزو لارىمېز يرىنه يئتمە دى . لەكن استادكتابىن ترقىيىنى گوروب بىكەندى و بوجەتىن بىزى آرخايىنلاشدىرىدى .

بوندان اول دە شهر يارين آذرى توركىجە سىنده ياز دىغى شعرلار دفعە لرلە ھم اىراندا ، ھم دە قۇنشۇ ئولكە لردى مقدمه و شىحلە نشر ائدىلىمشىدىر . ألبته كچەمېش نشرلارين ھر بير يىسى نىن ئۆز نوبە سىنده شاعرىن اثرلارينىن يايلىماسىندا معىن خدمتى او لموشىدىر . آنجاق كچەمېش نشرلارين هېچ بير يىسى مكمل او لا بىلمىزدى . او نا گوره كە ، شهر يار عمر و نون سون گو نلارىنە دك قىلى يئرە قويىمامىش ، الھام پريسى او نو سون نفسىنە دك تىرك ائتمە مىشىدىر . بوجەتىن دە ھەمین نشرلارين كچەمېش نشرلەر گوره مكمل چىخماسى طبىعى دىر . ائله جەدە شاعرىن اثرلارين بوندان اولكى نشرلارى ايله اليازمالارينى تو تو شدوردىقداچو خلى تحرىفارە و نقصانلارا راست گىلىدە كە ، بودا يىنى نشرلار ضرورتىنى بير داها تصدقى ائتمى .

بو نشرین تعلیقاتینی ترتیب ائدرکن شهریارین ئوزونون «حیدر بابایا سلام» اثرینین ايلك نشرینه يازدیغی ايضا حاتدان، ائلهجه ده شاعرین ياخین دوستو و سرداشى آقای بیوك نیك اندیشین ۱۳۶۰-نجى ايل نشري ايچون «شان نزول» عنوانيله ويرديگى معلومات و قيداً ئىلگىمiz نشرین توپلايانى محترم شاعر آقای يحيى شيدا طرفيندن قالمه آلينميش معلوماتدان استفاده اولونموشدور.

شعر لرین هانسى تارىخده يازيلماسىنى معينلشدير مك، شبهه سىز كه، او خوجو ايچون فايدالى اولادى. هرچند كه، بوجهت معاصر دورده اور تالىغا چىخمىش و كلاسيك شعر يمىزده مرسوم دكىلادى، لاكن اثرین يارانما تارىخى بير پارا مسئله لرین دوزگون حلینه چوخ كمك ائسدير. بونونظره آلاق شعر لرین يازيلما تارىخى قيداً ئىلگىميشدير. فقط بعضى سىنин يارانما تارىخى يسوندۇر و اونلارى معينلشدير مك ده ممكىن او لمادى، آنچاق بير پاراسى ئوز مضمونو ناگوره تارىخىنى تعىين ائتمىگە امکان وئر بىر. شهر يارا چوخلۇ منظوم مكتوبalar يازيلگىميشدير، بونلارين بعضى- سىنه جواب وئرمىشدير. بو نشرده يالنىز جوابىنى وئردىگى مكتوبalar كتابىن سونوندا ضميمە شكليندە تقدىم ائدىلمىشدير.

۱۰ مهر ۱۳۶۷ - دكتر حميد محمد زاده

حیدر بابای شهریار

بقلم دانشمند محترم آقای مهدی روشن ضمیر

ما بخاطر زیبائی است که این بارگران زندگی را بدوش ناتوانی کشیم، و گرنه یک خور و خواب که باین همه عذاب نمی‌ارزد.
آنکه مفتون زیبائی است گرد زشتی و نادرستی نمی‌گردد و دلی که از ذوق و صفات البریز شد جائی برای کینه و جفا ندارد.
اما زیبائی ظاهر همچون رؤیای جوانی و بهار زندگانی در گذر است و تنها جمال معنی است که پایدار می‌ماند و بدل بستن میلارزد.
ولی افسوس که هر چشمی بدیدن این زیبائی‌ها توانا نیست و ما در این سیر و صفا بیشتر مدبیون هنرمندان هستیم.
اگر با غبان هنر نبود احساسات لطیف میپژ مرد، و اگر احساسات لطیف نبود آدمی از بیرون پلنگ مخوفت و خونخوار تر می‌گردید.
آقای شهریار - به نظر من فرقی که بین ما مردم معمولی و شما هنرمندان هست این است که در سینمای زندگی آنچه را که ما می‌بینیم و یا نمی‌بینیم شما میتوانید بگوئید و شرح بدھید، و آنچه را که ما بیک آن

حس می کنیم شما آنرا سرمدی و جاودان می سازید.
(پیر کورنی) آن شاعر نامدار فرانسوی گاهی که دلبر ستمگرش
نیم نگاهی را از وی دریغ می داشت لب بعتاب می گشود که این همه
به طنازی خود مناز، و مرا بدیده تحقیر منگر، شعر من است که جمال ترا
لایزال می سازد.

راستی اگر (هو گوها) و (رنسارها) نبودند امروز بعد از صدھا سال
(ژولیها) و (هلنها) خودنمایی نمی کردند، و اگر شهریار نبود کسی
حیدر بابا را نمی شناخت.

مثل اینست که باعینک نازک بین شما هنرمندان دنیا را بهتر و روشنتر
می بینیم و همه چیز و همه کس را تحمل کردنی و دوست داشتنی می یابیم.
آری - لیلی را باید از دریچه چشم مجنون نگریست و جمال جهان
را با عینک هنرمندان.

دیگر از خصایص هنر انتخاب و آرایش است. همه بخاطر داریم که
در دوران کودکی چه بسا که بر سر هیچ با هم بازی های خود به جنگ و سریز
بر خاسته ایم، و چه بسا که مادر و خواهر به هوس های کودکانه ما وقی
نهاده و دل نازک مارا بدرد آورده اند، ولی در قطعه خیال از گیز حیدر بابا اثری
از اینهمه خودخواهی نمی یابید، هر چه هست ملوس و محبو بست ولو درد
واندوه باشد. علت این امر تنها یک اصل مسلم روانشناسی نیست که چهره
دیروز را در اینیه امروز طنازتر نشان می دهد و به زیبائی گذشته رویائی
می افزاید، بلکه همان طور که گفتیم کار هنرمند برگزیدن و آراستن است و
چیزی از روح خود به طبیعت بیهجان بخشیدن...
به همین جهت یک اثر هنری با اینکه از طبیعت تقلید شده است بیشتر

از خود طبیعت مجدوبم‌ان می‌کند . اینجاست که باصطلاح (اصل)
تحت الشاعع (تقلید) قرار می‌گیرد و شعر حیدربابا از کوه حیدربابا بالاتر
می‌شود و گرنه یک مشت سنگ و شن که روح ندارد...

من هر وقت فرصتی دست دهد برای رهائی از گل‌ولای زندگی به
مردم هنری پناه می‌برم و تا شعری از سعدی و مولوی نخوانم دست و دلم
بکار نمی‌رود. آری لذت هر چه آسمانی قربهتر ...

از این رو هر وقت شهریار را دیدم کودک وار به دامنش آویختم که من
از این حیات بی‌روح به ستوه آمده‌ام، لالائی حیدربابا را بگو تا نرم نرمک
به خواب روم، و اندک‌اندک غم‌هستی را از یاد برم. شهریارا - شیدا اتر و
شوریده‌تر از ایندل نخواهی یافت. بگو و جانم را بسوز.

از برای تجربت چندی مرا دیوانه کن

گربه از معجنون نباشم باز عاقل کن مرا
برای کسی که یک عمر با شعر و خیال بسر برده و سرانجام برف پریشان
سیر پیری برس رورویش نشسته است شوریدن و نالیدن کار آسانی نیست
ولی شعر شما بقدری رقت‌انگیز است که تصویر نسی کنم کسی آنرا یک بار
بخواند و صد بار نگرید. با وجود این تنها رقت و لطافت بیان شما نیست که
ما را بگریه و امیدارد بلکه در خواندن حیدربابای شما بیشتر به روزگار
حسرت‌بار خود اشک می‌ریزیم: به آن آرزوهای نشدنی، به آن گذشته‌ای
که باز آمدنی نیست، به آن دردهای که در دل نهفته و به کس نگفته‌ایم، به
یاران عزیزتر از جان که مارا در نیمه راه زندگی تنها گذاشته و گذشته‌اند...
شخصی به (ویکتور هوگو) ایراد گرفت که چرا همیشه از خود
می‌گوئی؟ مرد وارسته جهاندیده لبخندی زد و گفت: «رفیق - وقتی از خود

سخن می گوییم در حقیقت از تو سخن گفته‌ام».

کیست که این نکته را از شعر حیدر بابادرگ نکند؟ کیست که گذشته خودرا در آن نهیند؟ به از آن رقت و لطافت! گوئی هرچه زیبائی است شاعر به یک جا گردآورده و این قطعه شیوارا ساخته است، نسل آینده باور نخواهد کرد که یک شاعر ایرانی فقط یک شعر به لهجه آذر بایجانی بگوید آن هم به این رقت و روانی ...

شاعری از زبان معشوقه اش گفته است: «مرا بخاطر چهره گلگون و چشمان خمار پرفسون دوست مدار، چه می ترسم که روزی دوران اینها بسر آید و آتش توبسردی گراید. مرادوست بداری آنکه علتش را بدانی ...» من هم نمی دانم چرا شعر حیدر بابا را این همه دوست می دارم. شاید چون به زبان مادری سروده شده است. لطایف و دقایقش را بهتر می فهمم. شاید از آن رو بدل می نشیند که از دل شوریده برون تراویده است، شاید نمودار دردهای ماست که این قطعه را همچون نگاه شرمگین و آواز حزین شیرین و دلنشین ساخته است...

حیدر بابا آینیه تمام نمای زندگی است: اغلب گریه است و گاهی خنده. اما همانطور یکه (مولیر) در بعضی کمدی هایش از کنار تراژدی رد شده است، خنده حیدر بابا نیز همیشه اشگه آلود است. علت این امر نه برای این است که ما به روزگار گذشته و نعمت از دست رفته با دیده حسرت می نگریم بلکه به علت این است که خود شاعر طبعاً و اساساً ملول و محزون است و خواننده این چهره غمزده وی را تقریباً همه جا می بیند:

زندگانیق بیرقرانلوق زندان در؛ تمدنون اویدوخ یالان سوزینه؛
بوردا بیرشیر دارد ا قالوب با غریر؛ مرسوت سیز انسانلاری چاغریر؛

دینه منیم شاعر او غلوم شهریار بیر عمر در غم اوستنه غم قالار؛
و شاید همانطور که گفته شد همین قصه‌های پرغصه است که این
شعر شهریار را بمذاق ما شرقیهای رنج کشیده در دپرو شیرین تر از شکر
کرده است.

گاهی شاعر بیاد گذشته چنان بی تاب می‌شود که بر استی دل سنگ
را آب می‌کند:

کاش قایدو ب بیرده او شاق او لیدیم
بیر گل آچوب او ندام صورا سولیدیم
آی او زیمی او از درن گونلریم
آغاج مینوب آت گز درن گونلریم

گاهی از ناپداری روزگار کج رفتار مویه‌ها می‌کند و موبهامی کند
(حیدر بابا دنیا بالان دنیا دی ؟) (بیر بیلیدیم آیریلغی کیم سالدی)
(افلاطوندان بیر قوری آدقالوب دور.....)

تعبرات و تشبيهات و کنایه‌ها واستعاره‌هایی که در این شاهکار ادبی
به کار برده شده بقدرتی لطیف و ظریف است که تاب ترجمه ندارد.
قوی قوزولار آین شایین او تلاسین.

شما هراندازه مترجم تو انا باشید اصطلاح (آین شایین) را
چگونه می‌توانید به زبان دیگر بیاورید که همان لذت را در شنوونده ایجاد
پکنند؟!

همین طور است: آغ بولوت لار کوینک لرین سخاندا، و یا
ایله بیلین منیم روحیم اوردادر
که لمیک کیمی باتوب قالوب قاردادر

تنها همین یک بیت در نظر من یک دیوان بلکه یک جهان ارزش دارد،
و گمان نمی کنم گیراتر از این بتوان شعر گفت....

دیگر از مزایای حیدربابا سادگی و روانی آنست که به حد اعجاز رسیده و میل گفته سعدی سهل و ممتنع شده است. همه می دانیم که شعر برای ابراز احساسات است نه اظهار معلومات و از اینرو بیان هر چه ساده تر بهتر:

دفتر صوفی سواد و حرف نیست

جز دل اسپید همچون برف نیست

راستی چه هنری بالاتر از این که شعر حیدربابا راهم عوام می فهمند و هم خواص می پسندند، و از شنیدن آن هم بچه هفت ساله بشور و طرب در می آید و هم پیر هفتاد ساله.

از حیث سادگی و روانی حیدربابا واقعاً غیر قابل تقلید است و بهمین دلیل است که به یک خواندن در خاطرها می ماند.

حیدربابا نه نه قیزین گوزل ری

رخشندۀ نین شیرین شیرین سوزل ری

ترکی دیدیم او خوسونلار او زل ری

بیلسونلر که آدام گیدر آدقالار

یاخشی پیسدن آغزدا بیرداد قالار

ویا:

بالام دورون قویا خ گیدا خ امزه

ویا:

اتی ییوب باشی آتوب یا تالار

کسی و لو صد سال در تبریز بماند تصور نمی‌کنم ساده‌تر و سلیمان‌تر
از این بتواند حرف بزند، کجا رسید که شعر بگوید. ای کاش شاعر حیدر
بابا که دیوانها به زبان فارسی ساخته و پرداخته است، این قطعه را به همان
زبان نیز در می‌آورد تا سایر هم می‌همنان ما هم از این لذت سهمی بسزا
می‌بردند...

دیگر از مزایای حیدر بابا اینکه باساز (عاشق) سازگار می‌شود.
می‌دانید که در هر جا ساز زنهای دوره‌گردی وجود دارند که کوبکو و دیار
بدیار می‌گردند و در ازای لقمه نانی جان می‌بخشنند، در دیار ما اینها را
(عاشق) می‌نامند که به آهنگ مخصوص ساز و آواز می‌خوانند. شاعر
حیدر بابانمی‌دانم از روی عمد یا بر سبیل تصادف بحری را برای شعر خود
انتخاب کرده است که با این آهنگ کاملاً وفق می‌دهد و شاید با توجه به
همین موضوع بوده که خود گفته است:

عاشق‌لرین ساز لاریندا سوزیم وار

چنانکه از هم اکنون (عاشقهای) بستان آباد و قراچمن در قهوه‌خانه‌ها
و گذرگاهها اشعار حیدر ببارا می‌خوانند و سینه به سینه بیادگار می‌سپارند.
چیزی که در حیدر بابا فراوان یافت می‌شود مناظر طبیعی و زندگی
روستائی است. همانطوری که می‌دانید این قطعه هفتاد بند دارد و هر بند
چند تابلوی خیال‌پرور. کسانی که روزگار طفو لیت خود را دردهات بسر
برده‌اند از تماشای این مناظر لذت فراوان خواهند برد و نگاه حسرت-
باری بقفا کرده و خواهند گفت:

ای عهد طفو لیت من باز تو باز آی
ای دوره عیش و طرب و ناز تو باز آی

یک منظره روستائی نمانده که شاعر برای آن تابلوئی نساخته باشد:

نوروز گلی قارچچگی چخاندا
بایرام یلی چارداخlarی یخاندای
سوری قالخوب دولائیدن آشاردی
بایدا لارین سودی آشوب داشاردی

کوتاه سخن: اگر بنا بشود که لامارتین را (شاعر دریاچه) و سولی پرودومرا (سازنده گلدان شکسته) و نیمارا (سراینده افسانه) و حجازی را (نگارنده بابا کوهی) بنامیم به نظر من شهریار را باید (شاعر حیدر بابا) نامید. برای اینکه در داوری شتاب نکرده باشم بار دیگر از لابلای کتابها به سیر و سیاحت پرداختم و هرجا خاطرات کودکی یافتم به دقت خواندم و اکنون به جرئت می‌توانم بگویم که نه (توماس هود) و نه (تئودور بانویل) و نه (شاتو بربیان) و نه (هوگو) و نه حتی (لامارتین) چه در کمیت و چه در کیفیت هیچکدام به پای حیدر بابا نمی‌رسند و شاعر تو انای ایران در این میدان‌گوی سبقت را از همگان ربوده است.

اگر باور ندارید حساب کمیت آسان است: شاید شاعری را سراغ نداشته باشید که به یاد زادگاه خود اینهمه شعر گفته باشد. اما راجع به کیفیت: من تاجائی که می‌توانstem و فرصت اجازه می‌داد اندکی از زیائی‌های آنرا نشان دادم. گرچه این کار ضرورتی هم نداشت و هر صاحبدلی به یک نگاه حیدر بابا چنان مست می‌شود که دامنش از دست می‌رود...

اما پژوهش در اینکه شاعر در سروden این شعر از کدام مکتب ادبی پیروی کرده است به عقیده من رنج بیهوده ایست طایراندیشه شاعری چون

شهریار حد و سد نمی‌شناسد و هرجا داشت خواست بی‌محابا می‌رود
همانطوری که روح بی‌بندوبار (موسه) بهیچ قاعده و قانونی گرفتار نبوده
است و آنچه داشت گفت بگو گفته است.

همینطور بحث و فحص درباره (فیلولوژی) و (فلکور) را به‌اهل
قال می‌گذارم و خود به‌ذوق و حال می‌پردازم و می‌گویم: صاحبدلی که هم
منصف باشد و هم مطلع و بخواهد خاطرات کودکی گویندگان شرق و
غرب را به‌یک جا گردآورد بیکمان حیدربابارا قدر خواهد شناخت و بر صدر
خواهد نشاند.

ممکن است به مرور زمان کوه حیدربابا با خاک یکسان شود و از
دیده‌ها نهان گردد، ولی تادلی از مردم حساس آذربایجان در تنگنای سینه
می‌طپد شعر شهریار همچنان پایدار خواهد بود و این ذخیره ملی را
همچون ورق زر دست به دست خواهند برد و نسل به نسل بیادگار خواهند
داشت.

بعداز این صاحب‌نظران و دل دادگانی که از جاده قراچمن عبور
خواهند کرد، در آن دورا دور به نقطه‌ای اشاره کرده و خواهند گفت آنجا
راه خشگناب است، آنجا کوه حیدربابا و زادگاه شهریار است، آن
وادی لیلی است و مجنون...

باری این اثر به ظاهر کوچک که امروز به دست شما می‌رسد
حاصل زحمت چهارهند بزرگ یعنی یک شاعر و یک نقاش و یک خطاط
و یک گراورساز است که همگی از تبریز شورانگیز ما برخاسته و این دسته
گل را آراسته‌اند.

حیدر بابا ياسلام

- ١ حیدر بابا، ايلدريملار شاخاندا،
سللار، سولار شاقليدايوب آخاندا،
قىزلار اوナ صف باغلىيوب باخاندا.
- سلام اولسون شوكتسوزه، ائلوزه
منيم ده بير آديم گلسين ديلوزه.
- ٢ حيدر بابا، كهليكلىرون اوچاندا
كول ديسين دوشان قالخوب، قاچاندا،
باخچالارون چىھكلىنوب آچاندا،
بىزدن ده بير ممکن اوlsa، ياد الـه
آچىلمىان اوركلىرى شاد الـه.
- ٣ بايرام يئلى چارداخلارى يىخاندا،
نوروز گلى، قارچىچىگى چىخاندا،
آغ بولوتلار كويىنكارين سىخاندا
بىزدن ده بير يادايلىهن ساڭ اولسون
دردىرىمىزقوى دىكلىسون داغ اولسون.

- ٤
- حیدر بابا، گون دالیوی داغلاسین
او زون گو لسون، بولاخلارون آغلاسین
او شاخلارون بیر دسته گل با غلاسین
یشل گلندە وئىر گتىرسىن بويانا
بلكە منىم ياتمىش بختىم اويانا.
- ٥
- حیدر بابا، سنون او زون آغ او لسون!
دورت بيريانون بولاغ با غ او لسون!
بىزدن سوراسنون با شون سا غ او لسون!
- ٦
- دنيا قضو - قدر، ئولوم - ايتىمىدى!
دنيا بويى او غوا سوزدى، يىتىمىدى!
- حیدر بابا، يولوم سنن كچ او لدى،
عمروم كچدى، گلەممەدىم گچ او لدى،
ھېچ يىلمەدىم گوزللرۇن نج او لدى
بىلەمىزدىم دنگە لروار، دونوم وار،
ايتكىين لىك وار، آيرلىق وار، ئولوم وار.
- ٧
- حیدر بابا، ايگىت امك ايتىرىمىز،
عمر كچھر، افسوس بره بىتىرىمىز،
نامىرد اولان عمرى باشا يىتىرىمىز.
- بىزدە، واللاھ، او نوتىمارىق سىزلىرى،
گورمەسک حلال ائدون بىزلىرى.
- ٨
- حیدر بابا، ميراژدر سىسىنىنده،
كىند ايچىينە سىسىن - كويىدىن دوشىنده،

عاشيق رستم، سازين ديللنديرنده،
يادوندادي نه هولسک قاچارديم؟
قوشلار تكين قاناد چاليب اوچارديم؟

- ٩ شنگل آوا يوردى عاشيق آلماسى،
گاه دا گئدوب اوردا قوناق فالماسى،
داش آتماسى، آلما، هيوا سالماسى،
قاليب شيرين يوخى كيمى ياديمدا.
اشر قويوب روحيمدا، هر زاديمدا.
- ١٠ حيدر بابا، قورى گولون قازلاري،
گدىكلرون سازاخ چالان سازلاري،
كت - كوشينين پاييزلاري، يازلاري،
بيز سينما پردهسى در گوزومده،
تك اوتوروب، سيرائىدىرم ئوزومده.
- ١١ حيدر بابا، قره چمن جاداسى،
چوشلارين گلهرسى - صداسى،
كربليا گەدنلىرىن قاداسى،
دوشسون بو آج يولسوزلارين گوزونه،
تمدنسون اويدوخ يالان سوزونه!
- ١٢ حيدر بابا، شيطان بىزى آزدىريپ،
محبى اور كىردن قازدىريپ،
قره گونون سرنوشتىن يازدىريپ،
سايليب خلقى بير - بيرينون جانينا!

- بارىشىغى بىلەدىرۇب قانىنا!
گۈز ياشىندا باخان اولسا، قان آخماز!
انسان اولان خنجر بئلىنە تاخماز!
اما حىف، كور تو تدوغۇن بوراخماز!
- بېشىتمىز جەھنم اولماقدا در!
ذىحجە مىز محرم اولماقدادر!
- خزان يېلى يارپا خلارى تو كىنده
بىولوت داغدان يىنib كىنده چو كىنده.
شىخ الاسلام گۈزل سىسىن چكىنده
نسگىلى سوز اوركىلەر دىرىدى،
آغا شلاردا آللەها باش ايردى.
- داشلى بولاخ داش- قومونان دولماسىن!
با خچالارى سارالماسىن، سولماسىن!
اوردان كچن آتلى سوسوز اولماسىن!
- دینه بولاخ، خىرون اولسۇن آخارسان،
افقلەرە خىمار - خىمار باخارسان!
- حىدرىبابا، داغىن داشىن سره سى،
كەھلىك اوخور، دالىسىندا فره سى.
قوزو لارىن آغى، بوزى، قره سى.
بىر كىئىدىم داغ درەلراوزونى،
او خويىدىم، «چوبان، قىتر قوزونى»،
- حىدرىبابا سولى يىرىن دوزىنده،

- بولاخ قینز چای - چمنین گوزوندە،
 بولاغ اوتى، اوزه رسویون اوزوندە،
 گوزل قوشلار اوردان گلیب گچللر،
 خلوتلىوب، بولاخدان سوايچللر . ١٨
- بىچىن اوستى، سىنبل بىچىن اوراخلار،
 ايله بىل كە زلفى دارار داراخلار،
 شكارچىلار بىلدىرچىنى سوراخلار،
 بىچىنچىلر آيرانلارين اىچللر،
 بىر هوشلانىب، سوندان دوروب بىچللر. ١٩
- حىدر بابا، كندىن گونى باتاندا،
 اوشاقلارون شامىن يىوب ياتاندا،
 آى بولوتدان چىخوبقاش - گوز آتاندا! ٢٠
- بىزدىن ده بىرسن اولارا قصە دە،
 قصە مىزدە چوخلۇ غم و غصە دە.
 قارى نە گئىجه ناغىل دىنده،
 كولكقالخىب، قاب - باجانى دوينده،
 قورد گئىچىنى شىنگلىسىن يىنده،
 من قايدىب، بىرده اوشاق اولىدىم!
 بىر گل آچىب، او ندان سورا سولىدىم! ٢١
- عمه جانىن، بال بىلە سىن يىه ردىم،
 سوندان دوروب، او سدونومى گىيەردىم،
 باخچالاردا تىرىنگنى دىيەردىم ،

- آى ئوزومى او ازدىرن گونلريما
آغاچ مىنوب، آت گزدىرن گونلريم!
٢٢ هچى خالا چايـدا پالتار يوواردى،
مەمد صـادق دامـلارىنى سـوواردى،
ھـچ بـيلـمزـديـكـ دـاغـدىـ، دـاشـدىـ، دـوـوارـدىـ
ھـريـانـ گـلـدىـ، شـيـلاـغـ آـتـوبـ آـشـارـدىـ،
آـللـهـ، نـهـخـوـشـ، غـمـسـيـزـ غـمـسـيـزـ يـاشـارـدىـ!
- شـيـخـ الـاسـلامـ، منـاجـاتـىـ دـيـيـهـرـدىـ،
مـشـدـ رـحـبـيـمـ لـبـادـهـنـىـ گـيـيـهـرـدىـ،
مـشـدـ آـجـلـىـ بـوـزـ باـشـلـارـىـ يـيـهـرـدىـ،
بـيـزـخـوـشـوـدـوقـخـيـرـاتـ اوـلـسـونـ، تـوـىـ اوـلـسـونـ،
فـرـقـ اـيـلـهـمـزـ، هـرـنـوـلـاجـاقـ، قـوىـ اوـلـسـونـ!
- مـلـكـ نـيـازـ وـرـنـدـلـيـنـ سـالـارـدىـ،
آـتـينـ چـاـپـوـپـ، قـيـقاـجـيـدانـ چـالـارـدىـ،
قـيرـقـىـ تـكـيـنـ، گـدـيـكـ باـشـىـنـ آـلـارـدىـ،
دوـلـائـيـاـ قـيـزـلـارـ آـچـىـپـ پـنـجـرـهـ،
پـنـجـرـهـلـرـدـهـ نـهـ گـوـزـلـ منـظـرـهـ!
- حـيـدرـبـابـاـ، كـنـدـيـنـ توـيـونـ توـتـانـداـ،
قـيـزـ - گـلـيـنـلـرـ حـناـ، پـيـلـتـهـ سـاتـانـداـ،
بـيـكـ گـلـيـنـهـ دـامـنـانـ آـلـماـ آـتـانـداـ،
منـيـمـ دـهـ اوـ قـيـزـلـارـوـنـداـ گـوـزـومـ وـارـ ،
عاـشـيقـلـارـيـنـ سـازـلـارـيـنـداـ سـوـزـومـ وـارـ.

- ٤٦ حیدر بابا، بولاخلارین يارپىزى،
بوستانلارين گلبىسى، قارپىزى،
چرچىلارين آغ نباتى، ساققىزى،
ايىدى ده وار داما غىمدا، دادوره،
ايتكىن گئدن گونلىرىمدىن يادوره.
٤٧ بايرامىدى، كىتجە قوشى او خوردى،
آداخلى قىز بىك جورا بىن تو خوردى،
هركس شالىن بىر باجادان سو خوردى،
آى نه گوزل قايدادى شال ساللاماق!
بىك شالىنا بايراملىغىن با غلاماقدى!
٤٨ شال ايستەدىم، من ده ائودە آغلادىم،
بىر شال آلىب، تئز بئلىمە با غلاماقدىم،
غلام گىلە قاشدىم، شالى ساللاڭا دىم،
فاطىمە خالا، منه جورا بىن با غلاماقدى،
خان ننهمى، يادا سالىب آغلادى!
٤٩ حيدر بابا، ميرزى مەدىن با خچاسى،
با خچالارين تورشا - شىرىن آلچاسى،
گلىنلىرىن دوزمەلرى، طاخچاسى
ھى دوزولور گوزلرىمېن رېيندە!
خىيمە وورار خاطرەلر صېيندە!
٥٠ بايرام اولوب، قىزىل پالچىق از لىر،
ناقىش ووروب، اتاقلارى بىز لىر،

- ٣٨-
- طاخچالارا دوزمه‌لری دوزللر،
قىز - گلىين فندقچاسى، حناسى،
هوسلىنەر آناسى، قايناناسى.
- ٣١ باكى چنىن سوزى، سووى ، كاغذى،
ايىكلرىن بولاماسى، آغزى،
چرشنبه نىن گردكانى ، موىزى،
قىزلار دىيەر : آتىل-باتىل چرشنبه،
آينا تكىن بختىم آچىل چرشنبه!
- ٣٢ يومورتاني، گويچك، گلى بوياردىق،
چاقىشىدىريپ، سينا زلالارين سويا رديق،
اويناماقدان بيرجه مگر دويارديق؟
- على منه ياشيل آشيق وئردى!
ارضا منه نوروز گلى دررى!
- ٣٣ سوروز على خرمىنده ول سورردى،
گاهدان ينوب، كولشلىرى كورردى،
داغدان دا بىر چوبان ايتى هورردى،
اوندا گوردون الاخ اياخ ساخладى،
داغا باخىب، قولاخلارين شاخладى!
- ٣٤ آخشام باشى ناخىرىلان گلنده ،
قودوخلارى چكىپ، وواردىق بننده!
ناخىر گچىب - گئىدېپ يتنده كنده،
حيوانلارى چلىپاق مىنوب قوواردىق ،

سوزچىخسىدى، سينه گرىپ سوواردىق.

ياز گئجهسى چايدا سولار شارىلدار،
داش - قىehler سلده آشىب، خارىلدار،
قارانلىقدا قوردون گوزى پارىلدار،
ايتلر، گوردون، قوردى سئچوب، اولاشدى،
كورددا، گوردون، قالخىب، گدىكدىن آشىد.

قىش گئجهسى، طولەلرین اتاغى،
كتىلەر يسەن او تراوغى، ياتاغى،
بخارىدا يانار او تون ياناغى،
شېچىرەسى، گىركانى، ايدهسى،
كىنده باسار گولوب، دانشماق سىسى.

شجا خال او غلونون باكى سوقتى،
دامـدا قوران سـمـ او ارى، صحبتى،
يادىمـدادى شـسلـى قـدىـ - قـامتـىـ.

جونم مـگـونـ توـبـىـ دونـوبـ، يـاسـ اوـلدـىـ،
نـهـقـىـزـىـنـ بـختـ آـيـنـاسـىـ كـاسـ اوـلدـىـ.

حـيدـرـبـابـاـ، نـهـقـىـزـىـنـ گـوزـلـرىـ،
رـخـشـنـدـهـ نـىـنـشـىـرـىـنـ - شـىـرـىـنـ سـوـزـلـرىـ،
تـورـكـىـ دـئـدـىـمـ، اوـخـوـسـوـنـلـارـ ئـوزـلـرىـ،
بـىـلـسـىـنـلـرـ كـىـهـ، آـدـامـ گـئـدرـ آـدقـالـارـ،
يـاخـشـىـ - پـىـسـدـنـ آـغـىـزـداـ بـىـرـدـادـ قـالـارـ.

ياز قاباغى، گون گونئى دويندە،

کند او شاغی قارگوللەسین سویندە،
کورکچىلار داغدا کورك زویندە ،
منىم روحوم ايله بىلۇن اوردا دور،
کھەلەيك كمىن باتىب، قالىب قاردادور.

٤٠ قارى نە او زاداندا ايشىنى،
گون بولوتدا ايرردى تشنىنى،
قورد قوجالىب، چكدىرنە ديشىنى،
سورى قالخىب، دولائىدان آشاردى
بايد الارين سوتى آشىب - داشاردى.

٤١ خجه سلطان عمه ديشىن قىساردى
ملا باقر عمماوغلى تئز ميساردى .
تندىر يانىب، توستى ائۋى باساردى.
چايدا نىمىز ارسىن اوستە قاپناردى،
قوورقامىز ساز اىچنده اويناردى .

٤٢ بستان پوزوب، گتىرىدىك آشاغى،
دولدورىرىدىق ائودە تاختا - طاباغى،
تندىرلرده پىيىردىك قابااغى ،
ئۈزۈن يىوب، تەخملارىن چىتداردىق،
چوخ يىمكىن، لاپ آزقالاچاتداردىق .

٤٣ ورزغاننان آرمۇت ساتان گلنده،
او شاقلارىن سسى دوشىرى كنده .
بىزدە بوياننان اشىدىب بىلەنده

- ٤٤
- شىلاق آتىب، بىرقىشقىرىق سالاردىق،
بوغدا وئرېب، آرمۇتلاردان آلاردىق.
میرزا تاغى نان گەچىجە گىندىك چايا.
من باخىرام سىلدە بوغولىموش آيا!
بىردىن ايشيق دوشدى او تاي باخچايانا
اى واي دئدىك قورددى، قىتىدىك قاشدىق،
ھەچ بىلەمەدىك نەوقت گەدىيىكدىن آشدىق.
- ٤٥
- حىدرىبا با، آغا جىلارون او جالدى،
اما، حىف، جوانلارين قوجالدى!
تو خىلىلارين آرىخلىوب، آجالدى!
كولگەدونى، گۈن باتدى، قاش قىلدى!
قوردون گۈزى قارانلىقىدا برلىد!
- ٤٦
- اشىتمىشىم، يانىر آللە چراڭى،
دايسىر اولوب مىسجدىزون بىولاغى.
راحت اولوب كىندىن ائوی-او شاغى،
منصور خانىنلى-قولى وار اولسون،
هاردا قالسا، آللە، او نا يار اولسون!
- ٤٧
- حىدرىبا با، ملا ابراهىم وار، يا يوخ؟
مكتىب آچار، او خور او شاقلاڭار، ياي يوخ؟
خرمن اوستى مكتىبى با غلاڭار، يا يوخ؟
مندىن آخوندا يىيرىسن سلام
ادبلى بىرسلام مالا كلام.

٤٨

خجە سلطان عمە گئدیب تبریزە،

اما نە تبریز كە، گلممیر بیزە.

بالام، دورون قویاخ گئداخ ائمیزە؟

آقا ئولىدى، تفاقمیز داغىلدى،

قویون اولان، ياد گئدو بن ساغىلدى.

٤٩

حیدر بابا، دنيا يالان دنيا دى،

سلیماندان، نوحدان قالان دنيا دى.

اوغول دوغان، دردە سالان دنيا دى

هر كيمسيه هر نە وئريپ، آليبدى،

افلاطوندان بير قورى آد قالىبدى.

٥٠

حیدر بابا، يار- يولداشلار دوندولر،

بىر-بىرمى چو لدە قويوب، چوندولر،

چشمە لرىم، چراغلارىم، سوندولر.

يامان يېرده گوندوندى، آخشام اولدى!

دنيا منه خرابە شام اولدى!

٥١

عم اوغانىان گىشىن گئىچە قىچاغا،

آى كە چىخدى، آتلار گىلدى اويناغا؛

ديرماشىردىق داغدان، آشىردىق داغا.

مش ممى خان گوي آتىنى اويناتدى،

تفنگنى آشىردى، شاققىلداتدى.

٥٢

حیدر بابا، قره گولسون درەسى

خشگنابىن يولى، بىندى، بورەسى؟

- اورادادو شهر چیل کهلهیگین فرهسی
- اوردان گئچر یوردو مووزون ئوزونه
بیزدە گئچک یوردو مووزون سوزونه.
- خشگنابی یامان گونه کیم سالیب؟
سیدلردن کیم قیریلیب، کیم قالیب؟
آمیرغفار دام - داشینی کیم آلیب؟
- بولاخ گنه گلیب، گولى دولدورور؟
یاقورو یوب، باخچالاری سولدورور؟
- آمیرغفار، سیدلرین تاجیدی؛
شاهلار شکار اتمهسی قیقاچی دی.
مردە-شیرین، نامردە چوخ آجیدی.
- مظلوم لارین حقی اوسته اسردی.
ظالملىرى قلیش تکین کسردی.
- میر مصطفی دایی، اوجا بوی بابا؛
ھیکللى، ساققاللى، تو لستوی بابا.
- ایلدى یاس مجلسینی، توی بابا
خشگنابین آبروسى، ارمى،
مسجد لرین، مجلس لرین گوركمى.
- مجدالسادات، گولردى باغلار کیمی.
گورولداردى، بولوتلى داغلار کیمی،
سوز، آغزىندا، اريردى ياغلار کیمی؛
- آلنى آچيق، ياخشى درين قاناردى،

ياشيل گوزلر، چرا غ تكين، ياناردى.

٥٧ منيم آتم، سفره لى بير كيشيدى،

ائىلىيندن دوتماق اوونون ايشيدى.

گوزللىرىن آخره قالمىشيدى،

اوندان سورا دونرگەلر دوندولر،

محبىتىن چرا خلارى سوندولر.

٥٨ مير صالحىن دەلى سؤلىق اتمەسى،

مير عزيزىن شىرىن شاخسى گەھەسى،

مير مەمدىن قورولماسى، بىتەھەسى،

ايىدى دئشك، احوالاتدى، ناغىلدى،

كچىدى، گەنتدى، ايتدى، باقىدى، داغىلدى.

٥٩ مير عبدلۇن آينادا قاش ياخماسى،

جو جىلاريندن، قاشىنون آخماسى،

بو يلانماسى، دام - دواردان باخماسى،

شاه عباسىن دورىيىنى، ياداش بخىر!

خشىگىنا بىن خوش گونى، ياداش بخىر!

٦٠ ستارە عەمە نزىكلىرى ياپاردى،

مير قادر دە هىرم بىرىن قاپاردى،

قاپوپ يىوب، دايچاتكىن چاپاردى،

گولمه لىدى اوونون نزىك قاپپاسى،

عەمە مىن دە، ارسىتنون شاپپاسى.

٦١ حىدر بابا، آمير حىدر نىنپور؟

يقيين گنه سماوراي قينيور?
دای قوجالىب، آلت انگىنهن چينيور،
قولاخ باتىب، گوزى گيرىب قاشينا،
يازىق عمه، هاوا گلىب باشينا!

٦٢ خانم عمه، ميرعبدلون سوزونى
ائشىدنده، اىه ر آغزى - گوزونى،
ملكامدا وئرر اوـنون ئوزونى،
دعـوالارين شوخلوغىلان قاتاللار،
اتى يىوب، باشى آتوب ياتاللار.

٦٣ فضه خازم، خشكىنا بىن گلىيـدى،
آمير يحيى، عمـقـزـينـون قوليـدـى،
رخـسـارـهـ، آـرـتـىـسـتـىـيدـىـ، سـوـگـلىـيدـىـ،
سـىـدـ حـسـىـنـ مـيرـصـالـحـىـ يـانـسـىـلـارـ،
آـمـيرـ جـعـفـرـ غـيـرـتـلـيـدـىـ قـانـسـالـارـ.

٦٤ سـجـرـ تـئـزـدـنـ، نـاخـىـرـ چـىـلـارـ گـلـرـدـىـ،
قوـيـونـ - قـوـزـىـ، دـامـ باـجـادـاـ مـلـرـدـىـ،
عـمـهـ جـانـيمـ كـورـپـهـ لـرـىـنـ بـلـرـدـىـ،
تـندـىـرـ لـرـىـنـ قـاـوـزاـنـارـدـىـ توـسـتوـسـىـ،
چـورـكـلـرىـنـ، گـوـزـلـ اـيـىـ - اـيـسـتـىـسـىـ.

٦٥ گـويـرـ چـىـنـلـرـ، دـستـهـ قـالـخـىـبـ اوـچـالـلـارـ،
گـونـ سـاـچـانـداـ، قـىـزـيـلـ پـرـدـهـ آـچـالـلـارـ!
قـىـزـيـلـ پـرـدـهـ آـچـىـبـ، يـيـغـىـبـ، قـاـچـالـلـارـ،

گون او جالیب، آرتار داغین جلالی،
طبیعتین جوانلانار جمالی.

٦٤ حیدربابا قارلی داغلار آشاندا،
گئجه کروان يولون آشیب چاشاندا،
من هاردا سام، تهراندا یا کاشاندا
او زاق لاردان، گوزوم سئچر او نلاری،
خیال گلیب، آشیب گئچر او نلاری.

٦٧ بیر چیخیدیم دام قیه نین داشینا،
بیر با خیدیم گچمیشینه، یاشینا،
من ده او نون قارلاریلان آغلا ردیم،
قیش دون دوران اور کلری داغلار دیم.

٦٨ حیدربابا، گل غنچه سی خنداندی
اما، حیف، اورک غذا سی قازدی،
زندگانلیق بیر قارانلیق زنداندی،
بیر گوریدیم نه لر گلیپ باشینا؟

بو زندانین در بچه سین آچان يوخ!
بودار لیقدان بیر قور تو لوب قاچان يوخ!

٦٩ حیدربابا، گویلر بو تون دوماندی،
گونلار یمیز بیر - بیریندن یاما ندی،
بیر - بیرو زدن آیریلمایون، آماندی!
یاخشیلیغى المیزدن آلبيلار!
یاخشی بیزى یامان گونه سالوبلا ر!

- ٧٠ بير سوروشون بو قارقىنمىش فلكلدن،
نه ايستيور، بو قوردوغى كلكدن،
دينه، كچىرت اولدوزلارى الكن،
قوى تو كولسون، بو يئريوزى داغيلسىن،
بو شيطانلىق قورقوسى بير يغيلسىن!
- ٧١ بير اوچىدىم بو چرپىنان يئلين،
باغلاشىدىم داغدان آشان سئيلىن،
آغلاشىدىم اوذاق دوشن ائلين،
بير گوريديم آيرىليغى كيم سالدى!
اولكە مىزدە كيم قىرىلدى، كيم قالدى!
- ٧٢ من سنون تك داغا سالدىم نفسى،
سن دە قىتر، گويلره سال بوسسى،
با يقوشون دا دار اولماسىن قفسى؛
بوردا بير شير داردا قالىب باغيرىر،
مروتسيز انسانلارى چاغيرىر!
- ٧٣ حيدر بابا، غىرت قانون قاينار كن،
قره قوشلار سنن قوپوب قالخار كن،
او سىيلدىرىم داشلارينان اوينار كن،
قوزان، مىيىم همتىي اوردا گور،
اوردان اىيال، قامتمى داردا گور!
- ٧٤ حيدر بابا، كىچىجە دورنا كىچىندە،
كور اوغلۇنون گوزى قارا سئىچىندە،

قىر آتىنى مىنوب، كسىب، بىچندى،

من ده بوردان تئز مطلبە چاتمارام!

عيوض گلېپ چاتميو نجان، ياتمارام!

٧٥ حىدربا با، مىد اوغوللار دوغكىننان،

ناسىرىن بورونلارين او و گىننان

كىدىكىلار ده قوردلارى توت بوغكىننان،

قوى قوزولار آيىن - شايىن او تلاسىن،

قويو نلارون قويروقلارين قاتلاسىن!

٧٦ حىدربا با، سىنون گوپلىون شاد او لسون!

دنىاوار كىن، آغزو ن دولى داد او لسون!

سەن گەنچەن تانىش او لسون، يادا او لسون،

دىنه: منىم شاعر او غلۇم شهرىار

بىر عمر دور غم او ستو نە غم قالار!

اىكنجى «حىدر بابا ياسلام»

- 77 حىدر بابا ، گلدىم سنى يوخلىام ،
بىرده ياتام ، قوجاغوندا يوخلىام ،
عمرى قووام ، بلکه بوردا حاخلىام ،
اوشاقلىغا دىيهم ، بىزه گلسن بىر!
آيدىن گونلر ، آغلار يوزه گولسن بىر.
- 87 حىدر بابا ، چكدون منى گتىردون ،
يسوردو موزا - يوامىزا يئتردون ؟
يسوفوى اوشاقيكىن ايتىردون ؟
قوجا يعقوب ، ايتىمىشىمىدە ، تاپوبسان
قووالىوب ، قوردا آغريندان قاپوبسان!
- 79 بوردادوشن كروان چاتوب ، كوچوبدى ،
آىرىيلىغىن شربىتىنى ئىچوبدى ؟
عمرموزون كوچى بوردان كوچوبدى ،
كوچوب گئدوب ، گئدر گلمز يوللارا ،
توزى قونوب بوداشلارا ، كوللارا!

- ٨٠ بوردا شيرين خاطره لرياتوبalar؛
- داشلاريلان باشى - باشا چاتوبalar؛
- آشنالىغىن داشىن بيردن آتوبalar،
- من باخاندا، قاوزانيللار، باخيللار،
- بىرده ياتوب، ياندىريللار، ياخيللار.
- ٨١ كەندلىرىن يرى بورداڭورونور،
- خانىم ننهم آغ كفنين بورونور،
- دالىم مجادور، هاراڭئام سورونور،
- بالا گلدون، نىه بىلە گۈز گلدون،
- صېرىم سەن گولشىدى، سەن گۈز گلدون.
- ٨٢ قبىلەمۇز بوردا قورۇب او جاغى،
- ايىندى او لموش قورتقوشلارين ياتاغى،
- گون با تازاندا، سونر بو تون چراڭى،
- و بلدة ليس لها انىس،
- الا يىسا فىر و الا عيسى؛
- ٨٣ روزگارىن دىگەرمانى فير لا نير؛
- مخلوق او نون دىشلىرىنە توللانىر،
- باخ كە، بىشىنە نجه آللانىر:
- ھېمىشە ليك شادلىق او مور ئوزونە،
- قېرى گورور، توزقۇندورمور او زونە.
- ٨٤ كەنەلرین سور - سوموڭى دار تىلوب،
- قورتولانىن چول - چوخاسى يېر تىلوب،

ملا ابراهیم لاپ ارییوب، قور قولوب،
شیخ الاسلام، سه مان قالیب، قیور اخدی،
نوروز علی، قاچاق گچیب، قوچاقدی!

آهیل لارون، یتیمش کفن چورودوب، ۸۵
جاهیل لاری دنیا غمی کیریدوب،
فیز گلین لر، ات-جانلارین اریدوب،

رخشندہ نین نوه دوتور الینی،
نه قیزین کوره کنسی - گلینی.

چوخ شکروار، گنه گلدوخ گورو شدوخ،
ایتلردن، بیتلردن سوروشدوخ،
کوس مو شدوخ دا، آلاه قویسا، باریشدوخ،
بیر ده گورو ش قسمت اولا، او لمایا،
عمر لسرده فرصت اولا، او لمایا.

بودا ملاردا چو خلی جیزیخ آتمیشام، ۸۶
او شاق لاریس آشیقلارین او قموشام،
قور قوشوملی سققه آلب- ساتمیشام،

او شاق نشجه هچ زادینان شاد اولار!
ایندی بیزیم غمی دوتمور دنیالار.

بو طوله ده ساری اینک دوغاردي، ۸۷
خانم نهم اینکلری ساغاردي،
آناییسی دام - دواردان یاغاردي،
من بزووی قو جاخلار دیم، قاچماسین،

دېيەردى: باخ، بايدادو لسونى داشماسىن.

بوردا خىمال ميدانلارى گىنىشدى، ٨٨

داغلار- داشلار بوقۇن منىن تانىشدى،

گورجىك منى، حىدر بابا دانىشدى:

بو نە سىسىدى، سن عالىمە سالۇبسان!

كىل بىر گورك ئوزۇن ھاردا قالۇبسان؟

كجاوىلە بو چايدان چو خ گچەمېشىك ٨٩

بو چىشمەدن سرین سولار اىپچەمېشىك،

بو يونجالىقلاردا اكىپ بىيچەمېشىك،

چېپىشلىرى قىدىخلىيان گۈنلريم!

چىپش كىيمى اويناخلىيان گۈنلريم!

خانم ننهم ناخوش اولان ايلىدى، ٩٠

قىش وارايكن كولك ايدى، يئل ايدى،

قىش داچىخدى، ياغىشىدى، سئلىدى،

يوك - يانىنى چاتىر دوق كە گئىداخ!

سئىل كوشگورور، مجبورا ولدوخ قىيداخ.

نيسان دوشىدى، بىزدە دوشدوخ ياغىشا، ٩١

ھى دىير دوخ، بلگە ياغىش يىغىشا،

كىيم باشارىسەئىللارىن بوغوشما!

بالا كىيشى، فايتو نچى مىز گلەمېشىدى!

اما مىمە قەوه سىنەدە قالەمېشىدى.

بو خىرمىنە «آرادان خىر» اويناردوخ، ٩٢

- جومالاشیب، قاریشقاڭ قایناردوخ،
یواش-یواش باغچالارا آغنااردوخ،
آغاشلاردان چلىنك آغاچ كىردوخ،
قوروقچونۇن قورخوسىندان اسىردوخ!
بىو باغچادا آش تىرىسى اكىرىدىك ، ٩٣
هى سو آچىپ، كەرىيە گۈزتىكىرىدىك ،
چىخماق ھەمىن درىب، آشا توکرىدىك .
- فېنتلىش لىر قاشىقلاردان آسلامى !
ياغلى دئىسم، قورى آغزۇن اىسلامى !
مكتىب قالىر، او شاقلاڭ درس آلىلار، ٩٤
هى يازىللاڭ، هى پوزىللاڭ، يالىللاڭ،
ملا ابراهىم، ئۆزى - ئۇرى قالىللاڭ،
اما بىزيم يولداشلارдан قالان يوخ !
بونلارдан بىر بىزى ياداسالان يوخ !
بومكتىبىدە، شعرىن شەھدىن داد مىشام، ٩٥
آخوندون آغرىنىڭ قاپوب، او دموشام،
كەھدان دابىر، آخوندى آللاتمىشام،
باشىم آغىرىدىوب، قاچىپ گەتمىشىم !
باغچالاردا گەندىب، گۈزدىن ايتىشىم !
- آزاد اولاندا، مكتىبىن چىخاردىق، ٩٦
ھەجملا بىر - بىرىمىزى سېخاردىق ،
يولدا ھرنە گلدى، ووروب يېخاردىق ،

او شاق دئمه ، ايپين قيرميش دانادئه!

بىر دانسا دا دئمه ، او توزا دانادئه!

٩٧ دئديم : بالام ، او مەددىن نۇلۇبدى؟

معلوم اولان، طفیل بىلا ئۇلۇبدى؟

نهوار، نهوار، بور نۇزدان قان گلۇبدى،

بىرىيەل اسىر، باخىرسان مەددىن يوخ،

بو كىتىدە بىر بورون قانى كىسەن يوخ؟

٩٨ ملک نىاز، ايتگىن گەدىب يوخ اولوب.

میرا صلان خان، سكتە ئەدىب يېخىلوب.

ھەر كىس سىنوب بىردىكە سېخىلوب،

چورك غمى چىخوب خلقىن آينا!

ھەرە قالىب ئوز جاننىن ھايىنا!

٩٩ كىتىدى يازىق چراغ تاپمیر يازدىرا،

گۈرۈم سىزون برقوز قالسىن آندىرا،

كىيم بوسوzi اربابلارا قاندىرا،

نە دور آخر بوملىقىن گىناھى،

توتسون، گۈرۈم، سىزى مظلوملار آھى!

١٠٠ هرنە آلار، باهاۋئرر قىمتى،

اوجوز - فقط اكىنچىن زىمتى.

بىتەنېتنىن آرتىق بىچەنېنىن اجرتى،

كىند او شاغى گەدىر يولدا ايشلىھ

اوردا، بىلگە، قىندى تاپا دىشلىھ!

- ١٠١ ڪتدى گلین ڪيمى دنيانى بزهـ،
ئوز عورتى ياماق - ياماـقا دوزهـ.
اينه بـزهـ خلقـى، ئوزـى لـوتـ گـزهـ،
اينـدى دـهـوار چـارـشاـبـلـارـى آـلبـاـقـدـى!
اوـشـاـقـلـارـيـنـ قـيـشـ - پـاـچـاسـى چـيلـپـاـقـدـى!
- ١٠٢ خـلـوـرـچـيلـسـرـ بـورـداـ خـلـوـرـ دـاشـيرـدـىـ.
بوـكـولـلوـ كـدـنـ اوـلاـخـلـارـدـيرـ ماـشـيرـدـىـ.
سـئـلـلـارـ كـيمـىـ، نـعـمـتـ آـشـوبـ دـاشـيرـدـىـ.
- ١٠٣ هـرـايـشـ دـئـدونـ، هـرـ كـيمـسيـيهـ گـورـرـدـىـ،
جانـ درـمانـىـ اـيـسـتـهـ سـيـدـونـ، وـئـرـرـدـىـ.
اـيـنـدىـ بـشـرـ آـزـقـودـ تـكـيـنـ اوـدـوـخـوبـ،
چـوـمـبـلـتـتـىـ گـوزـقـيـجـيـرـدـوبـ، دـورـوـخـوبـ.
باـخـيـلـلـارـكـىـ گـورـسـوـنـلـارـ كـيمـ سـيـنـيـخـوبـ،
توـكـوـلـسـوـنـلـارـ، اوـنـونـلـشـينـ يـرـتـسـيـنـلـارـ!
هـرـ بـيرـدـيـشـ اـنـسـهـ سـيـنـدـنـ قـيـرـتـسـيـنـلـارـ!
- ١٠٤ بـوـدوـشـلـارـدـ، قـوـزـوـلـارـىـ يـاـيـارـدـوـقـ!
آـخـماـسـيـنـلـارـ، اوـلـدـوـزـتـكـيـنـ سـاـيـارـدـوـقـ!
قوـشـ قـوـوـانـىـ چـكـيـبـ دـاشـاـ دـايـارـدـوـقـ!
- ١٠٥ بـسوـزـهـمـيـدـهـ گـئـدـوبـ گـوزـدـنـ اـيـتـرـدـيـكـ،
توـنـقـالـ قـورـوـبـ، سـوـتـوـلـلـرـىـ اوـتـرـدـيـكـ!

دیسوب - گولمک مرادینا يتردیك!

ائل ده گولسون ، مرادینا يتیشسون!

اور کلارین یارا لاری بیتیشسون!

١٠٦ حیدر بابا ، سنه دفنه‌لر وار ،
داغلار و دیعه سی خزینه لر وار ،
آما سنه بنزهه ده سینه‌لر وار ،
بو سینه‌لر داغلار ایله دانیشیر ،
داغلار کیمی گوگلر ایله قوژوشیر .

١٠٧ گور هاردان من سنه سالدیم نفسی ،
دئدیم قایtar سال عالمه پوسسی ،
سن ده یاخشی سیمرغ ائتدین مگسی ،
سانکی قاناد وئردن یئله ، نسیمه ،
هر طرفدن سس وئردىلرسسیمه .

١٠٨ حیدر بابا ، سنی وطن بیلمیشدیم ،
وطن دیب ، باش گوتوروب گللمیشدیم ،
سنی گوروب گوز یاشیمی سیلمیشدیم ،
حالبو کی لاپ غملی غربت سندہ ایمیش ،
قارا زندان ، آجی شربت سندہ ایمیش .

١٠٩ کیم قالدی که ، بیزه بوغون بورمادی ،
آلدان - آلدان بیزه کلک قورمادی ،
بیر مرد اوغوال بیزه هوار دورمادی ،
شیطانلاری قوجا قلایب ، گزدیز سیز ،

انسانلارى آيا قلايىب ازدىز سىز.

- ١١٠ ديوار او جالدى، گون بىزه دوشىمە دى،
زندان قرالدى، گوز- گوزو سئچمە دى،
گوندوز گوزى منيم لامپام كئىچمە دى،
سئىلە باسىدى، اممىزدو لوپ گول اولدى،
چوخ يازىغىن ائۋى چونوب چول اولدى.
- ١١١ اول باشى مندن استقبال ائتدىز ،
سوندان چونوب ايشىمىدە اخلاقلى ائتدىز ،
ئوز ظنىزجە استادى اغفال ائتدىز ،
عىبى يوخىدىر، كېچىر كىئدر ، عمر در،
قىش دا چىمخار، اوزو قارا كومور در.
- ١١٢ منيم يسالوم محبت جادە سىيدى ،
سون سوزلىرىم حقىن ارادە سىيدى ،
محبىتىن رسالت وعدە سىيدى ،
يوخسا مندە بىر كىس ايلە غرض يوخ ،
سياست آدلى مندە بىر مرض يوخ .
- ١١٣ حق نە دىير؟ كفرە قارشى كەتمە يىز ،
نوردان چىخىپ ئىنمەت اىچىرە ايتىمە يىز ،
فيرىلداغا فەرفاتك بىمتە يىز ،
گوردو زدە كى او لمادى كفرىن دىبى ،
پول دا وئرسە، آلماغاتىكمىش جىبى.
- ١١٤ شىطان بىزىم قبلە مىزى چوندروب ،

آللاه دىين يولدان بىزى دوندروب ،
ايلانلى چشمە يە بىزى گوندروب ،
منت قويوركى آرخنيز نهر اولوب ،
بىز گوروروکسو لار بىزە زھر اولوب .

١١٥ حيدربابا ، گيليليكدن نه چىخار ؟
ظلمون ائوين صبر و تھەل يىخار ،
درويش اولان صبرىن الين برك سىخار ،
گل قايداق ، چىخاق آقا دوزونه ،
كئچەك گنه محبتىن سوزونه .

١١٦ دينه اوشاق بير - بير يله ساز اولسون ،
بلکە بوقىش بير دەچونوب ياز اولسون ،
چاي-چمنلار او ردىك اولسون ، فاز اولسون ،
بىز دە باخىب فرحلەنېپ بير اوچاق ،
سىقىق - سالماخاق قانادلارى بير آچاق .

١١٧ بىو باخچادان آلچالارى درردىك ،
قىش آدىنا چىخىپ دامدا سرردىك
ھى دە چخىپ يالازدان چوندردىك ،
قىش زومارىن يايدا يەيىپ دوياردىق
بىر كلى دە منت خلقە قوياردىق .

١١٨ ائولر قالىير ، ائو صاحبى يوخ ئوزى
او جاقلارين آنجاق ايшиلدىر گوزى ،
كەندىلرىن آز - چوخ قالىبدىرسوزى ،

بىزدىن ده بىرسوز قالاچاق، آى امان!

كىملىرى بىزدىن سوز سالاچاق، آى امان!

١١٩ بىزدىن سونرا كرسى لرىن تووندا،

كندىن ناغىلاريندا، سوز - سووندا،

قارى ننه نين چاخماغىندا، قووندا،

حىدر بابا ئوزون قاتار سوزلرە،

ايچىگى كىمى خمار وئەر گوزلرە.

١٢٠ عاشيق دئىھەر: بىرنازلى يار وارايمىش،

عشقىنдин او دلانىب يانار وارايمىش،

بىرسازلى - سوزلى شەرى يار وارايمىش

او دلارسونوب، او نون او دى سونمە يىب،

فلك چونوب، او نون چىرخى چونمە يىب.

١٢١ حىدر بابا آلچاقلارون كوشك او لسون

بىزدىن سورا، قالانلارا عشق او لسون،

كچمىشىلدەن، گلنلەرە مشق او لسون،

اولادىمېز، مذهبى دانماسىن!

هر ايچى بوش سوزلرە آلالانماسىن!

تور کون دیلی*

تور کون دیلی تک سو گلی، ایستکلی دیل او لماز
ئوز گه دیله قاتسان، بو اصیل دیل، اصیل او لماز
ئوز شعرینی فارسا - عربه قاتماسا شاعر
شعری او خویانلار، ائشیدنلر کسیل او لماز
فارس شاعری چوخ سؤز لرینی بیز دن آپارمیش
«صابر» کیمی بیر سفره لی شاعر، پخیل او لماز
تور کون مثلی، فولکلوری دنیادا تک دیسر
خان یورقانی، کند ایچره مثل دیر، میتیل او لماز
آذر قوشونی، قیصر رومی اسیر ائتمیش
کسری سؤز و دیر بیر بئله تاریخ ناغیل او لماز
پیشہمیش کیمی، شعرین ده گر که داد-دوزی او لسوون
کند اهلی بیلر لر کسی دو شابسیز خشیل او لماز
سوزلرده جواهر کیمی دیر، اصلی بدالدن
تشخیص وئرن او لسا بو قدر زیر - زیبیل او لماز

* اصلنده: (اصیل او لماز)

شاعر اولا بیلمزسن ، آنسان دوغاماشا شاعر
 مس سن ، آبالام ، هرساری کؤینک قیزیل اولماز
 چوق قیسا بوی اولسان او لیسان جن کیمی شیطان
 چوقدا او زون او لما که او زوندا عقیل اولماز
 مندن ده نه ظالم چیخار ، او غلوم ، نه قصاص چی
 بیر دفعه بونی قان کی ایپکدن قزیل اولماز
 آزاد قوی او غول عشقی طبیعتده بولونسون
 داغ - داشدا دوغولموش ده لی جیران حمیل اولماز
 انسان او دی دوتsson بسو ذلیل خلقین الیندن
 آللاهی سؤرسن ، بئله انسان ذلیل اولماز
 چوق دا کی سرابون سویی وار یاغ - بالی واردیر
 باش عرشه ده چاتدیرسا ، سراب اردبیل اولماز
 ملت غمی اولسا ، بوجو جو قلار چوپه دؤنمز *
 اربابلار یمیزدان دا قارینلار طبیل اولماز
 دوز واختا دولار تاختا . طاباق ادویه ایله
 او ندا کی ننهم سانجیلانار زنجفیل اولماز
 بو «شهریار» ين طبیعی کیمی چیممەلی چشمە
 کوثر اولا بیلسه دئمیرم ، سلسیبل اولماز
 [۱۳۴۸]

* اصلنده: بیر ذره مساوات اولا، شاعر چپه دنمز.

بېجىت آباد خاطرەسى

اولدوز سايداراق گۈزلە مىشىم ھرگئىچە يارى
گۈچ گلەمەدە دىير يار، يىئنە اولموش گئىچە، يارى
گۈزلەر آسىلى، يوخ نە قارالتى، نەدە بىرسىس
باتمىش قولاغىم، گۈرنە دؤشورمكەدە دارى
بىرقوش «آيىغام!» سوپىلەر كەنگەر، گاھدان اىيلىدە ر
گاھدان او نودا يېلدىئىه لاي-لاي هوش آپارى
ياتمىش ھامى، بىر آللە او ياقدىر، داها بىرمن
منىن آشاغى كىيمىسى يوخ، او نداندا يوخارى
قورخوم بودى يار گلەمە يە، بىردىن يار يلا صىبح
باغرىم يار يلا لار، صىبحوم آچىلما، سنى تارى!
دان اولدوزى ايستەر چىخا، گۈز ياللوارى چىخما
او چىخما سادا، اولدوزومون يوخدى چىخارى
گلەم، تانىرام بختىمى، ايندى آغارار صىبح
قاش بىلە آغاردىقجا، داها باشدا آغارى

عشقین کی قراریندا وفا اولمیاجا قمیش
 بیلمم کی طبیعت نیه قویموش بو قراری؟
 سانکی خوروزون سون بانی، خنجردی سو خولدی
 سینه مده اورک وارسا، کسیب قیردی داماری
 ریشخندله قیر جاندی سحر، سو یله‌دی: دورما
 جان قورخوسی وار عشقین، او تو زدون بوقماری*

اول-دوم قره‌گون، آبریلا لی او ساری تئلدن
 بونجا قره‌گون ترددی ای‌سدن رنگیمی ساری
 گؤزیا شلاری هریئردن آخارسا، منی تو شلاز
 در بایه با خار، بللی دی، چای‌لارین آخاری
 از بس منی یا پراق کیمی هجرانلا سارالدیب
 با خسان او زونه سانکی قیزیل گولدی، قیزاری
 محراب شفقدمه ئوزومی سجده ده گئردو
 قان ایچره غمیم بوخ، او زوم اولسون سنه ساری
 عشقی واریدی «شهریار» ين گللی - چیچکلی
 افسوس، قارا یل اسدی، خزان اولدی بهاری

* اصلیندە: جان قورخوسی وار، هر کیم او تو زمیش بوقماری.

دۇڭو نەھە - سۆپۈ نەھە

بىر قرن دە قارداشدان اوزاخلاشماق او لورموش؟
قارداشدىئىه، بىر عومر، سورا غلاشماق او لورموش؟
بىردىنده، بوقارداشلا، قوجا قلاشماق او لورموش؟

بونلار بىلە كى عرض ائلەدىم، گىلدى و اولدى
من هر نە محال فرض ائلەدىم، گىلدى و اولدى

بىز آيرىلالى قرن اىدى، قارداشلار يمىزدان
لش لر كىمى آىرى دوشەلى باشلار يمىزدان
اوزموشلى قافقازلى قارىنداشلار يمىزدان

كۈر من نە حال اولام بوقىزىل گىللەرى تاپسام
رسەنم على اوپ تەك گەل بىللىرى تاپسام

قارداش! كۆزۈم آختارمادا قوى بىرسنى تاپسىن
عشقىم، طلىسىم داغلارى فرھاد كىمى چاپسىن
دشمەن وارىسە امچىكىنى، قىندىرە ياپسىن

حسرت قالالى بىز سىزە، بىر قرن يارىم دىر
آغلاركۆزۈمۈن شاهدى، شعرىم، سەتارىم دىر

اوورهش «فاش آلان حلمه» گؤزو فاشدان آييرميش
جلاد قىمه سىلە ، بىدنى باشدان آييرميش
جاندان جىگرى ، قارداشى - قارداشان آييرميش

بىر ملتە دنيا بويىي ، بىر فاجعه دوغموش
بىز ائللرين او قهرمان احساسىنى بوغموش

ياتسين ياوا گؤزلر ، هله ليك بختى او ياتدىم
ايل - آرخاما چاتدىقدا بوگون آرزىما چاتدىم
قارداش سىنى تاپدىقدا ، غمى غصە نى آتدىم

سانكى باكى نى ، گنجىجهنى وئردىن منه قارداش
تاپدىم ائلىمى - آرخامى ، قوربان سنه قارداش

سن تحويل آلىرسان منى ، قارداشدا سانيرسان
مېن لر ياد ايچىنەدە منى گئورجىكە تانيرسان
قلبيىمده ، دىلىمەدە نە سۈزۈم وارسا قانيرسان

«رسىتم» باكىدان سوپىلە منه ، جان سنه قوربان
تبىرىز سنه لايقى نسە ؟ تهران سنه قوربان !

قارداش يئە سىنسن كى دالىمدا دايانيپسان
قارداش ياتا بىلمىزسە ، او يوبىكىن ، او يانىپسان
من هر اودا يانميشسام ، او نا سەن دە يانىپسان

ياد قارداش او لانماز بىزە ، قارداشدا ياد او لماز
قلبييم سەن ايلە شاد اولى، سەن سىزىدە شاد او لماز

سىز لرجە بؤىشك انقلابىز ، خلقى آيتىدى
چاپقىن مال او لان، مال - داوار او لسوون داقايتىدى

آمما بىزىم انسانلار يمىز گئىدى كى گئىدى !

قاقدا ز قايدىب دئونىھدى ئوز كىز مداريندان

قىسىت ھله يوخ شەھرىبارا « بختيار » يندان

«رسىتم» ، سنه قوربان ! بوسلامى گۇتۇررسن

او قەرمان ائللارده گىزر كىن ، يېتىپەرسن

اورداندا گلنىدە ، بىزە شادلىق گىتىپەرسن

دئىنە « دومورول » بورجىنى دوشمان يىخا بىلمىز

قارداش نەقدىر يادلاشا ، ياددان چىخا بىلمىز

سارقىنىدى او سوستناره سونبوللاره كۈنلۈم

بولبول كىيمى قاندىر ، او قىزىل گوللاره كۈنلۈم

« واحد » لره « قابىل » لره « بولبول » لره كۈنلۈم

شاعر اولالى بورجلۇدى « صابر » لره روحوم

« وورغۇن » دى « سليمان » كىيمى ساحر لره روحوم

« راحيم » لى « سليمان » لى گۈرۈم « بختيار » او لىسون

« گولگۈن » باجىم « آذر » قادىنى برقرار او لىسون

« عشماڭ » - « نېيى » - « كورچا يىلى » - « رسول » - « تودە » وار او لىسون

فرصىتىدە « سەھىنەد » ايلە سىزە گۈل سېھرىيەك بىز

ھر گۈزسىزى گۈرمۈشىسە، او گۈزىدەن اوپەرەيەك بىز

عشقىنىدە كۈنول گۈز يولاتىكىميش ، يارى گۈزلىر

كۈنلۈم يار ايتىپەميش، آرايوب - آختارى گۈزلىر

دەيل صبر ائله يىب دىنەمەسەدە ، يالوارى گۈزلىر

عاشقى گۈزىدەسەر ، چىشمەسى زەزمىدە دئىپەرلىر

هجران او دودير ، نار جهنم ده دئيهه رلر

بېرگون اولى كى ، فاتحه بىزساغ - سولاؤئريلك

دنيا هامى بيرملت او لوب قول - قولاؤئريلك

دشمن ده محبت تاپا ، بىزلىرى يولاؤئريلك

قارداش او زونه خسرت او لوب چىكمىم او گونآه

خلقى او دا ياندىيرماغا ، بىزىر تك قالى آللاده

[۱۳۴۹/۹/۱۲]

استاد شهریارین جوابی:

سەھنەدیم!

شاھ داغىم ، چال پاپاگىم، ائل داياغىم، شانلى سەھنەدیم،
باشى طوفانلى سەھنەدیم.

باشدا حىدر بابا تك قارلا - قىروولا قارىشىب سان،
سون اىپك تئلى بولود لارلا افقده سارىشىب سان،
ساواشاركىن بارىشىب سان.

گۈيدن الهام آلائى سررى سماواته دئىيەرسن،
ھله آغ كوركى بورون، يازداياشىل دونداڭئىيەرسن،
قورادان حالوايىيەرسن.

دۇشلاروندە صۇنالار سىنەسى تك شوخ مەلاردى،
نە شىريين چىشمە لرىنوار.
او ياشىل تئللرى، يېل هئورمه دە آينالى سەحردى،
عشوەلى ائشىمە لرىنوار.
قوى ياغىش ياغسادا ياساغسىن،

سئل او لوب آخسادا آخسین،
يانلاروندا دره لروار.

قوى قلمقاشلارين اوچسون فره لرله، هامى باخسین،
دوشلروندە هئرەلروار،
او، اتكى لرده نه قىزلار ياناغى لاله لرينوار،
قوزولار او تلايياراق، نى ده نه خوش ناله لرينوار،
آى كىمى هاله لرينوار.

گول چىچكىدىن بزەندە، نەگلىن لر كىمى نازىن،
يئەل اسىنە او سولاردا نەدەرىن راز - نيازىن،
اوينايار گوللو قوتازىن.

تىترە يير ساز تىلى تك شاخەلرينى چايда - چمندە،
يئەل او تىللەردىن گۈزەندە، نە كور او غلى چالى سازىن،
أوردە گون خلوت ائديب گؤلدە پرى لرله چىمىندە،
قول - قاناددان او نا آغ حولە آچار غمزەلى قازىن.
قيش گىدر، قوى گله يازىن.

ھله نوروز گولىوار، قارچىچگىنوار، گله جىكلەر،
سئل - ياغشىدا يو يونار كىن ده گونش لە گولە جىكلەر،
اوزلرينى تېزسىلە جىكلەر.

قيشدا كەھلىك ھوسى لە، چولە قاچدىقدا جوانلار.
قاردا قاققىلدا ياراق نازلى قلمقاشلارين او لسوون!

ياز، او دئشلرده ناهار منده سين آچديقدا چوبازلار،
بوللى، سودلى سورولر، دادلى قاووتماشلارين اولىسون!

آد آليپ سىندىن او شاعر كى، سن او ندان آد آلار سان،
أونا هرداد وئرەسن، يوز او مقابل داد آلار سان،
تاريدان هرزاد آلار سان.

آداش اولدوقدا، سن او نلا، داها آرتىن او جالار سان،
باش او جالدىقدا دماوند داغىندان باج آلار سان،
شئر ئىندىن تاج آلار سان!

اودا، شعرىن، ادبىن شاه داغىدىر، شانلى سەھىدى،
اودا، سن تكى آتار اولدوزلارا شعرىلە، كەمندى،
اودا، سىمەر غ دن آلماقدادى فندى،
شعر يازاندا قىمىندىن باخاسان درسېلندى،
سانكى اولدوزلار الندى،

سۆز دئىنده گۈرۈسەن قاتىدى گولى، پستەنى، قىندى،
ياشاشىن شاعر افندى!

اونە شاعر، كى داغىن وصفىنە مصادق اونى گۈرددوم،
من سىون تكى او جالىق مشقىنە مشاق اونى گۈرددوم،
عىشقە، عشق اهلىنە مشتاق اونى گۈرددوم.

اونە شاعر، كى خىال مر كېيىنە شووشىغاياندا،
او نەنەگە آت آياغىن توزلى بولودلاردا قوياندا،

لو له لنه کده دی يئر - گئى، نئجه طومار سارياندا ،
گئره جكسن او زماندا:

نه زمان وارسا، مکان وار سا كسيب بىچدى بير آندا ،
كئچه جكلر، گله جكلر نه بوياندا. نه اوياندا،
نه بيليم قالدى هايياندا ؟

باخ نه حرمتوار او نون ئوزدئميشى توک پاباغيندا،
شعرىنин تاجى اگىلمىش باشى دورموش قاباغيندا،
باشينا ساوريالان اينجى، چاريق او لموش آياغيندا،
وھىدىر شعرى، ملک لردى پىچىلدىر قولاغيندا.
شهدى واربال دوداغيندا.

اودا داغلار كىمى شائىنده نه يازسام يارا شاندىر.
اودا ظالم قوپاران قارلا، كولك لە دوروشاندىر.
قودوزا، ظالمه قارشى سينه گرمىش، ووروشاندىر.
قودوزون كور كونه، ظالم بيره لرتك دارا شاندىر.
آمما وجهىنده فقير خلقى اگىلمىش سوروشاندىر.
قارا ملتده هنر بولسا، هنرلە آرا شاندىر.
قارا لارلا قاريشاندىر ،
ساريشاندىر !

گئچه حققىن گؤزودىر، طور تئرە تمىش او جاغيندا،

ارى يىب ياغ تك اور كىردى يانىرلار چيراغىندا،
مى، محبىتنى اىچىپ لاه بىتىيدىر يانا غىندا،
او بىر اوغلان كى، پرى لر سوا چىرلار چانا غىندا،
اينجى قاينار بولاغىندا،
طبعى بىر سئو گلى بولبول كى، او خور گول بوداغىندا،
سارى سونبول قوجا غىندا،
سو لار افسانەدى سؤيلەر اونون افسونلى با غىندا،
سحرىن چىنى چا غىندا.

شاعرين ذوقى، نه افسونلى، نه افسانەلى با غلار،
آى نه با غلار، كى «الف ليلى» ده افسانەدە با غلار.
اود ياخىب، داغلارى داغلار،
گول گولرسە بولاغ آغلار.

شاعرين عالمى ئولمز، او نا عالمدە زوال يوخ،
آرزىلار اوردانە خاطر لىھ امکاندى، محال يوخ،
با غ جنت كىمى اوردا «بو حرام دىر، بوحلال» يوخ.
او محبىتىدە ملال يوخ،
اوردا حال دىر، داھا قال يوخ!

گىچەلر اوردا گوموشىندى، قىزىلدان نه گونوزلر،
نه زمرد كىمى با غلاردى، نه مرمر كىمى دوزلر،

نه سارى تئلى اينكلار، نه آلاگؤزلو ئو كوزلر،
آى نئجه، آى كيمى اوزلر؟!

كول آغا جلاري نه طاوس كيمى چترين آچىب الوان،
«حلمه» كروانىدى چۈللر، بىزه نرسورسە بو كروان،
دوه كروانى دا داغلار، يو كى اطلسى دى بو حيوان،
صاپرىن شهرىنە دوغرو، قاطارى چىكمەدە سروان،
او خىاليمدا كى شىروان!

اوردا قاردا ياغار، آمماداها گوللر سولا بىلمىز،
بو طبىعت، او طراوتىدە محال دىر، او لا بىلمىز،
عومۇر پىمانەسى اوردا دولا بىلمىز.

او افقلرده باخارسان نە دە نىزلىر، نه بوغازلار،
نە پىيلر كيمى قوشلار قونوب، او چماقدا نە قازلار
گۈلدە چىممىكىدە نە قىزلار.

باليغ اولدوز كيمى گۈللرده، دە نىزلىر دە پارىيلدار،
آبشار مروارى سىن سئىل كيمى توڭدو كىدە خارىيلدار،
يېل كوشولدار، سوشارىيلدار.

قصرلر واردى قزىيلدان، قالالار واردى عقىقىن،

«رافائيل» تابلوسی تك، صحنه‌لری عهد عتیق‌دن،
دویماسان کوهنەرفیقدن.

جنتین باغلارى تك، باغلارى نين حور و قصورى،
دوزولوب غرفەدە، ايواندا، جواهر كىمى حورى،
الدە حورى لرى نين جام بلورى،
تونگونون گول كىمى (صەبائى طھورى).
نه ماراقلار كى، آيىق گۈزلرە رؤيادى دئىيرسن،
نه شافاقلار كى دەريين باخىمادا دريادى دئىيرسن،
اويدوران جنت مأوا دى دئىيرسن!

زھره نين قصرى بىلەيان، حصارى اينجى دى، ياقوت،
قصر جادودى، مەندىسلرى هاروت ايلە، ماروت،
اوردا «مانى» دايانيپ قالميش او صورتلەرە مېھوٽ،
قاپى قوللۇقچىسى هاروت!

اوردا شعريىن، موزىكۈن منبى سرچشىمەدى قاينار،
نه پېيلر كىمى فوارەدن افسان او لوب اوينار،
شاعر آنجاق او نو آنلار!

دولو مهتاب كىمى استخردى فوارەلر ايلە،
ملکە اوردا چىمير، آى كىمى مەپارەلر ايلە،

گوللۇ گوشوارەلر ايلە.

شعر و موسیقی شاباش او لمادا، افشارندی پریشان،
سانکی آغ شاهی دیر او لماقدا گلین باشینا افشارن،
نه گلین ارکی نه انلیک او زه سور ترله، نه کیرشان،
یاخا، نه تولکی، نه دوشان!

آغ پریلر، ساری کؤینکلی بولود لاردان آنیرلر،
سود گئو لونده ملکه ایله چیمیر کن سئوینیرلر،
سئوینیرلر، ئویسونورلر.

قووزایاندا هره الده دولو بیرجام آپاریرلار،
سانکی چنگی لره، شاعر لره الهام آپاریرلار،
در با قیزلا رینا پیغام آپاریرلار.

دە نیزین ئور توگى ماوى، افقین سقفى سماوى،
آینادیر، هرنە باخیرسان: يېر او لوب گئى لە مساوى،
غرق اونون شعرىنه راوى.

غرفه لر، آى - بولود آلتىندا او لار تك گئرونورلر،
گۆز آچىب يومما، چىرا غلاڭار كىمى ياندىقدا سۇنورلر،
صحنه لر چرخ فلك تك بورو لوب، گاھدا چۈنورلر،
كؤلگە ليكلر سورونورلر.

زهره ایواندا الهه شینیلیندە گۆر و نر کن،
باخاسان حافظى ده اوردا جلالنله گۆر رسن،
نه سئور سن.

گاھ گۆرن حافظ شیراز ايله ایواندا دوروبلار،
گاھ گۆرن اورتادا شطرنج قورار کن او توروبلار،
گاھ گۆرن سازيله، آوازيله اگلنجه قوروبلار،
سانكى ساغرده ووروبلار.

خواجه الحان او خوياندا، هامى ايشدن دايانيilar،
او نوالرلە پرى لرگاھ او يوب، گاھ او يانيلار،
لالەلر شعلەسى، الوان شوشە رنگى بويانيلار،
نه خومار گۈزلە يانيلار.

قاناد ايستير بوفضا، قوى قالاطرلانلى سەھندىم،
ائشىت ئوز قصەمى، دستانىمى، دستانلى سەھندىم:
«سەنى «حيدربابا» اول نعرەلريلە چاغيراندا،
او سفيلى داردا قالان، تولكوقوان شىر باغىراندا
شيطانىن شىللاغا قالخان قاطىرى نوخدا قىراندا،
«ددە قورقود»* سسەين آلدىم، دئدىم: «آرخامدى» ايناندىم.
آرخا دورديقدا «سەھندىم» ساوالان تك هاوا اندىم،
سئىلە قارشى قووا اندىم.
«جوشۇنون» دا قانى داشدى، منه بىر ھايلى سىس اولدى،

* بىر يىر دە! «با با گور گور»

هر سسیز بیر نفس اولدی.
 باکى داغلارى دا، هاي وئردى سسه، قىها او جالدى،
 او تايين نعره لرى سانكى بو تايدان دا باج آلدى،
 قورد آجالدىقدا قوجالدى.
 «راحمىن» نعرهسى قوزاندى دئىهن توپلار آتىلدى،
 سئل گللىب نهره قاتىلدى.
 «رسىمەن» توپلارى سىلسەندى دئىهن بوملاز آچىلدى،
 بىزه گول - غنچە ساچىلدى.
 «قورخما گلدىم!» دئىه، سىلسەرده منه جان دئىدى قارداش،
 منه جان - جان دئىھەرك، دشمنە قان - قان دئىدى قارداش،
 منه سلطان دئىدى قارداش
 من ده جانىيم چغىرىپ: جان سنه قربان دئىدى قارداش
 ياشا اوغلان - سىزه داغدان دلى جىران دئىدى قارداش
 ائل سىزه قافلان دئىدى قارداش!
 داغ سىزه اصلاح دئىدى قارداش!

داغلى حىدر بابانىن آرخاسى هر يئرده داغ اولدى،
 داغا - داغلار داياغ اولدى.
 آرازىم آينا چيراغ قويىمادا، آيدىن شافاغ اولدى،
 او تايين نغمەسى قوزاندى، اور كىلر قولاغ اولدى،
 يئنه قارداش دئىھەرك قاچمادا باشلار آياغ اولدى،
 قاچدىق، او زىلىشدىك آرازدا، يئنه گۈزلەر بولاغ اولدى،

يئنه غملر قالاغ اولدى.

يئنه قارداش سايانغى سؤزلىرىمىز بير سايانغ اولدى،
وصل ايگىن آلمادا، ال چاتىمادى، عشقىم داماغ اولدى،
هله ليك غم سارالاركىن قارالار دۇندى آغ اولدى،
آرازىن سودگولى داشدى، قايالىقلاردا باغ اولدى،
سارى سونبوللەرە زلف ايمچەرە اوراكىلار داراغ اولدى،
يونجاليقلار يئنه بىلدىرچىنە ياي - ياز ياتاغ اولدى.
گۈزىدە ياشلار چىراغ اولدى،
لاله بىتىدى ياناڭ اولدى،
غىنچەگولدى، دو داغ اولدى،
نه صول اولدى، نه ساڭ اولدى!

ائلىمى - آرخامى گۈردىكىدە ظالىم او وچوقىسىلىدى،
سئىل كىمى ظلمى باسىلىدى، زىنە آرخ اولدى، كسىلىدى،
گول گۈزوندەن ياشى سىلىدى.
تور قوران او وچى آتىن قوومادا سىندى گئرى قالدى،
ئوزى گەتىدى، تورى قالدى.

آمما سەيدربابادا بىلدى كى بىز تىك ھامى داغلار،
باغانلىپ قول - قول زنجىرده، بولودلار او دىر آغلار،
نه بىليم، بلکە طبىعت ئوزى نامىرە گون آغلار،
اگرى يوللارى آچاركىن، دوز اولان قوللارى باغانلار،

صاف اولان سينهنى داغلار!

داغلارين هرنە قوچى، طرلانى، جئيرانى، مارالى،
هامى دوشگون، هامى پوزغۇن، سينه لر داغلى، يارالى،
گول آچان يئerde سارالى!

آمما ئىن ائتمەكى داغلار يىنە قالخان اولا جاقدىر،
محشر اولماقدادى بونلار، داها وولقان اولا جاقدىر،
ظلم دنياسى يانار كن ده تىلىت قان اولا جاقدىر!
واى...! نە طوفان اولا جاقدىر!

دئدىن: آذر ائللىنىن، بىر يارالى نىسسىگىلى يىم من،
نىسسىگىل اولسام دا، گولوم! بىر ابدى سؤيىگولى يىم من،
ياد منى آتسادا، ئوز گىلىشىمىن بولبولي يىم من،
ائلىيمىن فارسيجادا دردىنى سوپىلەر دىلى يىم من،
حققه دوغرو نە قارانلىق ايسە، ائل مشعلى يىم من،
ابدىت گولى يىم من!

نىسسىگىل اوچىچىه قالسىن كى، جواھر نەدى قانمیر،
مدنىيت دەيىن ايلير بدويت، بىر او صانمیر،
گون گەدىر، آزقا لا باتسىن، گئچە سىندىن بىر او يانمیر،
بىر ئوز احوالىينا يانمیر!
آتار انسانلىقى، آمما يالان انسابى آتانماز،

فتنه قووزانماسا بير گون گنجه آسوده ياتانماز،
باشى باشلاره قاتانماز!

آمما مندن ساري، سن آرخاين اول، شانلى سهندىم،
دهلى جيرانلى سهندىم.

من داها عرش علاکئۈلگەسى تك باشدا تاجىم وار،
الدە موسى كېمى فرعونە غنېيم، بير آغاچىم وار،
حرجىم يوخ، فرجىم وار.

من على اوغلو يام، آزادەلرین مردى، مرادى،
او، قارانلىقلارا مشعل،
او، ايشيقلىقلارا هادى،
حققه، ايمانه منادى!

باشدا سينماز سپرىم، الدە كوتلمىز قلغىم وار!

[ائل ببلی]

(شاعر حسرته جواب)

ائل ببلی، سن منیم ئوز بalam سان
يامان گوندە حاشارىم سان، قالام سان
بىر آلاھا سن ده من تك غلام سان
اوندان سونرا هئچ بىر كىدىن آزون يوخ
ناز بالا سان، بىر كىسىدە نازون يوخ

كند او شاغى، جومالاشدىق، چو خدوق
تندىر آشىن اىچمىشىدىك، تو خدوق
سۆزلىرىويى كلمه - كلمه او خدوق
غىم سازىنىن، يئنه سىمین با غلادوق
بىر او خدوق، بىر چالدوق، بىر آغلادوق

نيسگىللە سۆزلىرىن منى او تدادى
آغرين آليم، منيم با غرىم چاتدادى

آرزىم دوروب بودا غــداشى قاتدادى
گلدىم سنين، باشون قويدومدىز اوسته
ناز بالا مى اوپدوم، قويدوم گئز اوسته

گىندىردىن دئدىك، ياندوق، ياخيلدوق
دئدىك نىچەدورموشودوق، يىخيلدوق
ـسيخىتى لار چىكدىك يامان سىخيلدوق
دئدىك آمما(خانلار) غمى يىكە ايدى
سندىن سارى اوركلر بيرتىكە ايدى

نە قىز عمقيزى دئدى: جان بالا
آنان سنى گئرمەدى حيوان بالا
حسرت قالسىدى سنه اميرخان بالا
دئمە سنين باش ساغلىغىن اونوتدواخ
اميرخانا بىز تازادان ياس دوتدواخ

ھېچدار يخما، سە منزىلە چاتىبسان
ماشىن آلىب، آتـ قاطرى ساتىبسان
قارقالارى، قىـ قىمىشى آتىبسان
بلبل اولوب قونوبسان گللىر اوسته
گللىر كىيمى دايىان سىنلىر اوسته

سیز قدیمن آدلی-سانلى خانلار سیز
هر بیرى مین جانا دهگن جازلار سیز
سر حیاتى اوخو-يوب آنلار سیز
بیلیر سیز کى دنیا قصو - قدردى
قصو - قدر غمین يئمك هدردى

دنیا، بو شاهدی، بو گدا، قانمیوب
ایندیه تک بیر کسە آلسدا نمیوب
ھیچ بیر چیراغ صبحە قدر يانمیوب
باش آلتى میز گاه آلچاقدى، گاه او جا
ئولوم با خمیر جواندى بو، يا قوجا

سنین آنان بیر شوخ ظریف كىشى ايدى
خلقى آيىق سالماق او نون اي شىيدى
شو خلوقلارى، آغىز لار كشمىشىدى
هامى او نى حسرتىلن ياد ائدىر
ع زىزلە يىب رحمتىلن شاد ائدىر

«ملک نیاز» خان زادالار باشىدى
آت بئليندە او زوكلرىن قاشىدى

افسانه تک پری لسر اویناشیدی
غم گونوندہ بیر کندی مات ائدییدی
غیرنه باخ! باش گؤتوروب، گندیدی

کامل ئوزۇنسن کى کمال اھلى سن
شعرین نشان وئریر کى حال اھلى سن
اینجه، ظريف ذوق و خيال اھلى سن
گوندن گونه هنرده چاغلاشارسان
بیرگون اولار «صابر» له باغلاشارسان

یامان گونلار گئچىپ - گندىب ايتىن دى
بیر ياخشى ليق مرادىنا يېتن دى
اوتابى - بوتابى فرقى يوخدى وطن دى
اوردا بوردان، يوزايل صنعت قاباق دى
كت گئردو گون همان تخته - طاباق دى

اورا، بىزىم قىزىل كعبه باكى دى
شانلى باكى چىلار، خاك پاكى دى
اینجه صنعتلىرىن آب و خاكى دى
اوردا، هنرمعدن لسر تك قازىلېب
«مشدى عباد» - «آرسين مالچى» يازىلېب

جاھل لیقدا تورا دوشن چوخ اولار
قیش یاخینلار تور آتازلار، یوخ اولار
مظلوملارین آھى بیر گون اوخ اولار
ظلمین ده گر، اوره گسی نین باشینا
آوچى قويار باش، يەھرین قاشینا

يازىق جوان، شيطانى گئورجىك چاشار
يولدان چخىب، بولودلى داغلار آشار
حقى تاپان خضر اولى، مين لر ياشار
نه ياخشىدى، آلاھ سؤزون اينانماق
بلا لerde صبر ائله يىب، دايىانماق

ايگىت غربت چىكمە مىشىسە، آيىلماز
شهرتى دنيانى دوتوب يايىلماز
أنىشىدە - يوققوشدا اسگىك سايىلماز
ايگىت بىروقت، قانسىز لارا قان وئر
بىروقت ئوزى، قانسىز لىقدان، جان وئر

من ده ايلدر اوzac دوشدون ائلىمىدىن
آتا ئولدى، فلىك ووردى بئلىمىدىن

ایندي دوشمز آتا آدى، ديليمدن
بعلى اوغول! بيزلر هامى همدردىك
گللر اكدىك، آما تيكانلار در ديك

بيركسه نه آتا قالار، نه عمى
بيچيلەمگە اكيليسبدى، بو زمى
سنин كىمى اوغلى واردى نه غمى
(اميرخانىن) سونمز داخى اوجاجى
مكتب ايمىش سنين آنا قوجاجى

بو دنيادا، بيزدن قالان بير سس دى
بو كروانىن زنگى قالىرسا، بىز دى
أونودسا هركس آتاسىن، ناكسى دى
أونودماسان سن، آتساوى ياد ايله
احسانىلە اونسون روحون شاد ايله

شانلى «رستم» شعرى گلېپ، چاتىپدى
ايشگى كىمى احوالىمى، قاتىپدى
سانما طبعيم، بختىم كىمى ياتىپدى
ايستە مىرم گۈزلەرى ياشلاندىرىيم
كۈزمەلەنن يارانى آشلاندىرىيم

يازىب: ئولىم نه خلقى زار اىستەرم
 نه قېرىم اۋستە گلۇذار اىستەرم
 آراز قىراغىندا، مزار اىستەرم
 آچىق قويون گۆزوم اويارى گۆرسون
 او سازلى، سۆزلى شەھرىيارى گۆرسون

دئىنە: شاعر! سن كۈرپۈنى كەچىيىن
 ابديت قارالتىسىن سەچىيىن
 خضرە چاتىب، آب حىات اىچىيىن
 سىنин طبۇن خضر آختاران چشىمدى
 درىا كىمى زىلفى ائشىمە - ائشىمە دى

سن ئولومون يازىسىنى پوزوبسان
 اوستونىدە، بىر ابديت يازوبسان
 مزارىسى اوركىلدە قازوبسان
 سن كىمىنە بىر دەداخى ئولمك يوخ
 آداملارى بادام كىمى بؤلمك يوخ

اىستە دىكىين اورك گۆزى مندەدى
 آرخايىن اول، من دە گۆزوم سىندەدى
 فارسلار دئىير: «جۇينىدە يابىندە» دى

بىرگون اولار، بىو داغلارى چاپارلار
ايستكلى لىر بىر - بىرلىرىن تاپارلار
اونىدا سەن دە آتى مىنىب چاپارسان
ئۇز حققۇى قورد آغزىندان قاپارسان
ايتىمېشلىرى آختارارسان، تاپارسان
آننىمىزى يازىيىلار آخر وصلى
قايدالىسم، تاپالىسم آخر اصلى
بەھمن آبى ۱۳۴۸

محمد راحیم حضر تلرینه جواب

استناد شهر یارдан

آغ گئیرچین، آغ قانادین آچارسان
دام - دیواردان بیرقووزانیب اوچارسان
اولدوزلانیب، باکی دئیه قاچارسان
ئوپوشلری راحیم بیگه سپرسن
قارداشین بال دوداغین ئوپرسن

دئینه: قارداش مكتوب گلدى يشىشىدى
سۇينجىمىز قالخىب غملە آتىشىدى
آلېشىدىقجا يارالارىم بىتىشىدى
قارا بختىن يئنه اوزى آغرولسون
ياردا بىزدن ياد ايلەيىب، ساغ اولسون

ھېچ كىمسە يە بئله سوقت گلەمەيىب
ھېچ بىر اوزە، بئله بىر گول گولەمەيىب

گۆزیاشیمی، آنام بئله سىلمەيىب
بئله مىوه گۆرمىزىم قانالار
قوجالماسىن سىزى دوغان آنالار

با كىدان چوخ سووقت گلېپ تېرىزە
سابق زمان بىزچوخ گلېردىك سىزە
سىزدە نولىدى بىر گلېشىدىز بىزە
آيرىلىق داشىنى بىردىن آتايدىق
جانى جانا ، مالى مالاقاتايدىق

اوجا داغلار، بىر - بىر لارىن گۆرەللەر
گۆروشلىرىن باخىشلا گۆندەرەللەر
صبا ايلە پىام آلىپ وئەللەر
شاعر او لار بىر - بىر يىنى گۆرمەسىن؟
ساز، سۆزىلە پىسان آلىپ وئەرمەسىن؟

قربان او لوم من او شىرىن دىللەرە
اوزاق دوشدوق، حسرت قالدۇق ئىللەرە
سحر - آخشام يالوار بىرام يئللەرە
قارداشىما مندىن سلام يئتىرسىن
اونداندا بىر خېر - اثر گتىرسىن

او تايدادى، شكى، شيروان، قره باغ
بو تايدادا مشكين، اهر، قره داغ
بىر- بىرينى آرازدان آلمىش سوراڭ
آرازبىزى آيرىلمادان داغلايىپ
سون، ئوزودە كېچە - گوندوز آغلايىپ

بو تقسيمات بوندان آرتىق او لانماز
آتم عصرى اختلافلار قالانماز
بىرقانون اولماسا، دنيا دولانماز
ايندى دنيا، يوزده دئسەن ساغ - سولدى
موشك ايچون ايکى ساعاتلىق يولدى

انسانلارىق، انسانلىقى خوشلايمىن
بىر ملتىك، بىر لشمە يە، باشلايمىن
بوخان - خانلىق حكومتىن بوشلايمىن
بو گون گرگ بشر اولسون بىرمەت
بىر ملتە اولارمى يوز حكومت؟!

بىز لر كى لاب بىر دىل، بىرقان قارداشىق
قارداش قالسىن، انسانلارىق، يولداشىق
آياقلارا پىس سارىلىپ، سارماشىق
پاسپورت لە دئير گئتسن سۈزۈم يوخ

پاسپورت دئییر: آدیم واردى، ئوزوم يوخ!

هاردانگلىم، رسملىكىدە دعوت يوخ
اولسادا، من قوجالمىشام قوت يوخ
اوشا خليلام آيرىلماغا طاقت يوخ
ايىندى لىكىدە اوللوق اورك قوناغى
اورك اولسىن، قوناغى نىن ياتاغى

«كوشكى بالابازلار، آرازا باخار»
«آرازسو يى هنوز گؤزردن آخار»
اىل نىسگىلى پىس ياندىرار، پىس ياخار
غم وارىكىن، قارداش دئىيب قايناردىق
«يولداش منى قوردا آپاردى» اويناردىق

آراز دئىير: اولدوز كىمى آخارام
گؤز آلتىن ساغا – سولا باخارام
قهرلىنىب ايلدىرىم تك شاخارام
كىسىملى يىم ايىكى قارداش آراسىن
آغلا دىرام، باغلامادان ياراسىن

نچون بىزدىن رسمي دعوت ائتمىرسوز
قونشولوقدا، آرتىق گلېب كئتمىرسوز

ياديميز تك، داديميزا يئتمير سوز
سيزين الوز بيزدن آرتيق آچيقدى
منيم آغريم، آچيلمادان اوچوقدى

ايندى بيزيم دولتارده يانلاشىر
گئت به گئت ده چتىن لر آسانلاشىر
صلحون يئلى اسمىگە سهمانلاشىر
بىزدە خوروز وظيفەسى بانلياق
سون گئروشمك سهمىنى سهمانلياق

ساوالانا سلامىنى يئتىرىدىم
اوندان سنه الهام آلېب گتىرىدىم
بىر نىچەسىن يولدا سالىب ايتىرىدىم
آغىر همت، قانقىمىتى، صداقت
قالسىن هلە، يوخدىر دىلمىدە طاقت

افق لرە رؤيا رنگىن ياخىرام
«عينالى» دان «اركى» اوستوندن باخىرام
تمثاليوى داغلار اوستە تاخىرام
سن دە هنر آتىن مىنىب چاپارسان
دومانلى داغلاردا منى تاپارسان

هاردا چاتدوق گئى چشمەنин باشينا
بولاغ اوتى، وسمە چىكمىش قاشينا
اڭلەن يئرە، بىردىرسكەلن داشينا
دومان كېچسىن، گۆز ياشىنى سوندا گئور
قارداشى نين صفاسىنى اونداقئور

چوق «باكى دان فنار گلىير» او خوردوق
سون «او دوما يانار گلىير» او خوردوق
گئور «باشىما نەلر گلىير» او خوردوق
ايندى دويدوم، اونداقلىرىمىش فنار
سون گلمە جىگمىش او دوما، بىر يانار

عشق اهلى سن، ياخشى منى قانارسان
چوخ كىپلهمه، او ددو توب او دلانارسان
گۆزلەر ياغىش ياغدىر ماسا، يانارسان
منىم قايىنار چشمە كىمىي گۆزۈم وار
او دور مندە هرجور او دا دئۈزۈم وار

بئلەكى، سن آلقىلا يىرسان منى
گىئىنلەر نىسگىل ائدىم قوى سنى
دور! اي گولون خزان او لان خرمى
گئور بىزىم ده دردىمىزى قانان وار
بىز لەدە بىر اور كدن يانان وار

ياخينلاريم قويدي مني قيراخدا
يانازلاريم قالدى مندن او زاخدا
ائل يايلا خدا، ئوزوم قالدىم قىشلا خدا
ايتيردىلر خدمتىم ئامهگىن
قدرىن بىلوون، ائل - آرخانىن، كؤمگىن

«تمدنون» گۆزى گۇرۇم كوراولسون
آغزىنداكى شىرىن شربت، شور او لسون
بال دايىشە، زەھر او لسون، چور او لسون
آغزىمېزىن دادىن قاپىب آپاردى
اور كلرى چكىب كۈكىن قوپاردى

گاه عربى، گاه عجمى كىشىلە سىن
ھى بو او نى، ھى او بونى دىشلەسىن
اربابلارين كرخاناسى ايشلەسىن
ايندى داخى ملت لرده آيىلىپ
آغىزلارين دىشلىرى ده سايلىپ

بىز ملتلر، چوخ قانقالار بىچمىشىك
آجى- آجى ايشكى لرى اىچمىشىك
آمما داخى بوركولرى كەچمىشىك

ایندی نسبت افق آچب، ایشيق دی
منيم سدهه قبله قاپيم آچيق دی

گئت به گئنده دنيا آرتيق آيلير
گيزلين قالمير سس - صدارار يايلير
ساييلمايان كيمسه لرده ساييلير
مني، سنى آز - چوخ تحويل آلانوار
سنين كيمى، مني يادا سالانوار

«تمدونون» قانو نلاري قوخويوب
داخى هامى او نون اليين او خويوب
سرحدلى تور آتان تك تو خويوب
سالىب خلقى، كورقوش كيمى قفسه
سينه لرده يشرايىپ نفسه

حيدربابا، او ز باكى يه چؤنده رير
هر گول گئرور، ده رىب سىزه گئنده رير
سۈزلۈزى هي أندەر رير، دئوندەر رير
سنله «سليمان رستمى» يادائىر
بو شىوه يله «شهر يار» ئى شادائىر.

آذر آيى ۱۳۴۶

شهر یارین جوابی

(محمد راحیمه)

ایگیت لریوردی قفقازیم، سنه مندن سلام او لسوون
سنین عشقوندن ایراندا، هنوز صبری تالان واردیر
آنام تیریز منه گهواره ده سویلردى: یاوروم بیل!
سنین قالمیش او تایدا، خاللی - تئللی بیرخالان واردیر
بو دنیاده، او غول، عشق اهلینه، کفر اهلی دوشمان دیر
بیر آللله جان و ئرسه، مین ده بیزدن جان آلان واردیر
اونى بیزدن آییردى روزگارین سازناسازى
اونونچون سیزلارام، هریئرده گئورسم سازچالان واردیر
آراز دوشمان الینده بیرقليچ تك اورتاني کسى
اونون ائولادى وارسا بیل سنى ياده سالان واردیر.

منى باشدان چيخارماق چين، يار اماز لاردا سویلردى:
سۈزە چوخ اعتبار ائتمە كى دوز واردیر، يالان واردیر
بوى آتدىيم، آختاريپ تاپدىم، نە حاصل گئتمىگە گئوردوم
آرامىزدا يولى باغلى، قارانلىق بيردا لان واردیر

بیزی کفر اهالی ایسترسه، یو کون چاتماق ایچون ایسته
بیزه بونلاردان آرتیق قالسا، بیرییر تیخ پالان واردیر
او گون کی راحیمین مکتوبی گلدى چاتدی، با خدیم کی
آنام قانیله قلبی چیرپینانلاردان قالان واردیر
داها حیدر بابانین نعره سین قایتار مادان گئر دوم
او تایدا سینه لردە ساز کی مین لر ساوا لان واردیر
اور ک قانیله من ده یازدیم آی نازلی آنام قفقاز
سینه ده «شهریار» بیک بو تایدا بیز بالان واردیر.

سلیمان رستمە

ایکنچی شعر شهر یارداں

دئمە دین سؤزيمە نیه آغـلادين؟

سوز کى سن سو يله دين، منه ساز او لدى

او سوزه آغليان تك من ده گلیم

سیز چالان ساز لارا، عالم باز او لدى

آه چکیب، آرازا سالدیم نفسی

او نداقیش چئور یلیب منه یاز او لدى

بیر گنجھے دارادی آھیم قفسی

او تایدان سسله دین، آلدیم او سسی

قسمتیم یار او لسا، ابدی قالیم

جان نقدین سانادیم گئر دوم آزا او لدى

خضریله ایسته دیم آشنا لیق سالیم

یعنی کی او حسنون متاعین آلیم

(يتييم مالي)

آتاميز يوردى بئولونمكده ديمه اويناش آراسيندا
بئولونر يوزياشينون جرمەسى فراش آراسيندا
آتاميز (كوروشى) دنيا ياسوبن دخمهسى ايچره
آناميز ايرانى بئولمكده دىرى اويناش آراسيندا
داراشوب جانىمه دشمن هــره بيردىش قوپارىلار
بــو يتييم مالى قالوب بير سورى كلاش آراسيندا
باخ ذجه قىزلارى، عورتلمرى، سائليك ئىدىلر
ملتين ناموسىدىــر، فيرلاينر اوباش آراسيندا
تاپسا ملت يــاوــان آش ئــوزــلــرى بوزباشى ئــســىــنــلــر
گــنه بــير نــسبــت اــولــور آــشــىــلــه بــوزــبــاش آــراســىــنــدــا
قره ملت قــائــوب آــجــ، جــانــىــ گــئــدــىــرــ، اوــســتــىــلــىــكــ اــيمــانــ
بــئــولــونــور بــاغــ بــالــىــ اــربــابــلىــه آــغــباــش آــراســىــنــدــا
آــشــ ايــچــنــدــه عــلــمــا آــزــقــالــىــرــ اوــدــســوــنــ قــاشــىــنــىــنــدــا
نــيلــســونــ شــكــ اــئــلىــوــپــ قــاشــقــىــلــىــنــ آــشــ آــراســىــنــدــا

آغ گئورچین، نه روادیر که ایشیقلیق قوشی سن تک
یاتا بایقوش یسو و اسیندا قالا خفash آراسیندا
گوز یاشیم مسان سن آراز قویما گوزوم باخادا گئورسون
نه یامان پرده چکوپسن ایکی قارداش آراسیندا
دئمه اغ داشدی سلیمان سنی مندن آییران شئی
بیر چیپیاندیر که چیخو بدور گوزیلن قاش آراسیندا
خلقی دارتیر، بو دگر مان داشی تک داغلاری ایله
بیزی دارتاندا قالایدی الی بیرداش آراسیندا
شهر یار سن یازان اشعاری او زاقدان تانیرام من
بیسر او یوشماخ داغی وار نقشیله نقاش آراسیندا

حکیمه جان!

سن وطندن ساری قلبین دو یونورسه، مارالیم!
وطنین ده مارالیندان ساری قلبی دویونور.
وطنی باغريوا باسسان سه وينر سن ينه سن
که وطن ده بالاسین باغرينا باسسا سه وينر.
منيم عشقيم اوچالىپ غربت اولوب دنيا منه
دوست دويانمير دویونور، دشمن اويانمير اونور.

تبریز - آبان ۱۳۶۵ شمسی

کرج خاطرھسی

سن (علی) یاخشى بوداگدا او توراق ايله ميسن
شهرى، دنيانى، (علی) تك سه طلاق ايله ميسن
اوره گينده اکيليب یاخشى تو کل تو خومى
یاخشى بيتدىكجهده سن یاخشى آلاق ايله ميسن
ال - قولونوار، کى تك اللې، بوداغين بؤبروندە
بوسياق بير آوادنلىق ال - اياق ايله ميسن
غىرتىن داغ كىمى دى، داغ - داغا البت دايىنان
سن ده داغلار كىمى، داغلارى داياقت ايله ميسن
آچىلر بوردا افق، داغدى، آغاشدى، باعدى
داغا دىرسكلە نوبن منظرى باع ايله ميسن
بىر غورووار بو فقير غرفەدە بىر استغنا
سانكى فرعونلرین قصرىنى لاغ ايله ميسن
بوقالا - قاللى شهردن چككىلىبسن قيراغا
نازلى «معصومە» نى گۆزلردن ايراغ ايله ميسن

* اصليندە: (ئنه قىز عميقىز نىن اوغلى على آقا يە بىرىياد گارلىق)

بوصفالى كومادن، كندىمېزىن اىئىسى گللىرى
منى ده بوقوجا و قتمىدە داماڭ ايلە مىسىن
كۈچدوروبىن ائلە بىل تهراانا، حىدرىبابانى
«نە قىز» - «عمقىزى» نىن سن او زون آغ ايلە مىسىن
نە قىز عميقىزى نىن بوردا جمالى گۈرۇنور
لالەدن قىزلا را ياندىقجا ياناق ايلە مىسىن
گەشىھەلر صىبحە قدر بوردا چىر اقلار گچىمىز
آيى - اولدو زلارى يوزشىلى چىراڭ ايلە مىسىن
ذوقدىن بىلمىر آدام، بوردا ياتا، ياو تو را
آى - گۈنىش لر او توراغىندا ياتاق ايلە مىسىن
بوردا بىر چىشمەدە وار گۈزتىكە حىدرىبابا يى؟
بىلمىرمەن سى گۈزى (داشلى بولاغ) ايلە مىسىن؟
چو خى كندائولرى باخسان قاراپاڭچىقدى، سو واق
بوردا سن كند ائوينى، بىر آغ او تاق ايلە مىسىن
«جميلە عميقىزى» نىن ايگەنەسى ساپلاندى، دئدىم
كىنى دە تهراانا يېرىتىقجا، ياماق ايلە مىسىن
ياد قوناق يوخدى، گل اگلىش نەھەن دوشدون سن
سېل - سو پوردن باش آچار كن، او ت - او جاڭ ايلە مىسىن
«سعيد» يىن عكسينى گۈر دوم، نە گۈزلى او غلان دى؟
گۈرۈم انشاء الله اونى، بارلى بوداڭ ايلە مىسىن
(موسا) مكتىبىدە، (مظفر) قوتاروب، سر بازدىر
بو قاچاقدا او شاغى ياخشى قوچاڭ ايلە مىسىن

«میرابو الفضل» منى بيرده گتيرمز بورايا
گئرديكى، سى منى آرتىقجا قوناق ايله ميسن
«شهر يار» سندە جوانلىق تازادان پۇھەرە وئرىز
يوخسا حيدربابانى، بوردا سوراغ ايله ميسن؟

* دىرناقلار اىچىنده بازىلان آدلار، شهر يارىن فامىل لىرىدىن دىلە.

ایمان هشتریسی

آمان آلاه یئنه شیطان گلیب ایمان آپارا
قورویون، قویمايون ایمانوزی شیطان آپارا
منیم، انسانلیغمین گئرنە حصارى یساوا دیر
کی گونوز غول بیابان گلور، انسان آپارا
خرمنی ساققیزا وئردىك نه يامان چرچى دى بو؟
ھى گلیر کندە بىزە درد وئرە، درمان آپارا
چورگە آلمیش اليئنە، آج نئجه طاقت گتیسین؟
ائله بىر يازگىجهسى قىزگلیب، اوغلان آپارا
قانلى دىرناخلارىلان «انگلیس» ال قاتدى بىزە
باخیسان «روس» دا آرازدان كئچىر، ایران آپارا
آرادان بىرده بىزى بؤلسەلر اربابلاريميز
كورخورام قويمىيالار تبرىزى، تهران آپارا
قارا طوفان كى داخى خلقىلە شوخلموق ائلهمنز
سئل گرگە ئىل داغىدا، ائوييixa، ايوان آپارا

بوقارانلىق گىچەلرده قاپسو موذ پىس دوگولور
نه بىلىم، بلكە اجل دير، دايانيب جان آپارا
آناما سوپىلەيىن اوغلۇن يىخىلىپ سەنگىرده
*(تىللرىن بىاس ياراما، قويما منى قان آپارا)
سلقهلى اوغرو تاپىلەمىشسا بو باشسىز يئرده
«شهر يار» داندا گىركى بىر دولى ديوان آپارا.

* بومصرع ئوزگە شاعردىن دير.

ياتا بىلەمە يېرىم

بو گىچىجە، من كى ياتا بىلەمە يېرىم
باشى باشلارە قاتا بىلەمە يېرىم
يۇخۇسۇزلىق، منى قاتلاشدىرىدى
من بونامىرە باتا بىلەمە يېرىم
اوغرى قالدىرىدى قازان – قابلامانى
كىيم ال آتسىن حاجاتا؟ بىلەمە يېرىم
اوغرۇنۇن كىيم يېتىپ او مباسىنا
زىخلilia بر زوپاتا، بىلەمە يېرىم
آيليق آلدوق، كىير اوئردىك گەندى
نەيئەك، اى واي آتا! بىلەمە يېرىم؟
دەدەمىز يوق، كىيمە چىكمك باراتى*
كىيمى سالماخ باراتا، بىلەمە يېرىم؟
جيپ دە قالمىشىسادا، بىرېش مانا تىم
نە آليم بېش مانا تا؟ بىلەمە يېرىم.

* اصليندە: كىيمسىھەمىز يوق كىيمە چىكمك باراتى كىيم نە سالسون باراتا بىلمىورم.

دهلى شيطان دئيرى : يورقانى سات
قيشدى، يورقاندى، سانا بىلەمە ييرم
قاردىيىر: گل كىشى سن پامبوغ آتاق
كىشى! من پامبوغ آتا بىلەمە ييرم
ھى گلېپ، مندن آلېرلار شتلى
كيم سالىپمازى ماتا بىلەمە ييرم؟
زندگانلىق قوراتابىر شىئى او لوب
نېھلازم قوراتا؟ بىلەمە ييرم
بىرسوموك دوركى، بوغازلاردا قالىپ
كيم آتا، ياكىم او تا؟ بىلەمە ييرم
قار—يا غىشىدا، بونه قوندوم— كوشدو؟
نېھ دوشدوك بولوتا، بىلەمە ييرم
بوكتابلار ئوزى بىر آت يو كىدىر
بونى كيم چاتسىن آتا بىلەمە ييرم؟
چاي سىزام، تاپمۇر ام چاي پاكاتىن
نە گلېپ بولپاكاتا، بىلەمە ييرم
ھى سو يوقدان قورو لوب بىكە دورورام
كىمدى يېڭىكە— موشا تا بىلەمە ييرم
ال كى دو تمور يازام، ال تا باقدا
قىلمە يا دواتا، بىلەمە ييرم
كەچە ميز صبح او لا جاق؟ يا هلەوار؟
با خيرام ھى ساعاتا، بىلەمە ييرم.

قوش اوچار، آمما نه درمان ائله‌مک؟
داش ده گن قول – قانا تا بىلەمەيىرم
آى قاداشلار! مئەبىر ال يېتىرون
يو كى آغىر لاشدى، چاتا بىلەمەيىرم
طبع شعرىم دايانيپ، سونجوق آتىر
من ده كى سونجوق آتا بىلەمەيىرم.

شاطر اوغلان

شاطر اوغلان، گئروم آلاه سنه وئرسین بركت
قوى اونون ياخشى النسين، خميرين اللنسين
چوخ پيشير، ياخشى پيشير، گئيده فيريلدات كورهگى
منبر أوسته چورهگىن قوى قالانيب تللنسين
تندiron طورتكين، عرشدن آلسين ايشيقى
ارسینون بيرق احرار تكين ميللنسين
كاسبين قسمتى يوخ، ياغلىپلو دوشلەماغا
بوياوان سنگكى بيرقوى ساحالىب سئللنسين
غىرتىن قوربانى، سەن مشترىنى تئز يولاسال
اىل اىچىنده ياراماز آرواد - اوشاق وئللنسين
قوى ايکير يالليغى ساتسىن خوزھئين بيرماناتا
دىشى دوشموش قوجانىن آغزى نەدير دىللنسين؟
او، منيم شعرىمە چوخ مايل اولان وردسته
دىئنە: شاعر چورهگى قوى قوروسون، گالنسين
من ليغىرسا يئيه بىلسەمدە، فلوس لازم اوilar
بوسوسوز باعچانە لازم بوقدر بئللنسين؟

ساری یاز لیقدان اولان گللى، قىز ارمىش سنگك
 گر ك آغزو ندا ارىك تك از يلىپ، هلىنىسىن
 تهرانىن غيرتى يوخ «شهر يارى» ساخلاماغا
 قاچمىشام تبريزه، قوى ياخشى يامان بلىنىسىن
 باغچامىز فاسد اولوب، هر گل اكرسن آچماز
 يئرى داشلىقدى، گر ك توپراغى غربىلىنىسىن
 مدعاسى چوخ اولان، طبل تھى پر بادوخ
 نيلاهىك، ضرناچى نين بورنى گر ك يئللنىسىن
 بو گيجلەمەدن، آى چرخ فلك، سن ده يورول!
 بو حياسيز گونه گۆز لر نەقدر زىلىنىسىن؟
 «سعدى» نين باغ گلستانى گر ك حشرە قىدەر
 آلماسى سللە له نىب، خرماسى زنبىلىنىسىن
 لعنت اول باد خزانە، كى «نظامي» باغى نين
 بير ياوا گلبىرىن قويىمادى كاكللىنىسىن
 آرزو جلگە لرىنده، بىز اكن مزرعە لر
 دئىه سن ساقە له نىب، قوى هله سنبلىنىسىن
 قصە چوق، قافيه يوخ، آختاريرام تاپمۇرام
 يئرىدىر «شهر يار» ين طبعى ده تنبلىنىسىن

زمان سسی

صبح او لدی، هر طرفدن او جالدى اذان سسی
گویا گلیر ملائکەلردن قرآن سسی
بىرسىن تاپانمیرام او نا بنزهەر، قويون دئىيم:
بنزهەر بونا، اگر ائشىدىلىسىدى جان سسی
سانكى او شاقلىقىم كىمى نىيىمەدە ياتميىشام
لاى-لاى دئىير منه آنانمىن مهربان سسی
سانكى سفردەيم، او يادىرلاركى دورچاتاخ
زىنگ شترچالىر، كىچەركاروان سسی
سانكى چوپان يايىب قوزونى، داغدا «نى» چالىر
رؤيا دوغور قوزى قولاغىندا چوبان سسی
جسمىم قولالسادا، هله عشقىم قولالمىوب
جىينىگىلەدە يىر هله قولاغىمدا جوان سسی
سانكى زمان گولەشدى، منى گوپسەدى يئرە
شعرىم، يازىم اولوب يىخىلان پهلوان سسی
آخر زماندى بىرقولاق آس، عرشى تىترەدەر

ملت لرین هارای، مددی، الامان سسی
انسان خزانی دیر، تؤکولور جان، خزهـل کیمی
ساز تک خزهـل یاغاندا سیزیلدار خزان سسی
قیرخ ایلدی دوستاخام، قالابیلمز او یاغلی سس
یاغ سیز سادا قبول ائله مندن یاوان سسی
من ده سسیم او جالسا گرکدیر، یامان دئییم
ملت آجیخلی دی او جالبیدی یامان سسی
دوادور نواره قوی قالا، بیر گون، بو کؤرپهـلر
آلقیشلاسینلا، ذوق ایله بیزدن قالان سسی
مقدناتیس او لسا سسده چکر، انقلابدا باخ
آزادلیق آلدی سردار یمین قهرمان سسی
انسان قوجالمیش او لسا، قولاخلار آغیر لاشار
سانکی یازیق قولاخدا گور و دور زمان سسی
باخ بیر درین سکوته سحر، هانسی بیر نوار
ضبط ایلیه بیلر بئله بیر جاودان سسی؟
سانجیر منی بو فیشقا چالانلاردا «شهریار»
من نیله ییم کی، فیشقا یا بنزهـر ایلان سسی.

گئتمە ترسا بالاسى

اذن وئر توى گئجهسى من ده سنه دايىه گليم
ال قاتاندا سنه مشاطه ، تماشا يه گليم
سن بومهتاب گئجهسى سئيره چىخان بىر سر و اول
اذن وئر ، من ده دالونجا سورونوب سايىه گليم
منهده باخدىن اوشەلا گۆزولە، من قاراگون
جرئىيىم اولماذى بىر كلمە تمنا يه گليم
من جەنم دە دە باش ياسدىقا قويسام سنىلە
ھەچ آيلمامكى دوروب . جنت مأوا يه گليم
نە قارىندادا سىلە أكىز اولسىدىم اگر
ايستە مزدىم . دوغولوب بىرده بو دنيا يه گليم
سن ياتىب جىتى رؤيادە گۈرنىدە گئجه لىر
من ده جىتىدە قوش اوللام، كى او رؤيما يه گليم
قېتلىغ ايللار ياغشى تك قورۇيوب گۆز ياشمىز
كوى عشقوندە گرگە بىرده مصلايىه گليم

سن ده صحرا يه مارال لار كيمى بير چيخ، نولى كى-
من ده بير صيده چىخانلار كيمى، صحرا يه گليم
آلللاهوندان سن اگر قور خميوپ، اولسان ترسا
قور خورام من ده دئنوب دين مسيحايىه گليم
شيخ صنغان كيمى دونقوز او تاريپ ايللارجه
سنى بير گئرمك ايچون معبد ترسايىه گليم
يوخ صنم! آنلاماديم، آنلاماديم، حاشا من
بوراخيم مسجد يمى، سنه كليسا يه گليم!
گل چىخاق طور تجلايىه، سن اول جلوه ئى طور
من ده موسى كيمى، او طوره تجلايىه گليم
شىرىدىر «شهر يار» يىن شعرى، اليىن ده شمشير
كىسم دئىھر من بئله بير شىر لە دعوا يه گليم؟
آذر آبي ١٣٥٣

ناز ایله میسن؟*

چو خلار اینجیکدی کی، سن او نلارا ناز ایله میسن
من ده اینجیک کی، منیم نازیمی آز ایله میسن
ائتمیسن نازی بو ویرانه کؤنوا لده سلطان
ائوین آباد او لا، درویشه نیاز ایله میسن
هر باخیشدا چالیبان کیپریگی مضراب کیمی
بیر قولاق وئر، بوسینیق قلبی نه ساز ایله میسن؟
باشدان آچ یا یلیغى، افسان ائله سومن - سنبل
سن بیزیم بايراممیزسان قیشى ياز ایله میسن
سن گون اول، قوى غم میز داغدا قاراولسون، ارىسىن
منیم آنجاق ایشیمی سوز و گداز ایله میسن
من بو معناده غزل يازمالى حالیم يوخودى
سن جوجوق تك قوجانى فرفه باز، ایله میسن
کاكلی باشدا بوروب باغلان میسان تاج کیمی
او قیزیل ساچدان او نا، گوللى قوتاز ایله میسن
سینه بیر دشت مغان دیر، قوزى يان - يانه ياتیب

* اصلیندە «کلیسا نمازى».

منیم آغلار گؤزومى، اوردا آراز ايله میسەن
بو گۈزلىك كى جهاندا سنه وئرمىش تانرى
هرقدر ناز ائله سن ايله، كى آز ايله میسەن
منى بو سوز يله آتدىن، آرالاندىن بىليرم
آرانى بىر پارا نامىرىد يله ساز ايله میسەن
دستماز ايله دىكىيەن چىشمە، مسيحَا * قانى دىر
بىلمىرمەن ئانسى كلىيەـادە نماز ايله میسەن؟
من «عشىر ان» او خوسام، پىنجە «عراق» او سته گزەر
گۈزلىم، «ترك» او لالى، ترك «حجاز» ايله میسەن
تازا شاعر، بىودەنېز هرنە باخىرسان دىبى يوخ
چوخ او زاتسان بوغازى، أورده گى قاز ايله میسەن
بسكە زلف و خط و خالىن قوپالاغىن گۈزەن
زىفعلى نىن باشىنى آز قالا داز ايله میسەن
گل! منیم اىستە دىكىيەن كعبە يىخىلماز، او جالار
باشدادا كىڭىدە سن، دىبىدە تراز ايله میسەن
خط و خالىندەن آلىب مشقىمى قرآن يازارام
بو حقىقت لە منى، اهل مجاز ايله میسەن
منى، دان اولدوزى، سن ياخشى تانىرسان كە سحر
افقى خلوت ائدىب رازونياز ايله میسەن
«شهر يار» ين داغىلېب، داغدا داشا دالدىانىب
ئۆزۈن انصاف ايله، محمودى ايماز ايله میسەن.

* اصلينىدە مسلمان

آزادلیق قوشی و ارلیق

هر چند قوتولماق هله یوخ دارلیغمیزدان
اما بیر آزادلیق دوغولوب وارلیغمیزدان
(وارلیق) نه بیزیم تکجه آزادلیق قوشوموزدیر
بیرمژده وئرمیش بیزه همکارلیغمیزدان
به به نه شیرین دیللی، بوجنت قوشی، طوطی
قندین آلیب الهامله دیندارلیغمیزدان
دیل آچمادا کارلیق داگندر، کورلوعموزمدا
چون لالیغمیز دوغموش ایدی کارلیغمیزدان
دشمن بیزی ال بیر گئوره، تسلیم اوی ناچار
تسلیم او لوروق دشمنه ناچارلیغمیزدان
هر انقلابین وور - ییخی صون بنالیق ایسته
دستور گرگ آلماق داها معمارلیغمیزدان
هشیار او لاسوز، دشمنی مغلوب ائده جکسیز
دشمنلریمی-ز قورخوری هشیارلیغمیزدان
بیرلیک یارادون، سوْزبیر او لاربیز کیشی لرده
یو خلوقلاریمیز بیتديره جك وارلیغمیزدان.

تبیریز ۱۵ خرداد ۱۳۵۸

غۇم باسدى قلىيانىمى

قىشىن قره قىئىيدى، آلىپ منىم جانىمى
خورتدان دئىيب قوجالىق، كسىب منىم يانىمى
بوسىگاردا زەلە تك، دوشوب منىم جانىما
دوداق - دوداقه قويوب، سورورمنىم قانىمى
سازاق سازىن قوراراق، قولانخدى سانكى بورور
چىكىبدى اىپلىكىمى، قىرىيلى قىطانىمى
يئنه قىشىن قوشونى، پايزىمارشىن چالاراق
كردىمده وارسا بىچىر، لالەمى، رىحانىمى
«اوشودوم، ها اوشودوم!» دئىير، منىم دردىمى
كورسو تووين ايتىريپ، آختارىر درمانىمى
پايزلامىش زمى يم، وريان منه نەڭر كك
دۇفرگە دۇندىرە جك، دۇندىكچە وريانىمى
قوى چالخاسىن بىزىبو، زمانه نىھەرە كىيمى
منىم سودوم چورويوب، تورشاتسىن آيرانىمى
هنر دىلين، قلمىن، اىشدن سالان منى دە
ايىشدن سالىپ ايتىريپ پاك آدىمى-سانىمى

حیدر بابا یولی تک، یول با غلانیب او زومه
آوچى فلک آولاپیب، سورو پله جئیرانیمی
ناز لى یاریم گئدەلی، سؤنوب منیم چیراغیم
خان وار سادا نه کاری، ائوین کی یوخ خانیمی
«مریم» کؤچوب گئدیپن «شهرزاد» یم دا گندیز
فلک الیمدن آلیر، درریمی - مرجانیمی
یتیم تک او ز - گۆزومی نیت با سیب، با ساجاق
یامان قاریشدیر اجاق، سلقەمی، سهمانیمی
نه دیزوار کی سورونوم، نه او زوار کی قاییدیم
نه یو ک قالیب، نه یابی، سویوبلا کروانیمی
ائلن منی قوجالیق، آرقین سالیب، سالاجاق
ایتیردی تبریزیمی، او دوزدی تهرانیمی
بیزیم ده چایخانامیز، چای توکر ک قو ناغا
دولوردی زرداب ایله، منیم ده فنجانیمی
قلیانلا «شهریار» یم غمی قالدیر با قالیم
من ده خورولدادرام، غم با سدی قلیانیمی

مهرماه ۱۳۵۹

پروانه و شمع

برق اولمادی، قیزیم گئجه یاندیردی لاله‌نی
پروانه نین، اودم ده باخیردیم اداسینه
گئردوں طواف کعبه ده یاندیقجا یالواریر
سویلور: «دؤزوم نه قدر بو عشقین جفاسینه؟
يا بوججاب شیشه‌نی قالدیرکی ساورو لوم
يا سؤندوروب بو فتنه نی، باتما عزاسینه»
باخدیم کی شمع سویله‌دی: «ای عشقه‌مدعی!
عاشق هاچان او لوپ یئته ئوز مدعای سینه؟
بیر یار مه لقادی بیزی بیله یاندیران
صبر ایله، یاندیران دا چاتار ئوز جزاسینه»
اما بـو عشق آتشی عرشی دی، جاندا دیر
قوی یاندیریب خودینی یئیرسین خدا سینه

صنعتی مملکت!

کئچن گئجه، بیر کوره گیم قاووشدی
اجل منه ياخینلایب ياووشدی
سو نرا گنه سالدی، کئچدی، ساووشدی

بوایت جانیم قوردى گنه قاچیرتدی
قوردادا آنجاق، کوره گیمی بیر چیرتدی
ھی اویدوم، ھی آیيلدیم، تا اویساندیم
ایلان کیمی بیر قیوریلیب دایساندیم
فکره گئدیب، یئنه او دتو تدوم ، یاندیم

بو سور سو مولك ائوجیك قوردى کی ییخماز
کن کن دئیھر «ایپ قیریلماز جان چیخماز»

دشمن بیزه دیشلرینی قیجیردیس
کؤرپه کیمی بئلیمیزی قاچیردیس
خمير کیمی آیا خلایب، آجیردیس

بله بویورت، ياسپیر بیزی تندیره
او دور آمما اینسانمیرام سیندیسره

دینی - ده بى آلیب بیزدن تو نله‌دی
 ده ده لرى، خروس کیمی دنله‌دی
 او شاقدا کى بیلمز وطن - دین ندى
 او شاقلارى حمال ائديب ايشله‌دیر
 چينى قابى سينديرسوبن، پيشله‌دیر
 ملکى گرک ارباب وئره كتدى يه
 كتدى يه ده، شهرده ايش بتدى يه
 كتدە قارى - قوجا باشىن بىتدى يه
 كتدە داها بير هامپالىق سورەن يوخ
 ايت لر دەدە بير چۈمە لىب، هورەن يوخ
 ايندى گرک امير يكادان، دن گله
 چۈرك كىنده، فرانسادان (پن) گله
 دن - دؤشوموز سوئد، نروژدن گله
 گلمە سە بير گون، آجميزدان ئولەك
 قاپىش - قاپىش بير چۈرە كى مىن بئولەك
 منت قويور، ئولكە اولوب صنعتى
 سكتەدی، سلدى، سرطان سوقتى
 ات لر اولموش، آت اتى، يا ايت اتى
 دونموش اتىن ايگىسى باشى چاتلادير
 قارنىمىزى قاوخ كىمى پاتلادير

هی بورس آچير، هی سمينار - سنديكا
مونتاژيندا آدين قويوب فابريكا
دهمير - دومور مارك انگليس - امريكا
گئز با خديقجا، هي ماشين دير، هي گاراز
آمما ديده جيبيم دولو ، قارنيم آز

غىمە آتىشىق و بارىشىق (مطاپىه)

غىمە دئديم: هاچانا تك بىزى بئز يكدىرە جاقسان
دئدى: بو يور بودى گاديم! دئديم كى: هي كدىرە جاقسان
دئدى: پالان كىمى تىكدىرمىش قالىن سنه بيرچول
دئديم كى: ائششك ئوزونسىن، تىكىلىسە سؤكدورە جاقسان
دئدى: دوبىدىوە دە قوشموشام «هولا» خېرىن يوق
دئديم: هو لانى قوشاندان سورا، نە اكدىرە جاقسان؟
دئدى كى: «چور» تاپشىردىم گلە، دئديم: نىچە مىقال؟
دئدى: نىچە نىچە مىقال؟ قاپاندا چكدىرە جاقسان!
دەوە گلېب چورى چاتمىش، قاپوندا اىستىرى چۈكسۈن
دئديم كى: اول دەوەنى، ئوزقاپوندا چۈك دورە جاقساق
دئدى: قانىن تۈركەرم، ھەر كىم او لىدى حزب عدالت
دئديم كى: حزب ضلالت قانىندا، تۈرك دورە جاقسان
دئدى: سماورە دە نفت مىز تو كندى، دا سىنە —
گاز أوسىتە «كىتىرى» دە چاي دملە يىب، بىر يكدىرە جاقسان
دئديم: قايىش ياخاما تىكمە، آل قوتار بوجانى كەت!

دئىدى: هله نىچە بايرام دونون دا تىككىدирە جاقسان
آبى ماھوتلارى، بزاز كىسىنده، درزى بىچىنده –
گوزلجه تىككىدирوب آغ بوخجالاردا بو كدوره جاقسان
دارىخما! گل بارىشاق! قىشلارين چىخىب – چىخارىندا
(مېشۇ) دا كەھلىيگى قاردا قاۋوب ھەنىككىدیرە جاقسان
ھله قوجالما مېسان، قوى سىنە عروس گلە، داماڭ
فرىح لرى ھله كەھلىك سىاغى سككىدیرە جاقسان.

بلالى باش

يار گونومى گئى اسگى يه دو تدى كى دور، منى بوشما
جو تچى گئور ويسن او كوزه، او كوز قويوب بيز و وقوش؟
سن الينى كتچىب ياشون، من بير او توز ياشىندادىز
سو يله گئوروم او توز ياشىن، نه نسبتى اللئى ياشا؟
سن يئره قويدون باشىوى، من باشىما نه داش ساليم
بلكە من آرتىق ياشاديم، نيلەمەلى؟ دئديم: ياشا!
بىرده بلالى باش نچون يانينا سوپورگە باغلاسىن؟
بئور كى باشا قويان گر كى، بئور كونەدە بير ياراشا.
بىرده كېين كسيملەميش، سن منه بىرسؤز دئمەدين
يو خسا جهازيمدا گر كى، گلىدى بير حوققا_ ماشا

دئديم: قضا گلېپ، تاپىپ، بير ايش ايدى او لوپ كتچىب
كوربانام اول آلا گئوزه، حيرانام اول قلم قاشا
منكە ئوزومدە بير گوناه گئورمه ييرم، چارە ندىر؟
پىس بشرىن قايدا سيدىر، ياخشىنى تاپسا دولاشا

دوستا مروت ائتمه‌لی، دوشمنیله کئچینمه‌لی
 قایدا بودیر، حیيف ده گیل بشر یولون آزیب چاشا؟
 من ده سنین دای او غلو و ام، سن ده منیم بیبیم قیزی
 گؤیول با خیر ساگونشه، گۆزدە گرک دیر قاماشا
 ایندی بیزیم مارال کیمی، اوچ بالامیز واردی، گرک
 آتا – آنا ساواشسادا، بونلارا خاطر باریشا
 هر کیشی يه عیالی ده، ئوزجانی تکھئورو كله نیب
 هدیه ده او لماز ایله سین، عیالی قارداش – قارداشا
 بو دنیا بیر یول کیمی دیر، بیز آخرت مسافری
 كجاوه ده هاما ش گرک ئوز هاما شیلن ياناشا
 آخرتی او لانلارین، دنیاسی غم سیز او لمیوب
 سئل دی گله ر آخار کئچهر، آمما گرک آشیب – داشا
 مثل دی: «بئر کی بىر ک او لور، او كوز، او كوزدن اینجیور»
 هى دار تیلیر ایپین قیرا، يولداشىلا بير ساواشا
 بیزیم ده روز گاریمیز يامان دی، بیز ده عیب یوق
 بلکه وظیفه دیر بشر قونشو لاریلن قونوشا
 حق حیات یوق داهما بیز لره، چوخ بئیو ک باشى
 زندانمیزدا حقمیز، بیر باجا تا پساق، تاماشا.

آمما او نون شماتتی، آللaha خوش گلمیوبن –
 گئتدی، منیم حیاتیمی ووردی داشا، چیخدی باشا!

ايمانيله گئتدى*

لغدى خىرو بىر كت سفره سىن، احسانله گئتدى
امن - امانلىق دا يو كون باغلادى، ايمانله گئتدى
بىگك - خان او لماز سا دئيردىك او لا جاق كندىمiz آباد
او خراب كتده، ولاكن ائله بىگك - خانله گئتدى
(سيلو) دايىر اولالى، هرنە دكىرمان يېغىشىلدى
آمما خالص - تميز او نلاردا، دكىرمانله گئتدى
مىستبد سلطانى سالدوق، كى او لا خلقمىز آزاد
سو نرا با خدىق كى آزادلىق دا او سلطانله گئتدى
بىر (بلى قربان!) او لوب ايندى بىزە مىن بلى قربان
آمما (خلىعە وئرن) او ل بىر بلى قربانله گئتدى
دوز مسلمانه دىشىرىدىك: قولاغى تو كلودى بد بخت
ايندى باخ، گئوركى او دوزلوكىدە، مسلمانله گئتدى
وئرمە (صابر) دئدى، او دولما - فسنچانى آخوندا
آغزىمizدان دا داد، او ل دولما - فسنچانله گئتدى

* بو شعر طاغوت دئرىنده تهراندا دئىلىسىشدىر.

دئدى انسانىمىز آزدىر، هامى انسان گر ك اولسون
آمما انسانلىقىمىزدا، او آز انسانلە گىتىدى
بو قدر (دفتر) و (اسناد) لە، بىر حقه چاتان يوخ
حق وئرنلىرى (پىتىگى) ميرزا قىلدانلە گىتىدى
بىزه بىردىن قالا بىلەيىشدى ميراث، بىرده بو ايران
دىن گىندىزدە دئدى: «تك گىتمەرم!» ايرانلە گىتىدى
ايستە دىك قانلا يو واق ئولكە مىزىن لكەسىن، آمما
ئولكە مىز خالص ئوزى لكە او لوپ قانلە گىتىدى
يورقانى اوغرى قاپاندا، دئدى ملانصرالدين:
نيلە سين چىلپااغىيدى، اوغرى دا يور قانلە گىتىدى
هاوا انسانى بوغور باش - باشا «گاز كر بنىك» او لموش
يئل ده اسمير، ائلە بىر، يئل ده سليمانلە گىتىدى
سو، كرج دن «كلور» ايلە گللى بى پاسلى دميردە
گؤرە سن «شاه سويى» تك چىشمە نە عنوانلە گىتىدى؟
تركى او لموش قدغن، ديوانمىزدان دا خبر يوخ
«شهر يارىن» دىلى ده وائى دئىه، ديوانلە گىتىدى.

شوخلوق

خوش دير منه كرج ده «بنكداريان» بااغى،
بو محترم كىشى، بااغين ائتمىش جنان بااغى.
من بو بااغى گئورىدە، گۈزۈمىن دوشۇرارم،
مخصوصاً ئوز ائوييم كى اولورلاپ «تومان بااغى».

جان آلیر ايندي

[طاغوت دئوروندن بير نمايش]

شيطان تو كهديب ايمانيزى ، جان آلير ايندي
آللاهدان آلان جانيزى، شيطان آلير ايندي
قرآنیزى سلطانله آلميسىدى اليزدن
سلطانى ده ياپسین ، الله قرآن آلير ايندي
سلطانين اليله آلیب آنجاق ، نه كه وارين
بيردن (نه كه وارين !) دئيه، سلطان آلير ايندي
باق، أوزبالاسيندان كه دوغوب قانلا بهجر تمىش
چۈنۈش نېچە مىن نشترايلن قان آلير ايندي
نايمىت سولاليه نه زيان وورسادا، سابق
چۈنۈش ساغاليه ، او نا تاوان آلير ايندي
سو يقونچى قاچىب، نوخدا قالىب مهترالىندى
ديوانه تو توب مهترى ، ديوان آلير ايندي
بىر عده مجاهد دى بسو ميداندا ، مسلم
بىر عده ده شيطان دى كه ميدان آلير ايندي

بىر عده (ساواك) نساميله، انسانلارى قىردى
بىر عده ده انسان ، ساواك عنوان آلىرى ايندى
ايمان آلاراق ، عنوانى شيطانىدی ، لاكن
جان آلمادا ، عنوان مسلمان آلىرى ايندى
سابق چتىن آلمىشساد ايمانانلارى الدن
افسون او خويوب، جانلارى آسان آلىرى ايندى
بو تايدا «سهند» او لدو دئمك «راحم» او تايدا
دلال اجل پسولالانىب انسان آلىرى ايندى
قوى «شهر يار» يىن مطلعى تكرار او لور او لسون:
شيطان تو كە دىب ايمانىزى جان آلىرى ايندى.

-
١. بولود قره چورلو (سهند) جنوبي آذربايجان شاعرى.
 ٢. محمد راحم شمالي آذربايجان شاعر لريندن دير.

آغىز يئەمشى

بىر گۈن دولوداد اولى .
گۈن واركى ، هىچزاد اولماز ،
يادلار قوهوم قارداش دى ،
قوهوم قارداش ياداولى .
رحمت او خونسون سنه ،
آخىر دا بىر آد اولى .
دورما ، أكىل ، گۆزدن ايت ،
دوشمن گۈرەر شاداولى .

بىر گۈن آغىز قالى بوش ،
گۈنواركى ، بختىن دورا ، باخارسان ،
بختىن دورا ، باخارسان ،
آمما بختىن ياتاندا ،
چالىش آدىن گلىنده ،
دنيا دا سندن قالان ،
گۈردون ايشين اكىلدى ،
دوستون گۈرەر دارىخار ،

دنیا نه یالان تاپما جادیر؟

ایل کشچدی ، باهار او لدو ، خبر یوخ گولوموزدن ،
گول آچсадی ، قوزانمادی سس بولبولوموزدن .
بايرام گونوموز ، ياسلى گئرو شارله کشچر کن ،
شادليق نه او ماق بيز آيميزدان ، ايلمي زدن .
تفوييم آلا بيلمم الله ، گور دوم منه تقويم ،
«گئزداغ» دى کي (تفوييمى) ده گئتدى اليميزدن .
بيز با غچاميزى بئللەي بيللىك ؟ داها هيئات !
نايميدا جلين بئلدارى وورموش بئلميزدن^۱ .
(تفوييمى) او لاردان دى کي ، ياددان چي خابيلمز ،
يادان نئجه چي خسین ، آدى دوشمور ديلمي زدن .
ائىل ايچره ، باشى بيرىئره گاھدان او ييغاردى ،
او گئتدى ، ييغينجاقدا ييغىشدى ائلميزدن .
 يولداش سې لندى ، ائله بيلسام يئلى أسدى ،
سرسام دى قالان بيز لره ، بوسام يئلميزدن .

۱. نايميد = ناميد

دنیا نه یامان (تاپماجا) دیر باش چخاران یوق^۱ ،
 بیز باش تاپاق آنجاق، بوقوبول — منقلمیزدن.
 (تقویمی) کیمی دوزکیشی؟ هیهات تاپیلماز،
 بیر شمع دی کی، کؤچدی بیزیم محفلمیزدن.
 اوچ نازلی بالا، همسر له قالدیلا باشسیز ،
 یانساخدا اود ال چکمیه جکدیر کولوموزدن.
 بیر (کافیه) اوندان باجاري یادگار اولسون^۲
 باش یولمادا ، بیر تئلدی قالان کاکلمیزدن.
 ائل بیرده دئسین: «سئل سارانی قاپدی قاچیر تدی»،
 آغلاشدی بولودلاردا بوداشقین سئلمیزدن.
 بیر مزرعه دیر «شهریار»ین عومرو ، نه حاصل^۳ ،
 سئل، قویموری بیر چوپده فالا حاصلمیزدن.

ا) پضاحکalar:

حسن تقویمی یول اداره سی نین عالیرتبه عضولریندن ایدی کی
 استاد شهریار لا صمهیمی و یاخین دوست ایدی، اونئچه ایل بوندان اول
 ھولدو. استادئیر:

او همیشه نوروز بایر امی بیزه گلیب قو ناخلارдан پذیرالیق ائدردی.
 او ایل کی ئولموشدى او غلوم (هادى) بیر تقویم آلمیشدی، اونو گئور جك
 تقویمی یادیما دوشوب بومرئیه نی یازدیم.

-
۱. تاپماجا = فارسی دیلیندە چیستان ولغزدئیلیر.
 ۲. کافیه = یول اداره سی نین کارمندلریندن دیر.
 ۳. مزرعه = تارلا — اکینچك يېرى.

انجلا

گؤزلر يمين آغى قاراسى ، انجلاء
اوره گيمىن داغى ياراسى انجلاء
سنلى - منلى ، اوره گيميز داغلى دير
درديمىزىن يوخ چاراسى انجلاء
هر كىمسە يە غەمدەن بۇ بىر حصە دىر
آتان داغى بىر داغ كىمىي حصە دىر
(سئىل سارانى آپاردى) نەك قصە دىر
ائىل ياراسى ، سئىل ساراسى انجلاء
گؤزلر يمين آغى قاراسى ، انجلاء

من دە يامان سارالمىشام ، سواموشام
دولاندىقجا دردە - غەمە دولموشام
گەيمىم سىنىب ، دريادا غرق اولموشام
درىسانىندا ھې آراسى ، انجلاء
گؤزلر يمين آغى قاراسى ، انجلاء

نازلى ياريم گىتدى ، گونوم قره لىدى
 او نسون داغى قلبىمى ياردى ، دلىدى
 آزو گىتدى ، پاکات اىچىنده گلدى -
 بىلر زىگى ، گوشواراسى ، انجلاء
 گؤزلىرىمین آغى قاراسى ، انجلاء
 بئل بو كولور ، يايپىشمىشام بئلىمدىن
 هذيان كىمى آدى دوشىز دىلىمدىن
 هارا گىدىم ، هامى گىدىب اليمدىن
 غريبلرىن وار هاراسى ، انجلاء
 گؤزلىرىمین آغى قاراسى ، انجلاء
 سن منىم أوز نازلى ، گؤزل بالامسان
 من دەنىز اولسامدا ، قىزىل آلامسان
 كهلىكىم سن ، فريگىمىسن ، فالامسان
 بولود لارىن ماھپاراسى ، انجلاء
 گؤزلىرىمین آغى قاراسى ، انجلاء
 تر كىيە يە گىتدىن ، او نوتىدون منى
 اسلامبولون آوچىسى ، سېدى دەنى
 قاپدى دئىمك ، مروارى گئورجىك سنى
 اسلامبولون (مارماراسى) انجلاء
 گؤزلىرىمین آغى قاراسى ، انجلاء
 گئوردون بالا ، نئجه تىفاق داغىلى ،
 فلك وورار ، شراب كوبو جاغىلى

بیزدە او للوخ (سارى اینك) ناغیلی
 (فاطمه) سى (قوندارا) سى ، انجلاء
 گۆزلریمین آغى قاراسى ، انجلاء
 هئچ بىلمە دىم نەوقت تو تولدى طوپون
 بىر گۆرمەدىم گلىن گەندىنە بوپون
 موسىقىمۇز ، شعرىمۇز اولمۇش اوپون
 ھىوهەلر زامبۇراسى ، انجلاء
 گۆزلریمین آغى قاراسى ، انجلاء
 اينجە ، ظريف ذوقون قالىرمى يايوق؟
 ارون سىندىن بىر ذوق آلىرى مى يايوق؟
 شعرە دە بىر نظر سالىرمى يايوق؟
 يا شعر اوپون دىردىراسى ، انجلاء
 گۆزلریمین آغى قاراسى ، انجلاء
 گلىن گۆرەك گۆزبىر - بىرین هئچ تانىر؟
 يا يادلاشىب ، تانىشلىغىن دا ، دانىر
 عومور كېچىر قارايىش تىك فېرلانىر
 روزگارىسەن فير فيراسى ، انجلاء
 گۆزلریمین آغى قاراسى ، انجلاء.

هارا قاچسىن انسان؟

جانا گلمىشىك بىز بو جانسان اليىندن
كە نه انس امان تاپدى نەجان اليىندن
مسلمانە باخ ، دين وايمان قان آغلىر
بو دين سىز ، ايمانسىر مسلمان اليىندن
بو شىطاندى ، بىز آدمى گويدە تولار
قاچا بىلەز آدم بـو شىطان اليىندن
آلار اول ايمانى ، سونۇداندا جانى
نه ايمان قالار دىيده نە جان اليىندن
قارىشقا كىمى دئۇ نىۋادى قىمېلىدىر
كە خاتم چىخىپ دىر سليمان اليىندن
بادمجان چوخى بازىلاردا كوچو كلر
دا ترپشمك اولماز بادمجان اليىندن
خو روزتك بىزى دنله يىب قورتايدىر
چىنه قالمايىب نوچىنكىدان اليىندن

پناه او لسا بیز خلقه کافر ، قوى او لسوون
سیخینتى دوشەك كفرە، ايمان اليىندن
گئدیب چۈلەدە كى حیوانا يالوارايىدىق
كە گلسىن، بىزى آلسىن انسان اليىندن
ائله تورشادىب ايرانىن عىرانىن كە
گۆزللەر گۆزى ياشدى ايران اليىندن
سالىب دىر الله، سانكى موسا عصاسىن
قاچىر اژدها لر ، بسو ثعبان اليىندن
نه سلطانلار او لموش اليىنده او يونجاق
نه گلسىن او يونجاقلى سلطان اليىندن
بېش-اوچ باش بىلەن دە قالىرسا، او شاق تك
قاچىب گىزىلە نىبلىر، بو خورتان اليىندن
ائويم زندانىم، مامورىم اوز ايچىمەدە
هارا قاچسىن انسان بو زندان اليىندن؟
بىز انسان اولاق ، يا كە حیوان، امان يوق
نه انسان قوتارمىش، نه حیوان اليىندن
نه دئولر كە قىطانلا زنجىر لە نىبلىر
قىنفلىر قىرىلەمىش بو قىطان اليىندن
سالىب خلقى درمان آدىلن نه دردە
كە درد آغلايىر بىلە درمان اليىندن
او يىگە خان يازىقلار نه انسانىمېشلار
عېث آغلىاردىق او يىگە خان اليىندن

وئردىك قدىم ديوانا عرضه ، ايندى
كيمە عرضە وئرمك بىز ديوان ئىندن؟
نه طوفانە راست گلەمىشىك بىز، مگەر نوح
گلە قورتسارا خلقى طوفان ئىندن.

آلنهین يازىسى

آييلاندا دا اينديلر يوخودان
هوش آزىب، تئز تاپا نميرام أوزومى
بىلمىرم هاردايام ، بورا هارا دىرى
ائۇ - ائشىك ياد گلىير هله گۆزۈمى
اڭلە بىر قالميشام كېچنلەر دە
دىئيرم بىس ، گىنە همان آدامام
گىنە سابق كىمىي ادارەم وار
تله سىك اىستىرم دورام، با خىرام
بىل - بوخون ، قول - قىچىم داها قاخمىرى
داها قدرت يوخوم ، دوروم آياغا.

قوجالىق ھەچ ھله يادىمدا دەيىل
دىئيرم بىس گىنە نوخوشلامىشام
ايستىرم سىسلەيم گىنە خانىمى
كە داوان وار گىتىر گىنە نوخوشام.

آمما، ائو سانكى بير قىيستاندىر
 هوپ تسوتوب قىزلارين جىغان ويغانى
 نه كوسوبىر كە هەچ دانشميرلار
 هەچ خانىمدان دا سىن صدا يو خدىرى
 ائله بىل، بىردى سىلىكە لىرلە منى
 هوشوم، آزمىش يولۇن قانىب قايىدىر
 أوزومى آختارىب: گىنە تاپىر ام
 اوخونور آنجاق آلنەمىن يازىسى.

بوردا، بىردىن چو كور قارانلىقلار
 سانكى دام - داش اوچور منىم باشىما
 قالميشام دام - ديوار لار آلتىندا
 بىر قارانلىق قىيردىم كە، داها
 هەچ طرفدن اىشىقلېغىم يو خدىرى.

اىچەرىم سانكى اوز سىسىلمە دئىير :
 سن أولو بىكىن، قېيردى خوتىدا مىسان
 نه خانىم؟ آروادىن اون اىلدى أولوب!
 آورادىن أولدى، قىزلارين كؤچدى
 قوجالىق گىلدى، قلعەنى آلدى
 سنى كور قوش كىيمى، باسىب قىفسە
 نە قويىسان، عەمى، نە آختارىسان؟!

بىر كسىن قالما يىب، هامى گئىدى
قوجادا سى كىمى غريب اولماز
قوجالار ايچره ده يېتىم سىنسن
سەن ايمىشىن اولن، خانىم دىرىيلىب.

يارامىن كۆزمه سى قوپوب آجىشىر
هر زادىن ضدى ده اوزىلە گلر
قرە گون، آغ گۇنى سالىر يادىما
سینەمىن سازلارى سىزىلدىر لار.

دېيدە قلىيىمدا زار - زار آغلەراراق
فارسى بىر قطعە وار، دوشور يادىما
«آذىر بىشكەلى» بىلەم ياز مىش
او ياز يقدا منىم حالىيىمدا يەميش:
«پىرم وعادت طفلان دارم»
«بامن اين شوخى طبع ارزانى»
«وقتى از خنده مرا گلر يىزى»
«وقتى از گريه، گلاب افسانى»
«اگرم خنده، نه از بى خردى»
«و گرم گريه، نه از نادانى»
«اولم خنده زبى دردى بود»
«و آخرم گريه ز بى درمانى»

یار قاصدی

اگلش سنه چای دئمیشم
بسکه من آخ - واى دئمیشم
من سنه لای-لای دئمیشم
اولدوزلارى سای دئمیشم
أوزوم سنه آى دئمیشم
شیرین دیسه ، زای دئمیشم
سن گؤزهله پای دئمیشم
آى باتانا تای دئمیشم
سابق قیشا ، یای دئمیشم
من دهلى ، نای - نای دئمیشم
آغلارى هایهای دئمیشم
گؤز یاشیما ، چای دئمیشم
آخ دئمیشم ، واى دئمیشم

سن یار یمین قاصدی سن
خیالینی گوندریب دی
آخ ! گنجه لر یا تمامیشم
سن یاتالی ، من گوزومه
هر کس سنه اولدوز دئیه
سندن سونرا ، حیاته من
هر گؤزه لدن بیر گول آلیب
سین گون تک باتماغیوی
ایندی بایاقیش دئیرم
گاه طویووی یاده سالیب
سونرا یئنه یاسه باتیب
اتک دولی دریا کیمی
عمره سوره ن من قره گون

گوزوم آيدىن

گوزوم آيدىن، گورورم سوگلى قارداشلاريمى
با سميشام باغرىما ئوز دوغما قارينداشلاريمى
آچمىشام قولالارى خلقىملە او زوك حلقةسى تك
سالمىشام حلقة يە قىمتلى او زوك قاشلاريمى
فلكلەن چىرىخىنى سىندىر مىشام اول داشدا
اتە كىيىدە هەلەدە ساخلامىشام داشلاريمى
آچمىشام قرنمىزىن باغلى قالان يولالارينى
تاپمىشام يوز سنه غربتىدە كى يولداشلاريمى
بو سليماندى يَا نىمدا، گوره سن من اينانىم؟
گاه آچىب گاه قىيرام گوزلاريمى، قاشلاريمى
يىغىشىن شىنىك ائدەك قرنمىزىن بايرامىدىر
سيلى گوزيمدن بو يوز ايلدن برى گوز ياشلاريمى
يوز ياشىم اولسادا، اولسون، يوخ او زومدە قىريشىم
جو انام، كىيم نە بىلىرى كىز لە ديرم ياشلاريمى

قوچى قربازلاريمى كسىدۇ وطن اوینا شىمەيز
قانىمى خېرات ائدركەن يدى بوزباشلاريمى
آن اویناشىنى غىرت گۈزى گورسە كور او لور
من نە گۈزلە گورە بىللەم وطن اوینا شلاڭاريمى
گئدەلىم قافقاز او شاقلارىنى تجليل ائدەلىم
شهر يارىم، دارا ساققلاريمى، ساشلاڭاريمى.

جان رستم!

بیر خبر چاتدی منه، نوح نبی قارقیشی تک
ایچه ریمده بیلهسن قوپدی نه طوفان رستم
یاندی بیر لحظه‌ده خرمن کیمی آرزمیم، امیدیم
جانیم اول یانگیدا یاندیقجادیم: «جان رستم»
بللی دیر رستم اولان آغلاماز، آمما او خلا
سنہ دگدیکجه اور کلردن آخار قان رستم
«هفتخوان» لاردان آشیرسان، آلیسان دئوبیار اسین
قرنیمز قهرمانی، زستم دستان رستم
نهقدر وارسا بو دنیاده آذربایجان ائلی
شانلی رستملر ایچوندیر، شرف و شان رستم
طیلیسیم چای دره لرده نه قوچاق سالمیشیدین
بیر امید کوپوسی که، یسول سالاکروان رستم
دئوباتار کن ایکی فارداش قونوشوردو قکچه‌لر
او قونوش ائل غمی نین دردینه درمان رستم

دئولس آممـا آييليب دويـدـولـار اـحـوـالـمـيزـى
هـلـهـلـيـكـ قالـدىـ اـمـيدـ كـئـورـپـوسـىـ وـيرـانـ رـسـتمـ
حـزـبـشـيـطـانـدانـ اوـلـانـ،ـ قـوـىـسـنـىـ اـخـرـاجـ اـئـلـهـسـينـ
باـشـداـ يـازـمـيـشـ سـنـىـ اوـزـ حـزـبـيـنـهـ رـحـمـانـ رـسـتمـ
قالـمـيـشـامـ منـدـهـ بـوـ تـايـداـ،ـ قولـىـ باـغـلىـ،ـ آـسـيلـىـ
صـفـچـكـيـبـ قـارـشـيـدـاغـمـ،ـ سـانـ كـهـوـئـيـرـ سـانـ رـسـتمـ
قارـدـاشـيـلـاـ بـيرـگـئـرـوـشـىـ،ـ بـيرـقـونـوـشـىـ
قدـغـنـ اوـلـمـادـاـ،ـ باـخـ ظـلـمـهـ،ـ نـهـ طـغـيـانـ رـسـتمـ
يـئـتـشـيـبـ وـعـدـهـسـىـ حـقـيـنـ،ـ اـمـينـ اوـلـ دـمـ دـمـيـدـيرـ
آـچـيـلاـ حـقـ قـاـپـىـسـىـ،ـ مـاتـ قـالـاـ شـيـطـانـ رـسـتمـ
(نبـىـ) تـلـكـ بـيـزـدـهـ قـلـيـجـ رـسـتمـىـ چـوـخـلـارـ وـارـيـمـيـشـ
سنـ قـلـمـ رـسـتمـىـ سنـ،ـ جـانـ سـنـهـ قـورـبـانـ رـسـتمـ
«ـشـهـرـيـارـ» آـرـزـىـ گـئـزـ اوـلـدـىـ كـهـ (ـسـهـنـدـيـلـهـ) گـلـهـ
(ـبـختـيـارـ) مـجـلـسـيـنـهـ،ـ باـشـداـ (ـسـلـيمـانـ رـسـتمـ)

قره باسدی حکایه‌سی

دونن گئجه جین‌لر قوشون چکدیلر
من قورخودان جینقريغيم چي خمادى
يورقان اوستن منه سير يخ چکدیلر
من ده [كى] سير تىخ، سير يغيم چي خمادى
بيردن دوروب جير يخلارين چي خار تدىم
كيمدى، دئسون من جير يغيم چي خمادى

هار داسام اورايه گل	نه دئيم هارايه گل
سن ده بير هارايه گل	با غلانان با غير اندا

قو جا كن جالان ميشام	جو انكىن قالان ميشام
وار ليدىم تالان ميشام	الين دوت ييخىلافىن

انسان ساز انقلابمیز!

بورولور سئل تک انقلابمیز
دورولماقدا دیز منجلابمیز
آریدیر بیزی، اووسهیز بیزی
غربیلهید رک انقلابمیز
بیرامت اولاق، بویاقلار گئتسین
نه قیرمیزیمیز، نه ده آبیمیز
مبارک اولسون امام خطمیز
سازش کارلاردان اجتنابمیز
جیراجاق هرجور نسب نامه نی
امام خطینه انتسابمیز
مبارک اولسون امام خطیندہ
هر ایسا ب میز، هر ذھابمیز
جاسوس یوواسین جوانلار آلدی
مبارک اولسون فتح بابمیز

قار— یاغیشسادا (قدسا) چاتاریق

(فتحالفتوح) دیرقار— دوشابمیز

جبهه کربلا (فلاحی) لر تک

حسینی لر دیر، همرکابمیز

حزب جمهوری انججاریندا

(بهشتی) لر تک بوترابمیز

محرم گلیر، عاشورا گلیر

شعله چکه جک التهابمیز

شهید محراب دیر (اسدالله)

بیزیم ساقی میز، قان شرابمیز

عاشورا بیزیم مکتب میز دیر

قانلا یازیلمیش بوکتابمیز

یا حسین بیزده کربلا میزدا

چوخ اصغریمیز، چوخ ربابمیز

او قانلی گؤزله، بیرباخیش، بلکه

آزالا بیزیمده، عذابمیز

وابسته لیکدن بلکه قورتولاق

آچیلا قولدان بوطنابمیز

خودکفا اولاق، ئوز او جاغمیز

ئوز جگرمیز، ئوز کبابمیز

بورداتیکیله، بوردا تو خونا

ئوز باشماقمۇز، ئوز جورابمیز

محتکر بیلسین: باها ساتاندان

یاغ - بال آلماغا یو خدو قابمیز

ئۇزمۇزىئەنە صابون پىشىر رىك

قوى ھېچ اولماسىن فزضاً فابمیز

حزب الله يولو، دوزەلن دوز دىر

مضىمحل اولسون كچ احزابمیز

بىزىم بابمیز مستضعفىن در

مستكىر دە گىل بىزىم بابمیز

فرشىن خابى تىكسا غسولا ياتماز

دوزونه ياتار بىزىم خابمیز

بو يو خسولالاردان سوروشان لارا

محشردە وارمى بىر جوابمیز؟

بو گون صد امىن او دوندان قاچاق

الله او دونا، وارمى تابمیز؟

ايرانىن ارزى، خارجە كەتمىز

اسلام دىر بىزىم ارزىيا بىمیز

محاصىرى اقتصادىنى

سېندىرار بىزىم اعتصابمیز

امپيرىالىزمه بىاج و ئىنەرىك

باغلانىب داھا، بو حسابمیز

دا يىزدىن او نا، رعىت چىخماز

مطمئن اولسون خان - اربابمیز

جوانلار! جهاد قولون چيرمايىن
 آباد اولاجاق هر خرابمىز
 كامپيو تردد، دوزلدىنمه سك
 كامل اولاجاق اسطرلابمىز
 آوارهلىرى باغرىزا باسىن
 مهاجر انصاردىر ۋوابمىز
 دؤيىونمەدەوار، سوپۇنە دەوار
 اولاجاق لابىد اضطرابمىز
 (آيت الله مدنى) كىيمى
 گۈن باتارسادا، وار مهتابمىز
 (آيت الله مشكينى) نكى نور
 آلار دعائى مستجابمىز
 (رجائى) گئتسە (خامنهاي) گلر
 مىن كرت اولسون انتخابمىز
 انسان ساز مكتب هلده دورور
 (گولوستان) كىيمى وار (نصابمىز)
 (ملا محسن كاشى) اشرى
 جنت باغى تىك وار (ابوابمىز)
 منزوى او لموش شاعرلر يمېز
 (ظهيرالدين فاريا بميز)
 «شهريار» قۇوزا حيدربابانى
 قوى آباد اولسون خشگىنا بميز

مجنون

«مجنونیله من مکتب عشق ایچره او خورديق

من مصحفی ختم ائتدیم، او (واللیل) ده قالدی»*

بیرگون ده ائشیة دیلک که دوشوب چو للره مجنون

(واللیل) اولوب وردی، جوانکن ده قوجالدی

بیرگون ده خبر گلدم که واللیلیسی ایله

جان وئردی، جهان ایچره یامان ولو له سالدی.

خرداد ۵۶ - شهریار

* بیت اول قدیمی و معروف است، من دو بیت جهت تکمیل اضافه کردم.

چابالیر اورك سينه مده

آينيا باخاندا گئر دوم سققليمه دن دوشوبدي
من كه چوخ قو جالما ميشام، بيلميريم ندن دوشوبدي
هنر او لساروح جواندير، هله - هله دوشگون او لماز
اوندا كه گئر دون دوشوبسن، بو نغير بدن دوشوبدي
اور ايما كه سن گئيدير سن، قويolar آچيبيدى آغزىن
شيطانىن تورى ياماندير، هر گلېپ - گئدن دوشوبدي
نه قدهر باشىن سلامت، ال - آياقدا باشسىز او لماز
آياغا ده مير دوشندە، باشووا چدن دوشوبدى
قويدان كه خلقە قازدين چىخا بىلەمە سن سلامت
آدام اينجىيدن بلايه، آدم اينجىيدن دوشوبدى
چابالير اورك سينه مده، باشى كسىلىمېش تو يوق تك
پىللەنى چىخاندا گئر دوم سينه نفه دن دوشوبدى
سئر چەدن سىچاندان آرتىق تورى بىز قوراندا دوشمىز
آمما شئر تورون قوراندا فيل ياكى گىدن دوشوبدى

«شهریار» عدنن آیری، مرواری یئتیم قالاندا
* یمن جنوبي دنده، باخسان عدن دو شوبدي

* بو شعر ده آذربایجانین بیرائل ماھنیسیندان الهام آلمیشدیر کی دئیر:
سققالیما دن دوشوب بیلمیرم ندن دوشوب

اویون اولدوق

ایتیمیز قورد اولالى، بیزدە قاییدىق قويون اولدوق
ایت ايله قول-بویون اولدوق
ایتليندن قايىدىب، قوردادا بيرزاد بویون اولدوق
ایت ايله قول - بویون اولدوق
قوردو موز دىشلىنى هى قارا داشلاردا ايتىلتى
قويونوندا ايشى بىتى
سون، سو خولدى سورويه، بير سورونى سۋىكى-داغىتى
اکىلىپ، ايت گئىپ ايتى
بىزدە باخدىق ايت ايله قوردا آراسىندا اویون اولدوق
ایت ايله قول-بویون اولدوق.

«ر طب و ئيرىب تزهك آلدېق»

زمانه باخ كىم نە پىس نسلى، ياخشى نسلە قاتىر
نە چىدىرىپ او لاغا مادىيانى، دوغدى قاطىر
سودوك آتىان ايت آتىلمىش بىزىم آتىن بىلەنە
سوپا ياتان آت او لوپ بختمىز، سوگۇردى ياتىر
دۇنوب چۈركچى خانا، اولدى بىر قاطىرچى خانا
خەمير طاغاردانە چىندىر. قىيىش! شاطىر نە شاطىر!
دئىنەدە بۇ نە چورك دىر؟ شاطىر سؤيوش دە وئىر
سۇيوش وئىر كە داخى قالماسىن خالاندا خاطىر
بۇ اولدى بىزىدە تمدن! مثلدى: «دوز يئردى
بىزىم او لاغ كىدە بىلەمير شوخومدا شىلاق آتىر»
رطب ساتىب آلىروخ بىزىدە ائششىگىن تزهگىن
آلان گۇرون نە آلىر، بىر باخىن ساتان نە ساتىر؟
بۇ تىر - تىكاندا باتىر او خ كىمى منىم گۆزومە
داها حىات گۆزومەدە گۇنشىدە او لىسا، باتىر
نە ياخشى كە يېنى كىروان آچاندا يو كىلىنى
بىزىمكى يو كىلىنى بااغلايد چاتى لە چاتىر.

معلول يازيق نىلە سىن؟

ايتىر مىشىم كىفجە نىن باشىنى
تاپانمىرام اوزوگومون قاشىنى
ماشىن بىزى طبىعتىن آيرىب
مېردى شىرە وئرىسم بئلە ماشىنى
ناخوشلۇقدا ، قوجالىقلا الـ بىر دىر
قويماز قوجا دولاندىرا باشىنى
آغىز - بورۇن زىنە وئرىر چىشمە تك
سېلىنىم گۈزلەرىمین ياشىنى
دوز قامتى چىكىن نقاش ، دونىانىن
گۈزاوستوندە، اگرىچىكمىش قاشىنى
يورولموشام ، يو دنيادان دوييموشام
بىر آتايىدىم ، بو كوللۇگون داشىنى
بىر گۈز دامى قېيردە وئرسە ، كاسىب
چول - پالازىن يىغىشىدىرىب ، داشىنى

اويموش ملت هپروتدان آيليب
يىغىشدىرىب چرسىنى ، خاشخاشىنى
جهاد گلىب ، معلول يازيق نىلە سىن ؟
نامىردىكەر تك قويىا يولداشىنى
عاشورا دىر ، قوجا معلول باش ياران
قان گئورنەه غىرت باشى قاشىنى
قاىلا ، شهادت گوللارين سووارىر
آلمىش الله توپلارىن آپاشىنى
(ارتىش بىست مىليونى) تنظيم اولسور
شاه اسماعىل ، يىغىر قىزىلباشىنى
جبهه دالىندا باجى شىها چكىر
شهىد ويرىر جبهه دە قارداشىنى
شىطاندا يىغمىش باشينا هرنە وار
صدام لار تك اجامىر - او باشىنى
امرikanin قازانلارى دىب قاپىب
قىز قىرداجاق بوز باشىنى ، آشىنى
مېن اىل صېرىن، طوفانى وار دالىندا
نوح كە داھما گىزلەدنىز ياشىنى
فجر آچىلىب ، بلل دوغور چالىلار
غروب بوغور بايقوشلا خفاشىنى
ناىب امام گلىب ، كىچىب اختلاف
اسلام تاپىر ايتمىش قارانداشىنى

تفرقه‌نى جمع ائدىر اصنافىمیز
بئركچى بساير باغرىنا كفاسىنى
وحدتمىز ، بير قازاندا قاينادىسر
نخودونى ، لپه سينى ، ماشىنى
صنعت يشتير (خود كفالىق) مرزىنه
اوستا كار ائتمىش احتجاج ، ناشىنى
«شهريار»ين مقصودىيە زندانىن
(أوتوز بير) ياز ، او خوموشام كاشىنى.

او تايدان گلنه

وطندن آيرى دوشن ائولاديم! قاييت وطنە!
قاييت كى، گۈزىولا تىكمىش آنان قاييتدى سنه
آنان سنى ايتىرىب، آختارىب، يئنە تاپدى
دئىير: «بالاسايق اول تاپدىغىن ايتىرمەيئنە»
جواهرى اىتهنин دردىنى، كىمە دئىه سن؟
يئنە تاپىلسا، دئىين بس جواهرى اىته
خزاندا او قارايشل بىلە دئى: «قوى گىت!»
گل ايلە قالدى گۇرۇش، ئۇ لمەسلىك، گۆى اوت بىتنە
گۆى اوت بىتىب، گل آچىب، ياز گلىب، او خور قازالاق
قىشى چىخاردىب او شاقلار، قاچىر لاچاي - چمنە
سەنین تانىشلار يوين چوخلارى قاباقدا گەدىب
دالى قالان ائله بىر تىكىجە من حىصردى منه
سەنە تانىش قالان او لسامنیم كىمى قوجالار
جوان ساسن گىشىن ايللارده، كرپە بىر اتنە
گل اكمەدن قوجا باغان! بو كولسە بئل، نەغمون؟
دالىنجا رحمت او خورلار، بو گىللرى اكتە

منیم ده قدریمی بیل، گول باشین تیکان ساخلار
جانین دا، تا دیرى سن احتياجى وار بدنە
آدین نه قويسا قويوب، شيطان مىدىر بوجىگە
«سادىسىمى» وار، نەددە خرجىنە گلىرى نەنە
اجنە تك تميز انسانلارى كسىپ، بىچىدى
بىز يىم جزيرە مىزى، قويدى خالى از سكىنە
او آللەھىن دانىب، ئۆز نفسيينە ترحمى يوخ
دئىسن ده بونەدى او غلۇم؟ دئىھەر: «عمى سەنەنە!»
او تاييلىلار او توران يېرده «شهر يار» غزلى
او خونسادا، ائله بىل مشگۈچ يوللو سان ختنە.

آللاد و عدھسى!

قوى بو انقلاب، سئل كيمى آخسین،
گؤى گوروالداسین، ايلدىرييم شاخسین.
مستضعفين قوى، حقه چاتار كن،
اسلام بایداقيس، داغلارا تاخسین.
مظلومون آھى، قوى آلاوچكىب -
ظالمى رىشەدن، ياندىريپ - ياخسین.
آللاد سفره سى، آچيق او لارمى؟
بىر عدھ يئسين، بىر عدھ باخسین؟!

صابرین خوروزی

صبح خیالیله، خوروز لاندی کن
من ده (هوپوپ) تک بیر آغیز بسانلادیم
قالمادی سالم منه ده قول – قاناد
بانلاماساغین من ده دادین آزلادیم

جوچه لریم گلمه دیلر باغریما
آغرنی آلدیم یانیما ، یانلادیم
باخ نئجه حیوان ائله یسرلر منی ؟
من نئجه بو حیوانی ، انسانلادیم ؟
عاقل اولوب ، عقل منی دانلادی
عاشق اولوب من ده اوئی دانلادیم

«ال آتیب آللاه اته گین دوت» دئدی
گئور نئجه مشکل لری آسانلادیم

تهرانی ، دجال منه تبریز لادیم
من ده گلیب ، تبریزی تهران لادیم !
قاپ - قارا ظلمت گنجه نی سیز لا یب
صبه چه قدر سورساتی سهمان لادیم .
خلقی اویاتدیم بوسینیق قلبیه -
آللaha شیطان لاری ، شیطان لادیم
کفر ، مسلمان لاری کافر له دی
من ده دئدیم : کفری مسلمان لادیم !

شکر اولا ، من ایسته میشم ظلمدن -
بیر پارا ظالم ری پشتمان لادیم
باخ که خوروز تک ، آچیلاندا سحر
من ده آچیق سسله قوچاق باز لادیم

انس و جن

بار آلها سن بیزه وئر بو شیاطین دن نجات
انسانین نسلین کسیب ، وئرانسه بوجین دن نجات
بیزدن آنجاق بیر قالیرسا ، شیطان آرتیب مین دوغوب
هانسی رویاده گئوروم من ، بیر تاپا مین دن نجات
بعش مین ایلدیر بوسلاطینه گرفتار او لمو شوق
دین ده گلدى ، تا پماديق بیز بوسلاطین دن نجات
بیر يالانچى دین ده او لموش شیطانين بير مهرهسى
دوغرو بير دين وئر بیزه ، وئر بو يالان ديندن نجات
هر دعا شیطان ائدير ، دنيا او نا آمين دئيير
قوى دعا قالسين ، بیزه سن وئر بو آمين دن نجات
ارسينى تىدىرلىين گوودوشلارىندا اوينايير
كيمدى بو گوودوشلارا وئرسىن بو ارسىندن نجات
يا كرم قيل ، كىنلى شیطانىن اليىندن آل بیزى
يا كە شیطانىن أوزون وئر بىر جە بو كىن دن نجات

أولدورور خلقى، سورا ختمىن تو توب ياسىن او خور
بار آلها خلقه وئربو حقه ياسىن دن نجات
دېنە قارشى (بابكى - افشينى) بىر دكان ائدىب
بار آلها دېنە ، بىر بابكىدن ، افسىن دن نجات
(ويسىرامىن) تاك بىزى رسواى خاچى و عام ائدىب
ويسى ده اولساق ، بىزە يارب بو رامىن دن نجات
شوروى دن ده نجات او مدقوق كە بىر خير اولمادى
اولماسا ، چاي صاندىغۇندا قوى گله چىن دن نجات
من تو يوق تك ، أوزنىيەمەدە دوستاغام ايللىر بويى
بىر خوروز يوللا تاپام من بلکە بونىندن نجات
«شهرىار» ين داعزىزيم بىر تو تارلى آھى وار
دشمنى اھرىمن اولسون ، تاپماز آھىندن نجات.

آللاه بو ياغى

اسلام او ياتدى خلقى، باشىن قاوز ايان قاچىر
شىطان با جارمادى كە ياتازلار او يانماسىن
هر رنگى آت، فقط بويان آللاه بو ياغىنە
هر آلدادان بويا خلارا قلىين بويانماسىن
خلقين گۈزىن او ياردى شاهىن مير غضبلىرى
قوى بىراو يولسون ئوز گۈزى تا گۈز او يانماسىن
تبليغ او پايە دە گۈرك او لسون كە مدعى
بىر نقطە سىنندە ضعفىنە بار ماخ قويانماسىن
القاطى محكىم أتمەلى، معنانى چوخ لطيف
سۈزلەر گۈرك سوغاندىسا، هر كىس سويانماسىن
آما گئىجە نمازدا قىلىرسان، ياو اشجا قىل
قوى زحمتىلە هوشلانان او لسا، او يانماسىن
آغزو ندا دادلى سۈزلەري يى سىن دە شهر يار
ايىلە پىشىر كە خلق دادىندان دويانماسىن.

[بَدْوَآت]

بَدْوَ مِينُوب، آى بَدْوَ بَسْلِينْلَر
بَدْوَ دَا نِشانَه نَئِچَه گَرَّ كَدَى
فِينِخِيرُوب، چِينِخِيرُوب، جَوب شِيغِيَا نَدا
جِيرَان تَك تو لَلانُوب گَئِچَه گَرَّ كَدَى
اوْزاق قَارَالْتِيسَى قَارِيشْقَادِيسَا
قوْلَاخَلَار شَاخَلَانُوب سَئِچَه گَرَّ كَدَى
دِير نَاغِي آلتِينَدا داش - قَوم، دَاغ - درَه
دوْشَنُوب يُوموشَاخ كَئِچَه گَرَّ كَدَى
سَليْقَه لَى پِتَك سَلاخْلِيَان دِير
منِيم ده [شان] بَالِيم بَئِچَه گَرَّ كَدَى

قاقفازلى قارداشلار اىلە گوروش

اىصفاسىن او نود مايان قاقفاز
گلەميشم ذوق آلام مراقيندان
غىرتى جوشغون او لممايان نه بىلير
كى نه لر چىكمىشم فراقيندان.

قوى گلەيم بير قوجاقلاشىب ئۇپوشك
بىر چىككى روز گار اليىندى داد
تافرىنىن شىكى ائدەك جلالىنە كى
بوقدىر ليكجه او لموشوق آزاد

او خوروق بىز سىزىن ترانەلرى
ياد گار عمر لىردىن ، ايللەردىن
با كىنىن سوز - سو يى ، حكايەلرى
دوشمىز ايللەر دورونجا دىللەردىن

سازيمىن غەمىلى سىيملەرىنىدە منىم
باكىنин باشقابىر ترانەسى وار
سىنەمەن دار خرابە سىنەدە درىن
بوجواھەلرین خزانەسى وار

من سىزىن شانلى قەھرمانلارىزى
سوزلەرىمەن ھەميشە ياد ائدهرم
ظلمە قارشى قىلىنج سوزوم كىسگىن
قەھرمانلار كىيمى جەhad ائدهرم

سن كىيمى قارداش ئۆز قارىنداشىنى
آتمايىب ، ئۆزگە كىيمىسى دوتماياجاق
قوجا تېرىزىدە يۈزمىن اىل كىچىسە
باكى قارداشلارين او نۇد ماياجاق

گۈن او گۈندور كى حق يولۇن دوزلەر
او ندا بىزىدە دوزى دوزە قوشارىق
آيیرانماز او گۈن بىزى شىمشىر
ابدى وصل ايچۈن قوچاقلاشارىق

راحىمەن ، رستمەن الىن سىخىماق
منه دنیا بويونجا عزتى وار

قوجاليقدا بوعزتى تاپماق

بىر جوانلىق قدرجه لذتى وار

ديليمىز ، قانىمىز بىر أولدىقدا

قيرماق اولماز بوعهد و پىمانى

خلىقلە عهدى مەحکم ايتماقدا

بوشلىك بىلەر يك بو ايمانى

گلمىشىك دوغما يوردو موز باكىيا

قوى بو تارىخىدە افتخار اولسون

شهر ياردان دا بو افقىر دە

بو سينيق نغمه يادگار اولسون.

نئجه كىچىدى [عمر فن] ؟

بىر او شاقلىقدا خوش اول دوم، او دايئر-گئى قاچارا
قوش كىمى داغلار اوچوب، يىل كىمى باغلار كىچىدى
صونسا، بىردىن قاطار آتىندا قالىب، او ستو مدن
دئىه بىلەم نە قىدر سئىل كىمى، داغلار كىچىدى
أوره گىمدن خېر آلسان: «نئجه كىچىدى عمر وۇن؟»
گۆز ياشىملا يازاجاڭ: «من گۈنوم آغلار كىچىدى»

عفریزه ۵

نه ظریف بیر گلین عزیزه سنی
منه لایق تاری یار اتمیشدی
بیر ظریف روحه بیر ظریف جسمی
ازدواج قدر تیله قاتمیشدی
عشقمین بلبلی، سنی دو تموش
هر نه دنیاده گل وار، آتمیشدی
سانکی دوستاق ایکن من آزاد دیم
ائله عشقون منی یا هاتمیشدی
سُؤید و گیم سانکی هم نفس او لالی
قسیمدن منی چی خار تمیشدی
جنت اتمیش منیم جهنمی می
یانماسین، یاخماسین آزاتمیشدی
قاراگون قارقاسی قواندنا، منیم
آغ گونوم وار سادا، قار اتمیشدی
آدی باتمیش اجل گلنده بیزه
من آییم چخدی، گوندہ باتمیشدی

سارالیب گون، شافا خدا قان چناغین
قور خودان تیتره بیب، جالات میشدی
قارا با یقهوش، چالاندا آق قوشومی
زعفران تک منی سارا تمیشدی
کور قضا ئوز یولون گئدن و قته
چاره نین یولالارین دارا تمیشدی
نه قدر او غدوم آچمادین گؤزیوی
گؤز سکوت ابدله یاتمیشدی
او آلا گؤز او يانمادی، کی منیم
بختیمی مین کره او ياتمیشدی
داها کیپریك لرون اولوب نستر
یارامین کؤزمه سین قانا تمیشدی
سن، نه ياخشى ائشیتىم دون، بالالار
آن اوای نالله سین او جاتمیشدی
سنی وئردیم «بهشت زهرا یه»
منه مولا الین او زاتمیشدی
اوره گى دوغرانان آنان مەلەدى
دنيا زھرین او نا يالاتمیشدی
سن باهار ائتدیگون چمندە، خزان
هر نه گل - غنچە وار سوزاتمیشدی
نه يامان يئرده كؤچدى كروانمیز؟
نه يئین یوك - يايین دا چاتمیشدی

قیرخا سن بئتمەدون، جوان گەئىدون
من گەندىدەيم كى يەددىم آتەمىشدى
قوجا و قتىمەدە بو قارا بختىم
منى قول تك بلايە ساتەمىشلى

عزمیزه جان

در دین او لموش منه بیر سمیلی خنجر يار اسى،
فکره گشتدي يكجهه يار ام گون به گون آرتىق ئىشىلير.
گوز ياشيم قازلا قارىشميش، او ره گىم گو گىنه ده،
بىر بىلىدىن اىچرىمدە نە چىيانلار دئشىلير.

عزمىزيم دويما ديم سندن،
نە تز مندن دويوب گشتدىن.
اچل گلەجىك بو غربتده،
منى يالقىز قويوب گشتدىن.

طوى، ياس او، گلەين گشتدى
قول، شيل او، الين گشتدى.
وور باشا، يازيق باغوان،
باخ سولوب، گلەين گشتدى.

يالقىز غر يب!

عزيزيم! دويماديم سندن،
نه تئز مندن دويوب گىتدىن؟
اچل گلچك، بولىغىتىدە،
منى يالقىز قويوب گىتدىن!

هلال محرم

محرم دير ، خانم زينب عزاسي
بيزي سسلير حسينين كربلاسي
يولى باغلی قالیب دشمن الينده
داها زوارينين يوقسس - صداسي
(بوگون كرب بلا ويران اولوب دير)
(حسين أوز قانيينا غلطان اولوب دير)
چاغير شاه نجف گلسين هرایه
جهاديله آچاق يول كربلايه
علي نين ذوالفقاری داده چاتسين
حسين قربانلاري گلسين مناي
(بوگون كرب بلا ويران اولوب دير)
(حسين أوز قانيينا غلطان اولوب دير)
جهاد ميداني دير ، ملت دايانسين
مسلمان خواب غفلتدن اويانسين
أوجالسين نعرة الله اكبر
گرك كافر جهنم ايچره يانسين

(بوگون کربلا ویران اولوب دیر)

(حسین اوز قانینا غلطان اولوب دیر)

گلیب غیرت گونی ، همت زمانی
او جالداق باشد آذربایجانی
گئده که صدام کافرله جهاده
ییخاق بو بی مرود ائو ییخانی

(بوگون کربلا ویران اولوب دیر)

(حسین اوز قانینا غلطان اولوب دیر)

حسین زواری نین قورتاردي صبری
قیراق بو قوردلاری، کافتاری ، بیری
آچاق یول کربلا یه ، کاظمینه
چکک آغوشه او شش گوشه قبری
(بوگون کربلا ویران اولوب دیر)
(حسین اوز قانینا غلطان اولوب دیر)

گرک دین اولماسا، دنیانی آتماق
شرف ، عزتلی بیر دنیا یار اتماق
سعادت دیر حسین قربانلاری تک
شهادتله لقاء الله چاتماق

(بوگون کربلا ویران اولوب دیر)

(حسین اوز قانینا غلطان اولوب دیر)

مسلمان صف چكىپ دعوا يه گلسين
چاغير عباسى تاسوعا يه گلسين
قىزى زينب أوزى صاحب عزادير
چاغير زهرانى عاشورا يه گلسين
(بو گون كربلا ويران اولوب دير)
(حسين أوز قانينا غلطان اولوب دير)

آنا ! اوغلون شهيد اولدى ، مبارك
شهادتله سعيد اولدى ، مبارك
اميد جتىن تاپدىن ، دا سندن
جهنم نا اميد اولدى ، مبارك
(بئله طوى كيم گئروب دنياده قاسم)
(طويى ياسه دئون شهزاده قاسم)

آنا ! اوغلون على اكبر فداسى
طويى قاسم كيمى اولموش عزاسى
دوروب جنت قاپوسىندا گئزتلىر
كە گلسينلر آناسى له ، آتاسى
(بئله طوى كيم گئروب دونياده قاسم)
(طويى ياسه دئون شهزاده قاسم)

تضمیم

«حسینه يېلر آغلار، گویلر آغلار
بتوول و مرتضى، پىغمەر آغلار»
(دلىش)

حسینون نوحە سین (دلرىش) يازندا
مسلمان سەھلدىرس كە كافر آغلار
كوراولمىش گۆزلىرين قاندوتدى شەرىن
كە گورسون أوزالىنده خنجر آغلار
حسینون كۈينگى زەرا ئىنده
چىكىر قىحا قىامت، مەھىر آغلار
آتساندا حرمەلە اوخ كربلا دە
گۆريدىن دشمن آغلار، لىشگەر آغلار
قوجاغىندا، گۆريدىن ام لىلا
آلىپ نعىش على اكىر آغـلار
رباب، نىسـكىل دؤشوندە سود گۆرنە
على اصـغرى ياد ايلـرس آغلار

باشىندا كاكل اكىر ھواسى
يل آغلار، سىنبل آغلار، عنبر آغلار
يازاندا آل طە نسوحە سين من
قلم گۈرددوم سىز يلدار، دفتر آغلار
على، شقق القمر، محراب تىلىت قان
قولاق وئر، مسجد او خشار منبر آغلار
عليدن، شهرىسار، سىن بىر اشارە
قوجا قىلار قېرى، مالك اشتى آغلار
تىرىير ۱۳۵۸-۲-۲۶

خان نزه

خان نزه، ها يازدا قالدىن
بئله باشيوا دولانيم
ئئجه من سنى ايتيردىم!
داسنин تايىين تاپىلماز

سن أولن گون، عمه گلدى
منى گىتدى آيرى كندە
من او شاق ، نه آنلىيايدىم؟
باشىمى قاتىب او شاقلار
ئئچە گون من اوردا قالدىم.

قايدىب گلنده، با خدىم
يئريوى يىغىشىدىرىييلار
نه أوزون ، و نه يئرين وار

«هانى خان ننهم؟» سورو شدوم
دئدىلر كه : خان ننهنى
آپارىيلا كرپلايد

كە شفاسىن اوردان آلسىن
سفرى او زون سفر دىر
بىر ايکى ايلچىر گلىنچە

ئېچە آغلارام، يانىخلى
ئېچە گون ائله چىغىردىم
كە سسىم، سىنم تو تولدى

او ، من او لىما سام يانىندا
أوزى هئچ يئرە گئىنمز
بو سفر نولوبدى، من سىز
أوزى، تىك قويوب گئىيىدى؟

هامىدان آجىخ ائدر كن
هامىيا آجىخلى با خدىم
سو نرا باشلا دىم كه: من ده
گئىرم او نون دالىنجا

دئدیلر : سنین کى تئز دىر
اما مين مزارى اوسته -
او شاغى آپارماق او لماز
سن او خى، قرآنى تئز چىخ
سن او نى چىخىنجا بلکە
گله خان ننه سفردن

تله سىك، راوانلاماقدا
او خويوب قرآنى چىخدىم
كە يازىيم سنه: گل ايندى
داها چىخمىشام قرآنى
منه سوقت آل گلنده
آما هر كاغذ يازاندا
آقامىن گؤزى دولاردى
سندە كى گللىپ چىخىمادىم
نىچە ايلى بول ئانتظارلا
گونى، هفتەنى ساياردىم
تا يواش - يواش گؤز آچدىم
آنلا دىم كە ، سن أولوبسن !

بىلە بىلمىيە هنوزدا
اورە گىمەدە بىر ايتىك وار

گۆزۈم آختارار ھېمىشە
نە ياماندى بۇ ايتىكلىر

خان ننه جانىم، نولىدى
سەنى بىرده من تا پايدىم
او آياقلار اوستە، بىرده
دؤشە نىب بىر آغلا بىدەيم
قولى حلقە سالمىش اىپ تڭ
او آياغى باغلىيادىم
كە داها گئەندىمە ايدىن

گەچەلر ياتاندا، سەن دە
منى قوينووا آلاردىن
نەجە باغرىوا باساردىن
قولون اوستەگاھ سالاردىن

آخى دنيانى آتار كن
ايکىيمىز شىرىين ياتاردىق
يوخودا (لوئى) آتار كن
سەنى من بىلدەيردىم
گەچەلى، سوقىز دىراردىن
أوزىوي تمىزلىرىدىن

گنده مني اوپر دين
هئچ منه آجي خلاماز دين

ساواشان منه كيم اول سون
سن منه هاوار دور اردین
مني، سن آنام دؤينده
قاپيب آرادان چي خار دين

ائله ايستيليك او ايستك
داها كيمسه ده اولور مى؟
اوره گيم دئير كه : يوق - يوق
او دهرين صفالى ايستك
منيم او عزيز ليگيم تك
سنيله گئديب، تو كندى

خان ننه ، او زون دئير دين
كه : سن بهشت ده، آللله
وئره جك نه ايستيو رسن
بو سؤ زون ياديندا قالسين
منه قوليني وئري ب سن

ائله بير گونوم اولور سا

بىلىسەن نە اىستەرم من؟
سۆزىمە درست قولاخ وئر :
(سن ايلن اوشا خلائق عهدين)

خان ننه*آمان، نولىدى
بىر اوشا خلېغى تاپايدىم
بىر دە من سنه چاتايدىم
سەنيلەن قوجاقلاشايدىم
سەنيلەن بىر آغلاشايدىم
يېنىدەن اوشاق او لوركەن
قوجاغوندا بىر ياتايدىم
ائلە بىر بەشت او لورسا
داها من ئوز آللەھىمەدان
باشققا بىر شەئى ايستەرمىدىم

تۈرىز - شهرىار درەفتاد سالگى

فۇردىن ٥٥

* خان ننه - خانىيم نزەنин مخفى دىر. بوردا شاعر أوز بئۇيوك ننه سى بىيڭىم
خانىيمى خطاب ائتمىيشدىر.

سازلی شاعر یمیز (خازن) بین رو حنه تقدیم

سیزیلدار سینه‌مین سازی (درآمد) ایله‌رم (شوری)
(چوبانیم) سن‌ده (سلمه) له سیزیلدات تار طببوری
(حسینی) کاکلین (عذری) گئتدی، نظمی نش او لموش
چاغیر (شهنماز) بینی، منظوم ائدهک بو شعر منثوری
(شکسته) قدی (آذربایجان) – (دلکش) له قیلسون (راست)
(عراقی) – (راك) دن آندیر فروذدا، با غالا (ماهوری)
چال اول (چارگاه) ایله (زابل)، (مخالف) وارسا (مغلوب) ائت
(حصار) ایچره داری‌خدیم، قوی دارا چکسینله (منصوری)
سازوندا، سیملرین اول تار زلفون تک او لوپ ناجور
داراخ، مضرابه جور ائت، بلکه جور ائتسین بو ناجوری
سیزیلدات (دشتی) و (سارنگی) – (ترک – افشار) کیمی نی‌ده
(بیات کردی) چال، سون (اصفهان) کوک ایله سنتوری
(رهاب) ایله (نو) دن پنجه قوی (راس پنجگاه) اوسته
(مرکبخوان) ائدیر محسن، قوی اسرافیل چالا صوری
(قاراباغیم) چیخیب الدن (سه‌گاهیم) قوی (یتیم) اولسون
ایگیت‌لر یوردوسا بیرگون او جالسون طبل – شیپوری
(همایون) دستگاه اولسان سازیندا «شهریار» یاد ائت
کی ملت شاعری خازن بیزه یازمیش بو دستوری.

فخر يه ئولوھى

سعيدىن واى سسى گىلدى، او جاق سؤندى، چيراغ ئولدى
بىزيم فخر يه ميز ئولسە، چمنلار سولدى، باغ ئولدى
سعيداڭلنجه لر قورموش، بو شهرە دىل - داماغ وئرمىش
سعيد ئولسە دئين اڭلنجه كوچدى، دىل - داماغ ئولدى
سعيدىن ختمىنه گىتمك، بو آسانلىقدا كى اولماز
دېزىمده قوتىم قورتاردى، ال ياتدى، اياق ئولدى
او بير او غلانىدى، ياس مجلسىنە وارد اولسايدى
گۈرردىن طوى دو تولدى، گوللار آچدى، قاش - قاباغ ئولدى
بىزى بير عمر گولدوردى، دۇنوب آخىرداه آغلاتنى
دئين گۈزلەر سولانسىن، باغمىز يازدى، بولاغ ئولدى
گۈزۈم قانمىشىدى يوللارداكى، بير گالسىن او زوم گولسون
قارا بختىم كتاب آچجاق، قره گۈرسىندى، آغ ئولدى
سعيدىن غصەسى ياددان چىخارتدى هرنە ماتم وار
بو درد و داغ گلچىك هرنە وارسا درد و داغ ئولدى
بو ايل بىز انتظاردايدوق كى تېرىزە قوناخ گالسىن
خېر گىلدى كى: قىزلا روز قراڭتىسىن، قو ناخ ئولدى!

هنرمند ٿولمه میش بیر باخ هنر باغیندا طوفان دور
 آغا جلا رسیندی، یا پرا خلار سارالدى، قول - بودا غ ٿولدى
 نه تک تبریزین، آذر بايجانین فخری (فخریه)
 گندیب ائلدن او زاق دوشدی، عزیز لردن ایراغ ٿولدى
 گلن او لسايدی تهراندان، گلردى سس - سورا غ او زدان
 داخی بوندان سورا او مما، کی سس با تدى، سورا غ ٿولدى
 بیزی باش سیز قویوب گشتدون دئییر لر یار و یولداشلار:
 نیه بو بی وفا چی خدی؟ نیه بیزدن قابا غ ٿولدى?
 سنه ٿولمک یار اشمیر، خلقی آغلاتما، دیریل قوی گل
 گئر اخ بیردن گنه گولمک دیریلادی، آغلاما غ ٿولدى
 من ٿولموش دوم نئچه ایللر بویی، سن ساغدین امما
 او زومده قال میشام حیران، ٿولن دیر چلدی، ساغ ٿولادی
 لطایف سویله مک فینیند ایندی بیر نبوغ ایتدی
 محافل گرم قیلماخ صنعتیند بیر او جا غ ٿولدى
 او جور کسکین مهارت بیرده دو غماز، بیرده دو غر و لماز
 ڄمه - قداره قطالندی، قلیچ سیندی، پیچاق ٿولادی
 طبیعت کوچدی سنسیز «شهریار» ین داغلی طبیعیند
 دومان قاوزاندی، جنگل ایتدی، دریا با تدى، داغ ٿولدى*

بیاد دوست دیرینم محمد علی محزون

محزون دا او نازلى کيشيلردن بيريسيدى
ذوقينده غزل، سان كه غزالين سوروسيدى
من ياغ دريسى تك اونى اول دولوگئوردىم
صوندا ياغى سوز ميشىدى، قالان بير دريسيدى
محزون بير آووج توپراغىدى دوست آياغىندا
فرق ايلميوب بواؤلوسى، او ديريسيدى
شاعر دئدېگون دريادا مرواريه بنزركىرىزى
مروارى چوخى ريزهدى، محزون ايريسيدى
قىرىز - خرداد - ٦٦ شهر يار

دان اولدوزودا باتدی

ننه قیز عم قیزینین واى خبرى چاتدى منه* ،
کت گۆزومده ائلە بىل تىترەدى، دام – داش اوشدى.
او بىزيم كروانا، دان اولدوزو حكمو نده ايمىش،
اودا باتدى كى دايامما، داها كروان كوشدى.
او گۆزللىك كى گۈروردو كە هامى «حىدربا با» دا،
بو گۆزللە ئولوب، گۈزياشى گۆزدن دوشدى
سانكى بىر كۈرپۈنۈن ئوستوندە دوروبسان، باخيسان
أۈزقويوب آخرىتە، سېئل كىمەي ائللەر كىشىدى
ننه قیز عم قیزى نين گۆزلىرى «حىدربا با» دا
قوجالىب، ئولمە سىنە بىر ابدى قارقىشىدى
«شهر يار» يىندا، او منظومەدە، كىسگىن قىلمى
گولە، ياي – ياز، تىكانا سانكى كولكدىر، قىشىدى

* ننه قیز عم قیزى: حىدربا با دا آدى آپارىلان گۆزلى، واينى گۆزبىر فادىن
ايمىش، بورادا شاعر او نون ئولومونه اشارە ئىدىن.

آقا میر صادقین خیراتی

آتا میز یور دیدی گاه دان گلیب احسان و ئریک،
جان چتین و ئرمیک انشالا که آسان و ئریک.
اذان او لجاق قاچارا ق صفده دوروب سان و ئریک.
میر ابو الفضل ائدیب احسان بیزی کنده گیتیریب،
شهریار کندی تا پیب، کندلیسین اما ایتیریب.

ئۇزى كسمىش شىشكى، هم بىشىرىب، هم دوشوروب،
پېلويندا داداشى محسن عموغلى بىشىرىب.
سفره ده قوش تك او شاقلا ر دنى بير بير دوشوروب،
قىتليق او لماز داها بوردا قبول او لسون احسان،
چىق مصلايە، چاغىر آللەھى، گلسىن نىسان.

منيم الھامىلە بوردا قونوشوب دىل - دوداغىم،
قر آنا، حافظە بوردا آچلىب گوز - قولاغىم.
من ده موساكىمى، حيدر با بادىر طور داغىم،

بوردا کشـف او لـدـى كـه حـقـدـنـه كـرـاـمـاتـ اوـلـاجـاقـ،
نـئـچـهـ شـطـرـنـجـ كـهـ شـاهـلـارـ هـامـيـسـيـ مـاتـ اوـلـاجـاقـ.

بو بـيزـيمـ كـنـدـ اوـلـابـيلـسـهـ،ـ هـانـىـ بـسـ عـمـهـ لـرـيـمـ؟ـ
عـمـهـ دـهـ دـورـسـاـ،ـ دـيـيرـبـسـ هـانـىـ اوـلـادـيـمـ،ـ اـرـيـمـ؟ـ
نوـهـلـرـدـنـ دـهـ قـالـانـ اوـلـسـاـ،ـ هـاـچـانـ وـارـخـبـرـيـمـ؟ـ
داـغـيـلـيـبـ،ـ كـيـمـ نـهـ بـيـلـيـمـ،ـ ئـوـلـدـىـ يـاـ قـالـدـىـ نـرـهـدـهـ
جاـنـىـ چـيـخـمـيـشـ اوـشـاغـيـنـ هـرـ بـرـينـيـنـ بـيرـدرـدـهـ.

بـيرـ زـيـورـ عـمـقـيـزـنـيـنـ اوـغـلـىـ حاجـىـ مـجـتـبـاـوـارـ،ـ
حـاجـ صـادـيقـلـايـ دـئـيلـيـنـ بـيرـ حـاجـعـلـوـ عـلـىـ (ـآـقاـ)ـ وـارـ،ـ
بـيرـدـهـ مـيرـزـمـديـنـ اوـغـلـىـ هـلـهـلـيـكـ باـخـجـادـاـوـارـ،ـ
قوـجـالـيـبـ،ـ اـماـكـنـهـ بـيرـقـارـاـبـاغـىـ اوـخـودـىـ،ـ
قارـيـلـارـ تـكـ تـئـشـيـسـيـنـ بـيرـ اـيـيرـيـبـ،ـ بـيرـ توـخـودـىـ.

هـانـىـ مـلاـ اـبـراـهـيـمـونـ درـسـىـ،ـ هـانـىـ تـايـ - توـشـلـارـ؟ـ
شـيـخـ الـاسـلامـ هـانـىـ،ـ يـورـدوـنـداـ اوـخـورـ باـيـقـوـشـلـارـ!ـ
كـيـمـ دـئـيرـدـىـ كـهـ مـسـلـمـانـ گـاوـيـرـىـ آـلـقـيـشـلـارـ؟ـ
باـبـيهـ،ـ باـلـشـوـيـكـهـ گـورـنـهـ گـرـفـتـارـ اوـلـدـيقـ،ـ
بـلاـشـيـبـ هـرـنـجـسـهـ،ـ گـورـ نـئـچـهـ مـرـدـارـ اوـلـدـيقـ.

قلـعـهـ لـرـدـارـ بـادـاغـيـقـ،ـ سـرـبـازـ ئـولـوبـ،ـ سـنـگـرـىـ بوـشـ،ـ
دـيـرـيـلـرـدـنـ دـهـ دـاخـىـ يـاـغـ اـرـيـيـدـىـرـ،ـ درـىـ بوـشـ.

شهر يار كنده گلپيپ، كند او شاقينين يئرى بوش،
بيز گور نلر هامى گئتمىش، هامى ايتمىش با تمىش،
ها مىسى ايشه يىب، آخر ده يورولموش ياتمىش.

كيمدى من تك با غير اذالار سىسينه سس و ئرسين؟
دنىا بيز لە آتىشىر، كيمدى آتىش بس و ئرسين؟
گرگ آللە وئە، اولماز بوقى هركس و ئرسين.
هامى گئتمىش، داخى اول قافله دن بيركس يوق،
زىنقرولاردا دوشوب ولو له دن، بيرسس يوق.

هانى اول مرد آتالار، مردى بئجردن آنالار؟
هانى اول نازلى گلينار، او حىالى صونالار؟
هانى اول سودلى اينكلر، آلا گوزلى دانا لار؟
(چون شود عصر (قوقوش) زانهمه قسمت نبود
نبود خير در آن خانه كه عصمت نبود).

اوندا هر كس بيزه با خسايدى دئيردى گاو يريخ،
گاو يريخ شرينى ايندى با شيميز داق ساو يريخ،
قاو يريخ دى او بيزى، بيز اونى آنجاق قاو يريخ،
بئله گئتسە، ائده جىك مهدى موعود ظھور،
دين گرگ غالب و قاهر اولا، كافر مقهور.

مجلسين احساني آميز صادقين خيراتيدير،
بو محالين چراغى خشگنابين ساداتيدير،
ايندي ميدانداند قالان تكجه حسنين آتى دير،
مسه جاب اولدى بيزيم قرنده شيطان دعاسي.
خشگنابى داغيدىب ايله دى بايقوش يوواسى.

آرزي گوز قالميش ايديم ئوز آتا يور دوم وطنە،
ياندى - قيندى وئير ايندى آتا يور دوم دامنه،
حيوانات قصه سيدير دنيا، (كليله - دمنه)،
تا كيم آخرده بير آز قاوزانىب انسان او لاجاق،
آزى انساندا او لورسا، چوخى حيوان او لاجاق.

ايندى غم - غصه نىن آغزىن دا گرك با غلياسان،
غم آغيز آچسا گرك او خشاياسان، آغلياسان،
نه يه لازم بو قدر خلق او ره گين داغلياسان،
بىر دعا ايله كه خلقين او ره گى شاد او لسوون،
دنيا مخروبى ديسە، آخرت آباد او لسوون.

تبرينز - شب يكشنېه اول مهرماه ۱۳۶۳ شمسى

عمو او غلوم مير ابو الفضل

ماشينين خمسينا ، حيدر باباين تنزيلينه
مير ابو الفضل گتىرميش منى ، اوز منزيلينه
تسليم اولدوم سوزونه ، چاره ندير؟ تاكسى چيدير
گئردم آرتيق دانيشيم ، ال آتاجاق هنديلينه
بير مثل وار كه ، قوناق قارداشا دستور وئريليب :
«بير تعارف له دوش آتدان ، آتى باغلا ديلينه»
منى قويموش ماشينا ، يول او زونى سوردو كجه
هي آليب ، دن - دئشى آرتيق قالا ييب زنبيلينه
خشگناب سيدى نين امرى قوناقسيز كچمزم
قوناغين بوردا گرك قارنى يئمك دن دهلىنه
بير قوناق دا گتيرىب چوخدا عزيز ، اوز باجىسى
(جليله عمقيزى) ، دن دوشموش اونون دا تئليلينه
جليله عمقيزى دا ، قارداشى نين لاب تايى دىر
مهربان ، سانكى بير آلما ياريدان دوز بولينه
يا خشى بير منزلى وار ، صحنى گؤزل ، يوردو دا بول
باخ آغا جلارينا ، باخ قوشلارينا ، باخ گؤليلينه

خانیمی تازه گلین دیر آدی «مریم خائمه»
 طوی توتوب کت سیاقی، آلمادا آتمیش گلینه
 تازه ائو، نازه گلین لە بیر ایشیقلا نمادادیر
 چیلچرا خدیر که وئریب زینت ائوین قندیلینه

واردی اول خانیمیندان ایکى نازلى اوشاقدى
 باخ پرى پرويىزى تك، سن گولونه، بولبوليىنه
 بيرى «پروين» دى كه دانشگاهى وار، آيلىغى وار
 يئنى بير قىز، متجدد، الى وورموش بئلينه
 بيرى «پرويز» كه دېرسستانى نصفه يئتيرىب
 اودا انساللا گرك جوهر ذاتى بىللينه

بوعموغلى، شوکور آللاده، حلال دير چئورگى
 مخلصم من ده بونون ساده قوبول - منقلينه
 زحمتىلە قازانىب تاكسيسى وار، شخصى سى وار
 دوزيولا صرف ائله يىب هرنە كە گلەمىش اليئە
 دونبلندوز بير آدام دير، ایکى دنياسىدا وار
 گلمە يىب اگرى - يالان سۆز، بو جوانىن ديلينه
 «شهريار» شعرىدى بو، ياز اورەگە قوى قالسىن
 اورە گوندە ياز يلان سۆز، داگر كەمىز سىلىنە*

* شاعر بوشعرى ۱۳۵۳ ده تهراندا أوز عم اوغلۇسو مير ابوالفضل صادقى
 اىچون يازمىشدىر.

قارداشیمین مزارى

داش نه بیلیر من بلالی باشیم وار
بو قبر اوسته آخان بیر گوز یاشیم وار
آرذی - گورزی تاریخچه سیندن قالان
بوردا آنجاق بیر یازیلی داشیم وار
فاتحه‌نی اونو تمایون که بوردا
منیم ده بیر یارالی قارداشیم وار.

قارداشیم سلیمان و ستمه اتحاف

شهریارین مکتوبی

بیزی یاندی-ریر، یامان آیریلیق بوداریخ دیران دومان آیریلیق
باشا ساوردیر سامان آیریلیق آمان آیریلیق، آمان آیریلیق

بیر گؤزون آچار، بیر گؤزون یومار آرازی سرین گئردیکده او مار
خرزی ده رین کئردو کجه جومار قان در یاسینا جومان آیریلیق
آمان آیریلیق، آمان آیریلیق آرازیم وورسون باش، داشدان داشا
نئجه یاداولسون، قارداش-قارداش نه دین قانیر، نه ایمان آیریلیق
آمان آیریلیق، آمان آیریلیق گئیلرین، گونون-آین گیزله دیر او لدو ز آخدیریر، سایین گیزله دیر
او خونی آتیر، یایین گیزله دیر قدیمی اندیب کمان آیریلیق
آمان آیریلیق، آمان آیریلیق

آیریلیق گله، بیر کرم قيلا
بیر نئچه گوندە، بىزدىن آيريلا
غىمدى بىر بىزتك سوواسواريلا
هانسى بىر بىلە گومان آيريليق
آمان آيريليق، آمان آيريليق

دئدىم آيريليق، قىناما منى سنى گۈرمۇش ئىللر دشمنى
يوزمىن كره ده سيناسام سنى همان آيريليق
آمان آيريليق، آمان آيريليق

آمانسىز گۈزۈن يومان آيريليق جان جىزلىقندان اومان آيريليق
نه غىلمى يازار (رومان) آيريليق دىللرە سالان دومان آيريليق
آمان آيريليق، آمان آيريليق

سن او نود ساندا (سليمان) منى اونسودمياجاق «شهر يار» سنى
يازگله، بولبول قاپسار چمنى ايندىلىك سەھوسۇن زمان آيريليق
آمان آيريليق، آمان آيريليق

قارداشیم سلیمان رستمه

گون چیر تلاذی گؤز قاما شدی
آراز منه خوسان لاشدی
عشقیم آیاق يالین فاشدی سلیمانیم
سنہ قربان منیم جانیم

من ئولموشم ، آغليان يوخ
گؤزلریمی باغليان يوخ
سویوق بیزی کیریدی بدی
بیر اود ياخیب داغليان يوخ

شاختا بیزی قورودوبسی
نفتیمیزی بساسدیریر لار
قالان قالیر ، آج به سو سوز
جو اندیسا ، آجدی ، قودوز

قیرخ ایلدی کی دوست ا GAM من
قارالار ایچره آغا GAM من
با غیر مادان ایش قور تولوب
بو غاز ، با غیر ساق بیر تیلیب

بیز ملتین وار هاراسی ؟
هاردان ساغال سین یاراسی
ئوز شیطانی ، ئوز باراسی
بونا دئیر ، قاچ چاپاری !

ونا دئیر : وورشکاری !

بير ال سلاح ، بير ال يالين
 دئييركى : حققىزى آلين !
 بيرى تونوك ، بيرى قالين
 آمما هانسى كؤمك ايله
 يئمك اولور دئمك ايله؟

 ملت ييخان ئوز قالاسى
 ئوز قانيدىر ، ئوز جolasى
 سرباز كيمدير-ئوز بالاسى
 نئجه دئييم : چال چاتلاسين

 قووخ كيمى وور پارتلاسين
 بؤيوك باشلاردى تقصير كار
 كيچيك باشدانه تقصير وار
 ملتىن ده ايشى - ايش دىرس
 يئنه ارتش دورا هساوار

 يوخسا دوا مرگەشدىـر

 ملتە وارمى فايىداسى ؟
 بو شيطانىن ئور قايىداسى:
 هر قاب سينير ئوز بايداسى
 «ددەم منه كور دئىبىدى»

 «هر گلهنى وور دئىبىدى»

 قورخوم بودىر ، او يون اولا ؟
 ملت يئنه قويتون اولا
 كى قوردى بيزه بو يون اولا
 كيمدير بيزه سووابىلەك

 آمما بيزىسم مجاهدلر
 توپا - تانڭا باخار مىگر ؟
 هر بيرى ، مين جانادەگر
 قان - قان دئييرها يخير ماسى

 آجىقلى بىر شتر بالاسى

 كؤمك لە شن گەيدىر «ماھا»
 بيزىمكى قالميش آللەها
 بيزىمده وار آللەھمېز

 زندانلاردا جان وئرمىشىك
 بيز بير دريا قان وئرمىشىك

قيرخ نسلى قربان وئرمىشىك
 «شريعتى» تك انسانلار
 «تختى» كيمى پهلوانلار
 بيز اعتصاب ائتدىك تمام
 الى يالىن ائتدىك قيام
 جهاد دئسە دارتىلارىق
 قيريلساقدا قورتولارىق
 باشلارا سوورولور سامان
 دادا چاتون ، كى دارداييق
 يا على ! يا صاحب زمان !
 قورتدى، كولك دى، قارداييق

سسىن منه نفس اولدى
 قىير ينه قفس اولدى
 دئدىم : يئنه دوروم يازىم
 يئنه ده بير قىير قازىم
 هردن بئله ، سسىن گلسىن
 گۈزوموزون ياشين سىلسىن
 هاچان سنى گۈرە بىللىم ؟
 منىم ده بير اوزوم گولسون
 قول بوينووا ھۈرە بىللىم ؟
 قارداشلارين گۈزوندەن ئوب
 «بختىار» يىن اوزوندەن ئوب
 من ده تكىم سىزە قربان
 «صمد» يىن ده سۈزۈندەن ئوب
 تك جانىم ھامۇزا قربان

قاچاق نبى*

دور قفس قاپوسین بير آچاق نبى بوسينيق قاندلا بير اوچاخ نبى
آى قوچاق نبى

آنالار بشيشىگىن ساتا بىلمىسىن ** «قازامات» اىستىدى ياتابىلمىسىن
ئوز آتا يوردونى، آتا بىلمىسىن غيرتىن قربانى آى قوچاق نبى
آى قوچاق نبى

اون بشش ايل گاوزورىن ظلمونه دؤزدون
او نقشه چكىدىكجه، نقشهسىن پوزدون
شىمىدى كى، او بادان - ائلدن ال او زدون
غم يوكون چاتمىشام، دور كؤچاق نبى
آى قوچاق نبى

دئرت يىر دوره مىزى سالدارلار آلدى
قلعه لر او جالدى، قارانلىق سالدى

* اصلينىدە: (قهرمان نبى يادىلە): ايكىنجى نسخەدە: (قوچاق نبى)

** اصلينىدە: باشى بو باشلارا قاتا بىملەسن. آنالار...
آتالار يوردونو آتا بىلمەسن. غير تون...

زندانین أیشيق سيز، گسونش سيز قالدى
 همتىن اوچا دير، دام آلچاق، نېي
 آى قوچاق نېي
 بيركسون قالميوپ، يار و يولداشدان
 قالسادا فايشادير، دويماز اويناشدان
 گئجهلى قوى آشاخ بوداغدان داشدان
 زندانى قازمىشام، دور قاچاق، نېي
 آى قوچاق نېي
 دئدىن بس، وطنده، سابق وطن دير؟
 گوردىن كى دوستون يوخ، دشمن ديرهامي
 وطندن قالان بير قورى كؤشن دير
 اونداندا الچكوب، واز كىچاق، نېي
 آى قوچاق نېي
 چؤللرده چكمىشدىم وطن ذلتىن گريمىش ئوزوندە چكىم غربتىن *
 قىرىرام وطنىن اىپىن، الفتىن جىگىرن آيرىلمىر بير پىچاق، نېي
 آى قوچاق نېي
 وطندن دويموشام، منى قىناما دورگىتكى بولخلىقى آرتىق سيناما
 دور گوروم! بو آغاج بىزىر آناما تىلىندەن قوى قىرىم بىرساچاق، نېي
 آى قوچاق نېي

* بو پارچا بىلە دە يازىلمىشدىر:
 گامىشدىم وطنىن ائدىم خدمتىن
 قىرىرام أوركىن وطن الفتىن

هارالى او لمالي؟ بئله بىلەمە دىك لکە سىن بوقانىن سىلە بىلەمە دىك
بىردىھ بىز بويانا گلە بىلەمە دىك آرازىن سوپۇندان بىر اىچاقنى
غىرتۇن قربانى آى قوچاق نبى

اصلی - کرم شعر ینه بیر حاشیه

«کرم دئیه‌ر، من بیر سفیل صیادام»
«هر مارالا تور آتارام، مارگلی»
«یار باغی نین بلبل لری او خیور»
«بیزیم یوردا، سئیرده یوخ، سارگلی»
«اصلی - کرم داستا نیندان»

ائوده بیر ایل آه چکه‌رم، خبر یوخ
ائودن چیخام، من اویانا، یارگلی.
قای - تو شلاریم، چو له چیخا، گون چیخار،
من چیخاندا یاغیش گئتسه، قارگلی.
یازیخ قوزوم! آجلیغادؤز، داریخما،
بو گون - صاباح باهارگلی، بارگلی.

بیزه گله - گلمه یه، بیر کال ائیده،
قو نشو موزا هیوا گلی، نار گلی.
خان ائوینه، شئر گله، قویروق بولار
بیزیم ائوه کورایت گله، هار گلی.
خلقه قوناق گلی، گؤزی سورمه‌لی،
بیزیم ائودن، کور گئتمه میش، کار گلی.

بختیمه آرواد نه چیخا، بئلمیرم؟
بللى دى کى سارساغا، سوسار گلی.
بیر(اوچ اتك) اندازادر اگنیمه،
(سالیسبورى) گن گلمه سه، دار گلی.
دولتلى يه ياس داگله اوینايار،
بیز کاسیبا طوى گله، آخسار گلی.
غم يو كوندن، كدخدانين حصىسى،
خردل أولى، ييزيمكى خالوار گلی.
كتده بیزى دؤيو لله، بيرهاوار يوخ،
بیز بير گلمه حق دانيشاق، جار گلی.
دارغاشاير تلار بیزه سركار چيخار،
داردييىندن قورتولا، سردار گلی.
بوندان بئله، ئوز گه گئورەم، ئوز گەدن -
منت چكىر، غير تىمە عار گلی.
ايشچى، تو يوق كىسىدە من باخانمام،
بىلەم نىچە اورە گېنىدىن وار گلی؟
غمدن منىم، بير عىنك وار گۈزۈمە.
أيشيق - آيدىن گون، گۈزۈمە تار گلی.
عشقىم دوشوب يادىما، گۈزلەر داشار،
باھاردا سئل آتلانى - چاييلار گلی.
چوخ شاعرين طبىعى دونار بوز كىمى،
«شهر يار» يىن شعرى دە، قايىنار گلی.

يالان دنيا!

«بو دنيا، فاني دير، فاني»

«بو دنيا ده قالان هاني؟»

«داود اوغلسو سليماني»

«تخت أوستوندن سالان دنيا»

«خسته قاسم»

كيمينكى سن؟ ييهن كيم دير؟

(يالان دنيا، يالان دنيا!).

سنин بهرهن يئين كيم دير؟

سنە دوغرى دئىهن كيم دير؟

قاپىب، ديوانهلىر تو تدى،
ساتان دنيا، آلان دنيا.

سنى فرزانهلىر آتسى،
كيمى آلدى، كيمى ساتدى،

يورولدوچا، دالى قالدىق،
يەھر اولدى، پالان دنيا.

آتسى ازى داغا سالدىق،
آتسى ساتدىق، اولاغ آلدىق

بیرى آيدىن، بيرى كاس دير،
گول آچدىقدا، سولان دنيا.

بيرى آينا، بيرى پاس دير
گئجه طوى دير، سحر ياس دير

قوجالار بوز باشىن يئىهن،
ئوزو يئنه قالان دنيا!

ايگىت لرىن باشىن يئىهن،
قبير لرىن داشىن يئىهن،

كيم قىلىج تك قان تؤكىن دير؟
چنگىز جانىن، آلان دنيا.

نه قاندىن، كيم گول اكن دير؟
تيمور هلە كوره كن دير،

طوفانلاردا بوغولايدىن!
بىزى درده سالان دنيا.*

يامان قورقو! يېغىلايدىن!
فولىسىدى بىر داغىلايدىن،

اجل جامىن، ايچەن كىچىدى،
نه ايستيردىن اولان دنيا.

چاتىب، سىندن كئچن كىچىدى
اولان اولدى، كىچن كىچىدى،

دوغوب خلقى بوغان يئرده،
آنا زولفون يولان دنيا.

بوغلالايدىن، دوغان يئرده،
اوغول نعشىن اوغان يئرده،

* اين چند بند، قدىمى بود كه از مرحوم مادرم شنقتە بودم كه فقط بند اول و يك مصروع از آن بازماندە بود كه در پرانتر قرار دادم چون خيلى حساس بود، حيفم آمد ناقص باشد و بخيال خودم تكميل كردم (الفضل للمتقدّم) [قييد در آخر متن بخط شهريار] ح.-٢.

قالانیب هى جالانیب سان،
يئنە ده چالخالان دنيا!

فازانیب، هى تالانیب سان،
ازلدن چالخالانیب سان،

قبرستانليق، سون دئشىگۈن،
قارانلىق بىر دالان دنيا.

نە فارنى، ايلك بېشىگۈن،
نە ايچە رين، نە ائشىگۈن،

دهلى، ويرانهنى خوشلار،
ايچى بوشلا، دولان دنيا.

سنى بسايقوشلار آلقىشلار،
دولان عقلە، سنى بوشلار

قىزىلدان تلىلى قاللاندى،
اولىوب تلىلى تالان دنيا

سنه قارونلار آلالاندى،
باتىب ظلماتە قويلاندى،

چاناڭ ايكن چۈنۈنمۇشىن،
ناغىل! يالان! پالان دنيا.

اوچاق ايکىن سۈنۈنمۇشىن،
نە پىيس قارى نە ايمىش سن،

گۆزومون ياشلارى*

يار هر يئرە منن گئتدى اجل گلچىك، اونان گئتدى
دايان، گلپىم بولا سالىم خوش گونومدە سنن گئتدى

خزان گلدى گول آپاردى بير گوزهلى بولبول آپاردى
يانمىشىدىم من، كول اولموشىدوم يئلده گلدى، كول آپاردى

أوره گيمىن هىدمى ايدىن هر سرىمەن مەحرىمى ايدىن
ئوزۇن يارا اولمامىشىكىن هر يارانىن مەھىمى ايدىن

ائلىم گئتدى، ئولوم قالدى كولوم قالدى
اوچوردى بولبولوم باغان دئىھىسىدى بير گولوم قالدى

* بوقۇ شمارىرىنىڭ اولدۇز لار يلان مشخص اولىوب هر بؤلۈمى بېرىۋىزندە
دېرىنىڭ استاد شەھرىيەر آذربايچانىن افتخارى و موسىقىي عالمى نىين گئور-
كىمى خادىمى «ابوالحسن خان اقبال آذر» يىن ئولومى مناسبتىلە سوپىلە-
مېشىدىلە.

اوزوگوم قاشسيز قالدى چمنيم قوشسيز قالدى آى آمان «اقبال» گئىدى عشق تاجى باشسيز قالدى

* * *

یاری کاش گور مییدیم گونی خوش گور مییدیم
گدیدیم اونان بیله بیرین بوش گور مییدیم

(ناوار) يسـن كـيسـين توـتـدوـق اـقبـالـيـن سـسـيـن توـتـدوـق
زاـوارـدا طـوـي توـتـماـمـيـش اـقبـالـيـن يـاسـيـن توـتـدوـق

یوکومی چ-ایتم مندھ قوی گئدیم ایتیم مندھ
«اقبال» تک آقام ٹولوب قالمیشام یئتے-یم مندھ

* * *

گول بوداغی دولمیایدی دلوردی دا سو لمیایدی
پا بن آدم ئولمیه یدی پا تکیندن او لمیایدی

سنله گئتدی خوش حیاتیم آتمیش ایلیک خاطر راتیم
سانکی آغزیدا داد ئولدى زهريمیش قندیم - زاباتیم

10

او زدوم ال بیر نازلی یار دان بیر گون او زلی گول عذر دان
ایله بیر پار لاق جواه ر بیر ده دو غماز روز گار دان

ایله سس ، ایله مناجات
ایله توفیق لمه دوران بیر ده هیهات!

با خدیم قلم قاشینا
سندن سوراکول اولسون باشینا
یازدیم قبیر داشینا
بـو دنیا نین بـاشینا

باجييم اوغلى «بەرۋىز» يىن باياتىلارى

آخر آلدى جانىوى	اچل كىسى يانىوى
او خودوم اعلانىوى	قىيرخىوى دوتان گئجه
باشىمى يۇلان نمادىم	باشىوا دولا نمادىم
شريك ده اولا نمادىم	(خانبا مىن) غمگو نوندە
بو ياتان هوشا گلمنز	بو خبر خوشى گلمنز
نيسگىلى باشا گلمنز	زىھىتى باشا گلمنز
كە هامى المازدا	گۈز آچدى بىر زماندا
بو قارانلىق دوماندا	نه چىكدى قورد اليىندىن
يا سىوا گلنمه دىم	ائشىدىسب بىلەنمه دىم
بىر دئىيب گو لەنمه دىم	سەنلە من يازىق بالام

داد - دوزلی دانیشماسی
قونماسیله ، اوشماسی

او شیرین دیل آشماسی
نه قوشایمیش ، قوشومون

غم گلر اورك سیخا
اولور که ياددان چیخا؟

سئل گلر دیوار ییخا
ائو ییخان جوان داغى

یاسليـلار خینوو یئيه
قارداش واي دئيه - دئيه

یاس گرک قىره گئيه
با جىـلار باشىن يولا

سازگلی ، سۆز دئدیردى
نیه (بەرۈز) گئدیدىرى؟

یاس گلی ، غم یئدیردى
قا باقجا بىز گئدیدىرك

قىش گلەر قېير وئر سىن
قوجايا صېير وئر سىن

ياز گلەر عېير وئر سىن
جوانا قېير وئـرەن

قويلادى آخر غەمین
دنیانىن جەنمەيـن

قـور تارىـب محرميـن
قويدى بىز قالا زلارا

سسـينه، سـس وئـن يوخ
بـير «آـتشـسـ» وئـن يوخ

بـى كـسـه، كـس وئـن يوخ
فرـماـنـلـارـ هـامـى «آـتشـ»

دنيا دا كاش اوـلمـاسـين
بوـشـدىـساـ، بوـشـ اوـلمـاسـين

اورـكـهـ خـوـشـ اوـلمـاسـين
آنـاـ جـانـ، اوـغـولـ يـئـرىـ

لەنەت دە يىزىد لىرە سعادت، سعىيد لىرە
قوشۇلدى شەھىد لىرە (بەهروز) دا شەھىد اولدى

گەلە جەڭلىرى اممام لار پۈزۈلار بۇ نظام لار
آلينار انتقىام لار شەھىد لر دوراجا قىلار

دكتر جاوید ده گئتدی

هیوا وئرن نار آلی
گنین یئرین دار آلی
یارالیام ، یارالی
کهنه‌نی سیمسار آلی
سئل قاباغین سار آلی
نه بئل ، نه بئلدار آلی
قیش گلی چارچار آلی
بهشتی ده وار آلی
دارلیقی ایشار آلی
شهید اولان یار آلی
نوری ساتار ، نار آلی
دیليندن ايلقار آلی
هیچ بیلمیرم هارالی
قارقادا قار قار آلی
 DAGIN باشین قار آلی

دنيا عوض - دگیشدی
آما منیم قلبیم ده
دكتر جاوید ده گئتدی
قوجا ، اجل مالیدیر
ساری چکیر تگه گلسه
آما اجل قاباغین
یای جان آلا بیلمه سه
یوخدان که بیرزاد چیخماز
سن واری ایشار ائله
شهید اول یار یولوندا
آللاه یولوندان چیخان
ایمان اولسا ، آللاھین
من نه اوردا ، نه بوردا
بلبل چهچه آلاندا
قارابخت داغاچیخسا

تبریز - دیمه ۶۵

[اوشاقلار]
آغاچـلار گـل آـچاندا
ساـزـين بـير عـاشـيقـلاـنسـين

بـيرـآـي ، بـيرـاـولـدوـزـ گـورـديـن
آـغـرـيزـينـ بـيرـ دـادـاـ گـلـسـينـ

جـوزـ کـيمـيـ بيـتنـ يـاخـشـىـ
هـرـ يـئـرـدنـ وـطـنـ يـاخـشـىـ

دـئـيرـديـمـ اـيـتنـ يـاسـخـشـىـ
دـنيـانـىـ دـولـانـسـيمـيشـامـ

دریا ائله دیم

قر کی بیر چشمہ ایسه، من او نی دریا ائله دیم،
بیر سویرق معن که نی محشر کبرا ائله دیم.
بیر ایشیلیتیدی سها اولدوزی تک گورسنمز،
گوز یاشیملا من او نی عقد ثریا ائله دیم.
امیدیم وار که بودریا هله اقیانوس اولا،
او نا ضامن بو زمینه که مهیا ائله دیم.
عرفانا چاتماسا شعر و ادب ابقا اولماز،
من ده عرفانه چاتیب، شعریمی ابقا ائله دیم.
ابدیته یانا شدیم دوغولا حافظه تای،
شیر ازین شاهچراغین تبریزه اهدا ائله دیم.
تر کی نین جانینی آلمیشدی حیاسیز طاغوت،
من حیات آلدیم او نا، حق ایچون احیا ائله دیم.
(فیض روح القدس) اولدی مددیم حافظ تک،
من ده حافظ کیمی اعجاز مسیحا ائله دیم.
قمه قداره لر آغزیندا دیل اولمیشدی سو گوش،
من سه وینج ائتدیم او نی، خنجری خر ما ائله دیم.

ايندي گوييلرده گوزل صفله صفا ايله گزير،
 منجلابلاردا اوزن اردگي دورنا ائله ديم.
 باخ كه (حيدربابا) افسانه تك او لموش بيرقاف،
 من كيچيك بير داغى سرمنزل عنقا ائله ديم.
 بوردا (روشن ضميرين) ده هنرين ياد ائده ليم،
 من او نوندا قلمين طوطى گويا ائله ديم.
 نه تك ايراندا منيم ولو له سالميش قلميم،
 باخ كه تركيه ده، قافقازدا نه غوغما ائله ديم.
 باخ كه تهراندا نه فرزانه لر او لموش واله،
 باخ كه تيريزده نه شاعر لري شيدا ائله ديم.
 هم (سهنديه) سهندين داغين ائتدى باش او جا،
 هم من ئوز قارداشيمين حقينى ايفا ائله ديم.
 آجي ديلدرده شيرين تر كى او لوردى حنظل،
 من شيرين ديلدره قاتديم اونى حلوا ائله ديم.
 هرنه قالميشدى كىچنلردن او نا بال پتگى،
 اريديب مو ملو بالين شهد مصفا ائله ديم.
 تر كى، واللاه، آنالار او خشاغى، لايلاي ديلى دير،
 درديمى من بو دوا ايله مداوا ائله ديم.
 شهريار، حيف ساوو خدير بو دگيرمان هلده،
 دارتىغا يوخدى دنى، من ده مدارا ائله ديم.

عَلَاؤهُ ثُر

شهر یارا مكتوب

بیر اليمده قلم بير الده كاغذ،
خياليم بويلانير دامدان – ديوارдан.
باشيمدا يارباغين گزمك هاواسي،
قاپيلار باغلی دی، يول تاپيم هارдан؟

حصارين داليندا، كؤنول وئرديگيم،
اويار، بير باخ ساليب سويي بولولدن.
هيواسى كهربا، ناري ياقوت دان،
طاغى فيروزه دن، ديواري گولدن.

ماوى ايوانيندا، ساز چالير زهره،
بورجوندا ياي چكىب، دايانيب كيوان.
لايقى وار گيره م قصرىنه مندە؟
قىللى پاپاغىم لان، قىريخ سازيملان؟

او، بو احتشاملا، بو طمطرافلا،
قاپوسین او زومه آچمازسا نهوار؟
شاهلا رعیتین صحبتی تو تماز،
من بیر او بالی یم، او دیر «شهریار».

گرک رخصت آلام، حیدربابادان،
یوخ جوابی، بلکه منه وئرمەسین.
بیرده شهریاردان فرمانیم واردیر،
«شاعر بیر - بیرینی او لور گۆرمە سین؟».

یوخ... من ده سهندم، باشیم او جادیر،
ایچیمده سؤنمهین عشق آتشی وار.
مندە صفاسی وار گوللو باهارین،
باشیمی دوتسادا، قارا بولود لار.

بیر الیمده او دوار، بیر الیمده سو،
بیر او زوم قاراقیش، بیری باهار دیر.
دوستا - ایستکلای یه، ایستی قوینوم وار،
دوشمانا باخیشیم شاختادیر، قار دیر.

لاله لی، چیچک لی چمن لریمده،
گلیب یورد سالسادا چوبان - چولوقلا ر.

يالواررام صفامدان اوز دئوندرمهسيين،
شهريارا الايق، شاه يوردو مددا وار.

كونلوم هاواسي له قول – قاناد آچير،
قاف قالاسين آشماق دئيه، او جاليز.
قالخديقجا بوی آتير، داش – ديوارلارا،
آليجي طرانيم، يورو لور قالير.

ديوارلار! ديوارلار! پولاد او لسازدا،
آلماس موشار او للام، كسيب بىچهره.
كولونگون بورج آلام فرهاد بابامين،
بيستون او لسازدا، چاپيپ كىچهره.

ديوارلار! ديوارلار! يول وئرين كىچيم،
ولاقانام، نفسىم طوفان قوپارار.
«بولود» ام، ساللانسا، قاشيم – قاباغيم،
آغلارام عالمى سئللر آپارار.

ايچيمده بو غولور، داديم، فرياديم،
هایيمانه ديوار هاي وئير، نه يار.
نه داشدان سمس چىخىر، نه ده قارداشдан،
سانكى بو شلوقلاردا ايتير دالغالار!

بلکه ده خیال دیر منی سارسیدان،
یادا کی، سحر دیر یاردان آییران.
دئییر لر: «دلبریم بولول قصرینده،
داردادیر، آسیلیب تپه ساچیندان».

سهندی قورخو تماز نه سرای، نه سحر،
محبت دئیلن، بیر افسونی وار.
هم اسم اعظم دیر، هم اسم شب دیر،
باغلی قاپیلاری، او زونه آچار.

آچیلون! آچیلون! باغلی قاپیلار،
محبت نامنه، ایستک نامنه.
اری بین، تو کولون دمیر قیفیلار!
کؤنول خاطرینه، اورهک نامنه.

سانکی طوفان قوبور، گؤی گورولداییر،
بولودلار چاخناشیر، شیم شکلر شاخیر.
اود - آلاو، اله نیر یئرین او زونه،
ده میر دروازه لر، سو اولوب آخیر.

گلیر قولاغیما اینیلتی لری،
«بوردا بیر شئر داردا قالیب با غیریر».

دوغروداندا من بير مرود سيزم،
قارداشيم داردا دير، منى چاغيرير.

چيکيلين! چيکيلين! يول وئرين كئچيم،
اوره گيم آليشيب، آلاوساچارام.
شهريار بوينونا زنجير وورالار؟!
چئينهرم، گه ميررم، دارتىب آچارام.

ايشه يير قولوما دهمير، پخلەلر،
زنجير قىنجىق ديرير، سانجىر اتىمى.
جان قارداش! هلهلىك باغيشلا منى،
دىئىه سن او فوتىدوم، اسارتىمى.

عزيز شهرياريم! منى باغيشلا،
اينجىمه، داريئىما، فكرۇن هاردادير.
مرود سيزده گىل سىنىن قارداشىن،
آنچاق سىنىن كىمى اودا، داردا دير.

ئوزون دئمه ميسن: «بىزىم ائللەردى،
و گىل موكلين خرجىنى چكەر؟».
آنا، عشق او جاغى سۈنەمىسىن دئىه،
اوره گىن ارىدەر، چىراغاڭى كەر!

هريانى بيلميرم، بيزيم دياردا،
هئچده خيالده گيل، دوستلوق، محبت.
آنچاق ايشيق ساچان ايستى گونشده،
بعضاً بولوت آلتدا گيزله نير البت.

بلكه دنه بيليم، سلطان قارداشيم!
حقiqetde ايشين عىبى بيزدە دير،
همين بو ايلقارين دوشگونويوك بيز،
گوناه ياد دا ده گيل، ئوزوموزده دير.

بيز آوج كلك باز، قومار باز ايله،
پاك باز او لموشوق، پاك او دوزموشوق.
مرد ايكن، نامرده رحم ايله ميشيك،
ايندى نامردره محتاج او لموشوق.

دولتلى يه ساخسى لازم او لاندا،
وروب سيندىرميشيق ئوز كوزه ميزى.
چخيدىغمىز قىنى بگىنمه ميشيك،
بيز ائلى آتميشوق، ائل آتىب بيزى.

ائليميزه نه گون آغلاميشيق بيز،
باгин شاختا ووروب بوستانى يانىب.

ائل بىزه نيلهسىن، نەگون آغلاسىن؟
آغزى قيفيلانىب، دىلى باغانانىب.

ايندى اولان اولوب، كىچنلر، كىچىپ،
جالانانسو، بيرده كوزه يە دولماز!
دالدان آتيلان داش توپوغادە گر،
كۆز ياشى تۈركىمك لە، ياراساغالماز!

بو گون من سەھىندم، سەن شەھرىارسان،
كەلباشىن او جالداق قو جا تېرىزىن.
بىر كە يادلارين داشىنى، آناق،
چىك قايغى سىنى، ئۇز ائلىمەيزىن.

شاعرىم، دنيانى ئەجەكئور ورسن؟
دوزقابىن سىدىر انلار وار.
قدىر بىلن يارا، جان قوربان ايلە
قدىر بىلمىنە حىيىف ديرايلىقار.

ئۇزگە چىرا غىينا ياخ او لماق بىسىرى،
دوغما ائللەرىمەيز قارانلىقدا دىر.
يانىب ياندىرماباق يادىن او جاغىن،
ائويمەز سو يوق دىر، قىش دىر، شاختادىر.

دئمیرم يانمياق، آلاولانمياق،
يانماسين، نيلهسين يازيق پروانه؟
يانمياق وفاسيز يارين اودونا،
ياناق ائليهيميزه، ياناق وطنه!

وفاسيز گو للرين اوستوندن اوچاق،
قوناق صدا قتلی ائل قوجاغينا.

سۇنمز عشقميزدن بير پيوند سالاق،
ائلين شاختا وورموش، گول بوداغينا.

بىرىئerde قالماقداڭ دارىلدۇق، ئولدۇق،
دوغما يوردو موزو دولاناق، گزەك،
ائىل اىلە آغلىياق، ائل اىلە گولەك،
اينجى مىزى وطن ساپىنى دوزەك.

او گۆزىل شهردى، عزيز دىاردا،
شاعرى جوشدوران صحنه لار چوخوار.
· فىسگىيل لرى چوخدىر دردى تېرىزىن،
بىرىسىن ئۆزۈنسىن، عزيز شهر يار!

ھەلەلەك كىچىك بىر داملا اولساقدا،
سوزو لىك، دوزولك، داماق، گۈل اولاڭ.

بىزدە باشمىزى قاتاق باشلارا،
قارىشاق سولارا، آخارسئل اولاق.

دەرەلرى كىچك، دىنizه چاتاق،
شىلتاق دالغالارا، دئونك كو كره يك
ايستى گونش ايله قول – بويون اولاق،
قزىناتق، تر لە يك، بو لودا دئونه ك.

اوچاق او قوراخلىق، پوزغۇن ديارا،
سو سوزوندان دىلى چىخان داغلارا.
يىھسىز، قايىغىسىز، يازسىز، باھارسىز،
چىچكسىز، يارپاقسىز، بارسىز باغانلارا.

شاختالار، طوفانلار، سرین كولاكلىر،
اسىسين أو ستو موزه بوم – بوز، بوزاراق.
آغىناتق، آغنىاتق او جا داغلارдан،
دانقاز قايالارى دىيدن قوپاراق.

چايلا را سد ووراق، دەرەلر دولسون،
داشقىن آخان سولار، هدر آخماسىن.
ياشارسىن قوروموش كولالارين كؤكى،
زمى لر سو سوزدان گئيه باخماسىن.

«سەند» دەگۈل آچسىن «حىدىر بابا»دا،
أۇزەرىنىدە چادىر قورسون «شەرىyar».
باخاق چىچككەن يوردا شعر يازاق،
شاعردە بختىار، شعردە بختىار!

كسك دنيا ميزدان كينه نين كئوكون،
عشقدن بيرىئنى قورو لوش قوراق.
وئرك شىمىشكىلر لە قانادا - قانادا،
گىندك اولدوزلارا، گونشه قوناق.

شاعرىم! سۆزومۇ غربتە سالما،
قولاق آس، دنيادا كئور بىرنە سىسىدىر؟!
باغرييى سىخماسىن بوھاي - هارايىلار،
قىرىيان زنجىردىر، سىننان قفس دىر!

١٣٤٦/١١/٢٩

محمد راحیم

شهریار آچیق مکتوب

یئنه جوشدی طبیعیم، منه ساز وئرین
قیشلا یو خدیر ایشیم، منه یاز وئرین
آیاغی آلتینا، شهریار یمین
سالماق ایچون، قالی، پای انداز وئرین

وقارلی داغ کیمی، باشی قاردايام
طرلانام او چموشام، سانما داردايام
من سنه حسرتم، خیلی زمان دیر
گؤزلریم يول چکیر، انتظاردايام

أيشيق افقى لرده، سرحدن گلير
فرح شاد مژدهدن، خبردن گلير
وطن سعادتى، مردانه ليكىدن
سعادتدىن گلير، هنردىن گلير

داغلار حسرت چكىر بياض قار اىچون
باغلار بويون بورور، شيرين نار اىچون
منيم سه بورنومون اوچى گئينه يير
تبريزلى قارداشىم، شهريار اىچون

تبريزين يوللارى داراق - داراق دى
تبريزين اطرافى، باعچادى، باع دى
ئويونور تبريز كى، اوغلى شهريار
اونون شهرتىنى اوجالداجاق دى

تبريزين يوللارى، دولان - دولان دى
صداقت دنيادا، آنجاق قالاندى
وصال حسرتى له چيرپىسir كؤنول
باشقا سؤز افسانه، قورى، يالاندى

ازل مايسىيدىر، سودا خلقتين
عشقدىر چيراغى ابديتىن
ايتيرمە او مودون، اي انسان او غلۇ!
وصالدىر آخرى، هجرىن - فرقىن

حقىقت آرا، گز، افسانه لرده
زنجىر زىنت اولور، ديوانه لرده

آلیشیب يانماغى، مەندن ئويىرهەنېب
شمعە يانان، بوتون پروانەلرده

عدالت چيراغى سۇنۇمە سىن گرەك
حق بايراغى يېرە يىننە سىن گرەك
سىز، اى ئۆلۈم ئەتمەگە عادت ئەندىلر
أورك سو يوق داشا دۇنۇمە سىن گرەك!

عومۇرغىلى كېچەر، دل شاد او لماسا
شىرىيەن قان آغلا يار، فرھاد او لماسا
سېيندىرسىن قىلمى صىنعتكار گرەك
فەتكەنلى يازماغا آزاد او لماسا

دويموشام نشىئەنин، شعرىيەن دادىنى
دەنەيا غەمىلى سىنى، دەنەيا شادىنى
ئۈزۈن او شاعەر كى خلقە حىصەر ئىدر
تمىز الھامىنى، استعدادىنى

تېرىزىدە آز قۇناتق قالمامىشام من
آزدا او ندان الھام آلمامىشام من
حىييف شەھرىيار لەچىخىپ سئىرانا
آيلى كەجە لرە، دالمامىشام من

دنیادا، مردلره چاتماق گوزل دی
گول ایچره، چمندہ یاتماق گؤزل دی
گؤزل دی، دوست - دوستا، یار - یارا يشتسه
فراقین داشینی آتماق گؤزل دی

تبریز باغلاریندا نوع - نوع او زوم وار
تبریز او زوموندہ منیم گئروم وار
باکی نین باغلاری، حسرت دیر سنه
دئیر کی: او غلو ما چو خلی سؤزوم وار

قاردادشیم! خزرین ساحلینه گل!
عاشیغام، او طوطی بال دیلینه گل!
دئمیرم او زاغا، غریب ئولکەیه
ئوز دوغما يور دینا، ئوز ائلینه گل

عدالت دنیادا گرك وار او لسون
حکمی هر طرفده برقرار او لسون
ایسته رم شرفلى بير مجلس قورام
سفره مین باشیندا «شهریار» او لسون

ای فلك بو هجران، بو فرقت نهدي؟
چكدىزدىگين ظلوم، بو محنت نهدي؟

نه ايچون گئوروشه قلم چىكىمىسىن؟
دويماييرسان وصال، محبت نەدى؟

جهازدا نە كدر، نە دە غم او لسون
شادلىق مجلسىنده، دوستلار جم او لسون
دولتى نىلەيير، اصىيل صىنعتكار
تكى بىر آغ كاغىز، بىر قلم او لسون

من يىئە آرازىن قىراغىندايام
عزمۇز قارداشىمەين سوراڭپىندايام
بو ياندا، اوياندا او لسام نە فرقى؟
من دوغما آنامىن قو جاگىندايام

بؤيوك سعادت دى، مزادايىتمك
ياشىل چمن لرده گئى كىمى بىتەمك
ان بؤيوك شرافت، شاندى دنيدا
وطن توپراغىنى ترىنم ائتمك

بالدان شىرىن كېچىر روزگارىم منىم
ھەچ خزان بىلەمەيير باهارىم منىم
اگر گئوروشمىسىم شهرىيار ايلە
اود دوتوب آلىشار مزارىم منىم

ایندی پیک عصریدی، کمان نه لازم
گونش عاشیغلی یم، دومان نه لازم
انسانین نصیبی وصال او لاما
فرقت نیه گرک، هجران نه لازم!

گؤزل دیر یوردو مون با غچاسی، با غی
جو اهر دیر او نون داشی - تو پرا غی
وطن و قاری نین بیر مثالی دیر
شاه داغی، محتمشم ساو الان داغی

یشه هاو الانیت، طران خیالیم
وطن تو پرا غیندان قوی الهام آليم
با خسین یا شهریار قیز فالاسیندان
یا ارکدن، تبریزه من نظر سالیم

ترک ائتسین انسانی کدر بوسبو تون
بشر نصیبی دی، وصال، طوی، دو گون
حرمتیم وار سنه «حیدر بابا» نی
ثوز آنا دیلینده یازدیغین ایچون

آلمایر، آلماسین، ده نی لر سایا
یوردو مون شهرتی، چاتا جاق آیا

يئتىر سلامىمى قارداش منىمدى

ساوالان داغينا، حيدربابا يا

گز - دولان ائللرى ديار - ديار گل

سنه بو توپراغىن حرمى وار، گل

گؤزلەبىر يولونى شىروان، قاراباغ

(گئى گئى) گئتمگە، آشهر يار گل

دؤيوشده بركىدەك بدنىمىزى

سۋوەك چۈلۈمۈزى، چىمن مىزى

سن قوجا تبرىزدن، من ده باكى دان

ئوتىك يوردو موزى، وطن مىزى

قىش كؤچوب گئىندە ايلك باهار گلىرى

پايىز ياغىشى نىن دالى قار گلىرى

دارىخما، اي كونول، وقت او لور البت

دوغما باكى سينا شهر يار گلىرى

امىدله هرزمان ياشادىن ئوزۇن

يولالاردا حسرتله قالماسىن گئزۇن

گئندر بو شعرىنى قوجا تبرىزە

شهر يار بىلىرى كى، حكمى وار سۈزۇن

محمد راحیم

قارداشیم شهریارا ایکینچی مكتوب

ائشیدیب سسینی عزیز شهریار
نهقدەر سوئیندی بو دوغما دیار
بىرده قبول ائله او دلار يوردوندان
سنه چو خلی - چو خلی سلام میم زوار

نه او لار او زونو گؤرە بىلئیديم
چىچكىلدەن چلنگە هئرە بىلئیديم
خزر ساحلى نىن محبتىنى
سنه بوسەلر له وئرە بىلئیديم

خوش نغمه لر اىچون جورە سازىندان
بولبول شوراڭلىسىن خوش آوازىندان
ايستەرم درەسن، سعادت گولو
حيات باغچاسىندان امل يازىندان

باھارداگول دھرکى عطيرلى اولسون
رنگى الوان، ئوزوچتىرىلى اولسون
ياشادار شاعرى خلق محبى
اوگرگەھ زمان خاطيرلى اولسون

جان قوربان وطنە، جان قوربان ائله
اونون شوقىلە من گلېرم دىلە
وطن گولزارىنما چىخان، آبولبول!
منىم عشقىمى ئوت بيرقىزىل گولە

دئميرم منه سىز بيرباغ گؤندەرين
بىر جە ياشىل بوداق، يارپاق گؤندەرين
تېرىزىدن بويانا گلەن تاپىلسا
منه بىر جە آووج تورپاڭ گؤندەرين

كوربانلار كىسىرم، باكى يە گلاسن
نانەتك اسىرم، باكى يە گلېسىن
جارچىكىب عالمە خبر وئەرم
بونا تلەسىرم، باكى يە گلېسىن

دىلىنە خورباخان، بىر دربدر دىر
نىتى معناسىز، فكرى هدر دىر

آذری دیلیندە يازديغين ايچون

سنه محبتيم، دريا قدهر دير

دئمه کي شاعرين مطلبى يو خديز
بو سؤزو آچماغين سببي يو خديز
تبريزين نه ايچون، آگاه ايله يين-
ئوز آناديليندە مكتبي يو خديز؟

يا غى بىلمەيرمى ئوز دياريم وار
ئوز ديليم، ئوز حكموم، اختياريم وار
دىللرین ازبرى، دنيا وقارى
نظاميم - فضولوم - شهرياريم وار

سازدا دهرين فيكير، معنا ياراداق
گئنولده صاف امل سودا ياراداق
سيزاي يئر او زونون صاف انسانلارى
قان - قارادان او زاق، دنيا ياراداق

شهريار چال يئنه سؤزون تارينى
ائللر او زون زامان دادسين بارينى
بختيار دئيرلر او شاعره كى-
يا زير وطنى نين آرزو لارينى

صنعتی آنلایان بیلیر من کیم
صدفلی سازداکی اینجه بیرسیم
خزر ساحلیندە گلدىم دنیا يا
شهریار قارداشی محمد راحیم

معنوی بال - شکر - نابات ایسته رم
محبت آدینا سوقات ایسته رم
من انسانلار ایچون، محتندن او زاق
نووراغی پوزولماز حیات ایسته رم

شهریار! بیرده قوی سنه جان دئیم
ائل ایچون یانمیسان، یئنه، یان دئیم
احت shamلا دایان، خلقه آرخا اول
من سنه ایکینچی ساوالان دئیم

شاعر قارداشیم شهریار امکتوب

قوی سویله ییم اوره گمین سوزونی
بیر کره ده گئورمه میشم اوزونی
نگرانام یئیر منه ئوزونی
محبیین با غریمدا دیر شهریار
منیم اورک آغزیمدادیس شهریار

کیم دئییر کی آد - سانیمیز آیری دی
نه آدیمیز، نه سانیمیز آیری دی
نه قانیمیز، نه جانیمیز آیری دی
اورک بیر دیر، بدن بیر دیر شهریار
وطن بیر دیر، وطن بیر دیر شهریار

هاوا لاری گؤزل ایمیش بو یازین
آراز اوستهن چاتدی منه آوازین
یاری جانیم، بو تایندا آرازین
یاری جانیم، یانیندا دیر شهریار
شعرین، سوزون عطیر دادیر شهریار

هر جانلی دان، سنه بوجان یاخین دیر
اوزاق ده گیل یول، کی یامان یاخین دیر

قاشلا، گۆزون آراسىندان ياخىن دىر
دئمە عومۇر خزانىسىز دىر شەرىyar
اچل، يسامان آمانسىز دىرس شەرىyar

بېشىك دە كى قوش يو خولو كۈرپە لر
دود اخلاقى سود قو خولو كۈرپە لر
با با لارى داغدان او لىو، كۈرپە لر
بىزى عوض ائىدە جىكلەر شەرىyar
يولوموزلا گىئەدە جىكلەر شەرىyar

هجران اودى سىنه مىزى ياخىدى، گل!
سەندى ئوتلى، اورە گەمىز آخدى، گل!
ايستە يېرسەن، انجىر-أوزوم واخدى گل!
مجلەس لىردى، باشدادا او تور شەرىyar
قلېيمىدە كى آرزو م بودىر شەرىyar

گل با كى يە، با غىيم، با غچام گولنەدە
بىر جە آووج سورپاق گىتىر، گلنەدە
دوستلار قاتىين توپراقيما ئولنەدە
بىلە اوندا كامە چاتام شەرىyar
سون منزلەدە راحت ياتام شەرىyar

سلیمان رستمین مکتوبی

حقیم دئیه ائللر قالخیب آیاغا
سیسین گلمیر، آی شهريار، هارداسان؟
آییل بارى گولله لرین سیسینه
ملتینین مین دردیوار، هارداسان؟

من او زاقدن گورورم او دهشتى
سن ياخيندان گور مورسنه و حشتنى
ميدنداد تك قويماز اولاد ملتى
دى، هارداسان، اي صنعتكار، هارداسان؟

آلقيشلاردىم بير زمان هر كلمهنى
سبب ندير، ائشىتمىرم نعمهنى؟
گور هاچاندىر، گور هاچاندىر من سنى
آختارىرام ديار - ديار، هارداسان؟

او د تو تاراق آتىشاردىن شعر ينله
عدالتدىن دانىشاردىن شعر ينله

آغ گونلر چین چالیشار دین شعرینله
میدانلاردا آخیر قانلار، هار داسان؟

يا خديير ماسان لعنتيني جلا دا
بيلديير مهسن قدر تيني جلا دا
گوستره مهسن غير تيني جلا دا
اتمز سنه ائل اعتبار، هار داسان؟

غم يئلكه نيم دنيز دهدىر هاچاندىر
يارى جانىم تبريز دهدىر هاچاندىر
تبريز دهدىر او، سىز دهدىر هاچاندىر
سن هار داسان، اي نغمە كار، هار داسان؟

ئوز آنلىنى چىخارما گل يادىندان
آتش ياغدىر اور گىنин او دوندان
شاعر كيمى، وطن، ملت آدىندان
وار سسىملە چكىرم جار، هار داسان؟

چىخ دا بو گون، بودم، ئوزوم بوردا يام
ائللر بيلير اور گىمە هار دا يام
سليمان نام، سئۇز اور دوملا اور دا يام
بس سن ئوزون، اي شهر يار، هار داسان؟

نوامبر ۱۹۶۸
آبان ۱۳۵۷
سليمان رستم

ا. حسرت

شهریار اتحاف

گلوم سنسن، باغیم سنسن، گلستانیم بھاریم سان
اگر بیرقوش او لارسام من، خزانسیز لالهزاریم سان
منه مریم، منه عیسی، منه تورات، منه قرآن
سنین عشقیندہ صنعاوام، منیم نازلی خوماریم سان
دیلیم، آغزیم، سؤزوم سنسن، گلوم، قلبیم، گوزوم سنسن
منیم جانیم، ئوزوم سنسن منیم صبر و قراریم سان
منیم دردیم، منیم چاره، هلال ایرولی مه پاره
کدر سندن، سئونج سندن، نشاطیم سان، غباریم سان
اوره ک هرنہ دیله، سنسن، یگانه بیر دیلک سنسن
جو ایم سان، سئوالیم سان، مقدس بیر شعاریم سان
گوجوم، آرخام، یاخین دوستوم، یاخینداندا یاخین دوستوم
پولاد عزمیم، اراده مسن، تو کنمزاقداریم سان
منه بیرمی دولی جام سان، ایلاھی عالی الہام سان
ائیم - طایفام، یئریم - یوردو، شیر بن دوغما دیاریم سان
محبت سن، صدقاقت سن، ملاححت سن، سعادت سن
خزینهم، ثروتیم، واریم، منم سن هرنہ واریم سان

دوشونجهم، آرزیم، امیدیم، خیالیم ان بویوک فیکریم
 منیم سرریم، منیم گیز لین نهانیم، آشکاریم سان
 منیم گوندوز گونوم سنسن، کئچه آییم سمالاردا
 جلالیم، شهرتیم، شانیم، حیاتیم، افتخاریم سان
 منه شیرین، منه لیلی، منه زهره، زلیخام سان
 منیم اصلیم، منیم فخریم غروریم سان، وقاریم سان
 منیم نغمهم، منیم سازیم، سازیمدا ان لطیف تئیسن
 منه ان دادای بیر مجلس، او مجلسده نگاریم سان
 یئریم زندان، ئوزوم محبوس، منه بیر یوخليان سنسن
 کئچه طوفانلی دریاده، ایشقلی بیر کناریم سان
 نه اولسون غم قوشون چکمیش، دوتوب اطرافیمی دشمن
 باشی داغلار قده ریو کسل او چوالماز بیر حصاریم سان
 قاشین طاقی منه معبد، او رعننا قامیین مقصد
 قیامتلر، قیام ائتسه، منیم پروردگاریم سان
 منیم عالی مقامیم سان، منیم عالی مرامیم سان
 حیاتدا هرنه ایستر سؤینجی انتظاریم سان
 سنى قلبیم له من سئودیم، او نی چیرپیندیران سنسن
 دئمک کی وارلیغیم سنسن اور کده شاه داماریم سان
 عزیزیم! بیردانام! اینجیم، ظریفیم! اینچه دلداریم!
 بو، يوز بیر سؤزله بیر سؤزووار کی يعني شهریاریم سان!

حکیمه بلو روی

کونول بولانمازایمیش اعتبار اولان یرده،
قیشین نه عالمی وارمش بهار اولان یرده.
رقیبدن نه کوسوب، سن نهاینجی، ای قلبیم،
رقیب نیله جـك یـار، یـار اولان یـرـدـه .
محبتین او زودور ان شیرین، گـوزـلـ نـعـمـتـ،
ده، بلبله نه گـرـگـ نـوـبـهـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ ؟
سـئـوـیـبـ یـاشـاـ، سـئـورـهـ کـئـولـ، بـوـبـخـتـیـارـ لـیـقـدرـ،
ده، غـمـلهـ نـرمـیـ کـونـولـ بـخـتـیـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ ؟
اورـهـ کـآـلـیـشـمـاسـاـ گـوزـدـنـ، دـهـ، یـاشـ چـیـخـارـمـیـ مـکـرـ ؟
کـیـمـ آـغـلـارـ، الـدـهـ، گـوـلـومـ، اـخـتـیـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ .
تبـسـمـیـمـ دـوـدـاـغـیـمـدـانـ، بـیـلـ، اـخـتـیـارـسـزـ اـوـجـوـبـ،
منـ اـخـتـیـارـسـزـامـ، اـیـ گـلـ، نـگـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ .
وطـنـ، وـطـنـ دـئـیـهـرـمـ، روـحـیـمـ اـیـلـهـیـرـ پـروـازـ،
دهـ گـیـزـ لـدـیـسـ نـجـهـ، درـ آـشـکـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ ؟
سورـوـشـدوـ، سـئـوـیـلـهـ، کـیـمـیـنـ حـسـرـتـیـنـدـهـ سنـ شـاعـرـ ؟
کـیـمـیـ دـئـیـهـرـدـیـ کـونـولـ شـهـرـیـارـ اـولـانـ ـیـرـدـهـ ؟

ايضا حلار

(راهنمای حیدر بابا)

بقلم استاد شهریار

- بنده ۱ حیدر بابا- اسم کوه دهکده است که در این شعر به عنوان مخاطب و شاهد واقعی انتخاب می شود.
- بنده ۲ نوروز گلی قارچچگی- که ترجمه فارسی آنها (گل نوروز) و گل برف می شود، اسم دو گل زیبائی است که در آغاز بهار از زیر برف و غالباً از شکاف سنگها سر به درمی آورند، اولی به رنگ بنفش و به سیمهای عروسی است شرمگین؛ دومی به رنگ سفید و به سیمهای عاشقی است شنگول.
- بنده ۳-۱ میرو اژدر- اسم چاوشی بود معروف.
بنده ۳-۲ عاشق رستم- اسم خواننده و نوازنده معروفی بود.
- بنده ۴- ۱- شنگل اباد- اسم دهکده ایست که با غچه ها و کوهسار زیبائی دارد.
بنده ۴- ۲- عاشق آلمما- یک نوع سیب آبداری است که نیمی سرخ و نیمی زرد است، به اینجهت (سیب عاشق) نام گذاری شده.

بنده ۱۰ قوری گول (بر که خشک) - اسم بر که بسیار بزرگ دریاچه مانندی است پای گردنه معروف شبلی و کنار جاده تهران که با تجمع قازها و مرغابیهای وخشی گاهی منظره با شکوهی پیدا می کند، چون تابستانها مقدار زیادی آب آن کم شده و عقب می زند (بر که خشکگه) خوانده می شود.

بنده ۱۱ شیخ الاسلام - واعظ روحانی روشنفکر و آبرومند محل که در جوانی صدای خوبی داشتند و مناجات ایشان در موقع لزوم در حکم اعلام خبر بود.

بنده ۱۲ داشلی بولاخ (چشممه سنگی) - اسم چشممه ایست.
بنده ۱۳ چوبان قیتر قوزونی (چوبان بر گردان گله را) - اسم یکی از نغمه های شیرین محلی بود.

بنده ۱۴ - ۱- سولی بربندوزی - اسم محلی است.
۲- بولاغ اوئی - اسم گیاه معطری است که در کنار چشممه ها سبز شده و روی آب شناوری می کند.

بنده ۱۵ بچه های دهستان معمولاً غروب که شامشان را خورده و می روند توی رختخواب واز بزرگترها می خواهند که بر ایشان نقل و قصه بگویند تا به لالائی افسانه های شیرین به خواب روند.

بنده ۱۶ شباهای زمستان که باد و بوران رجز خوان، در و پیکرها را به هم می کوبد، پیرزن های دهاتی برای بچه ها قصه گرگ و بزرگ می گویند و بچه های مسحور گوش فرا می دهند که چگونه گرگ می آید و شنگول و منگول و بزه را می برد.

بنده ۱۷ - بلله - که به فارسی (لقمه قاضی) گویند: نان را با قاتقی از قبیل

عسل و کره آلوده ولوله کرده به دست بچه‌ها می‌دهند که مشغول شوند به گاز زدن.

۲- ترنگه - گویا فارسی هم باشد تصنیف و آهنگ‌های ضربی را گویند.

بند ۲۲ هچی خالا - اسم خاص است، گویا مخفف هاجر باشد.
بند ۲۳ مرحوم مشهدی رحیم و مشهدی حاجعلی از ریش سفیدان با شخصیت ده بودند، لباده پوشیدن مشهدی رحیم خود دلیل بود که خبری هست - مشهدی حاجعلی هم مرد قوی و بخوری بود ولی به درد مردم هم می‌خورد.

بند ۲۴ ملک نیازخان - از خوانین محل و سوارکار و تیرانداز قابلی بود.
بند ۲۵ ۱- در عروسی‌ها یکی از مراسم این بود: یک دسته فتیله و یک کاسه حنا که علامت روشنی و سرور بودند، در یک سینی گذاشته و با دست دخترها دوره می‌گرداندند، هر یک از مدعوین یک رشته فتیله و مقداری از حنا برداشته و به جای آنها پولی به فراخورحال خود می‌گذاشتند و آن پولها به عنوان مزد بزرگ عروس به مشاطه تقدیم می‌شد.

۲- یکی دیگر از مراسم عروسی این بود: موقعی که عروس را سواره می‌آوردند، داماد از پشت بام، سیبی را که قبل از چند جا تیغش زده‌اند، با قوت تمام به زیرپای عروس پرتاب می‌کرد بطوری که زمین خورده و داغون شود، چون سبب علامت سیری بود؛ مفهوم عمل این بود که سیری را از میان برداشتم و هرگزار یکدیگر سیر نخواهیم شد.

بنده ۳۶ یار پوز – همان پونه فارسی است که نغمه (گل پونه نعناع پونه) در وصف اوست، خود پیک بهار واژ سبزیهای خوشبو و خوش گوار است، در ذاته اهل دل مزه خاطرات انگیزی دارد، خاصه که در کنار چشمه سارها بانان و پنیر تازه دهات بخورند.

بنده ۳۷ در خانه‌های روستائی و سط خانه، روزنه‌ئی کارمی گذارند که غرض اصلی تهویه و بیرون کردن دود تنور است ولی ضمناً کارهای دیگری هم با آن روزنه صورت داده می‌شد:

از جمله یکی موضوع نامزد بازی است با کیفیت مخصوص خود به طوری که در یکی از قطعات افسانه شب به نام (نامزد بازی دهقان) آن را شرح داده ام و دیگری در شباهی عید نوروز موضوع (شال آویزان کردن) است.

به این ترتیب که از شب چهارشنبه سوری به بعد اشخاص به طور ناشناس به پشت بام خانه‌ها رفته و شالهای رنگین خود را آویزان می‌کنند یعنی که عیدی می‌خواهم. صاحب خانه باید نسبت به فراست خود حدس بزند که این ناشناس کیست و چیزی به فراخور حال خود و متناسب با او به رسم عیدی به نوک شال او بیندد. عیدیهای آنوقت بیشتر جورابهای پشمی گلدار، دستمالهای ابریشم، ساز دهنی بچه‌ها، جوجه مرغهای زیبا، تخم مرغهای رنگی، آجیل و شیرینی – واژ این قبیل بود. این موضوع بیشتر برای تشویق بچه‌ها مخصوصاً دلنوازی کودکان فقیر و در عین حال یکی از مراسم مفرح ایام عید بود.

بنده ۳۸ در آن سال مادر بزرگ من، خانم ننه مرحوم شده بود و ما هم

نبايستى در مراسم عيد شركت بكتيم، ولی من بچه بودم، با سماجت
شالي گرفته و دو يدم پشت بام خانه غلام خاله او غلى همبازى خودم.
مرحوم خاله فاطمه مادر غلام احساس کرد که من هستم و در حالی
که يك جفت جوراب رنگين به شال من می بست، به ياد مرحومه
خانم نهاد که مارا يتيم گذاشتند بود اشك از ديدگانش فرو ریخت.
آنگاه سيمای ملکوتی يك زن روستائی به عنوان يك تابلوفراموش
نشدندی در خاطر من نقش بست.

بنده ۴۹ میر زمد - مخفف مير زامحمد است. مرحوم مير زامحمد از منسوبي
ما و مردي کاري و غير تمدن بود - با چجه خوبی در پاي کوه حيدر بابا
داشت و بمن و رفقايم اجازه داده بود که در با چجه او همه جور
آزادی عمل داشته باشيم. يادش بخیر.

بنده ۳۱ در آذربایجان معمولاً صبح روز چارشنبه سوری از روی آب جاري
مي پرند و اين سرود عاميانه را هم می خوانند:
بخت من بخت سعيد بختيم بارک الله

اغ اللره قرمزي حنا ياخديم بارک الله

آتيل ماتيل چرشنبه

بختيم آچيل چر شنبه

چنانکه در تهران شب های چارشنبه سوری آتش روشن کرده واز
روی آن می پرند و می گويند:

زري من از تو سرخى تو از من

بنده ۳۳ کلمه (ول) به معنی آلت خر من کوبی است که در خود تبريز آنرا
(جر جر) می گويند - آلتی است که گاو یا الاغ بدو بسته و عمل

خر منکوبی را انجام می‌دهند.

بند ۳۴۵ یکی از تفریحات بچه‌های ده این بود: نزدیکی‌های غروب که گله از صحراء بر می‌گشت، کره‌خراهار ابه کناری کشیده و نگه می‌داشتند تا گله فاصله‌ای پیدا کند. آنوقت با استفاده از شتاب کره‌خراها که می‌خواهند خود را به گله برسانند، اسب تازی کرده و به تقلید چاوشهای سروصدائی راه می‌انداختند. بعضًا هم این موضوع با اعتراض صاحبان کره‌ها مواجه شده و به اصطلاح حرف از تویش در می‌آمد که بچه‌ها بایستی محکمه پس داده و از خود دفاع کنند.

بند ۳۷۶ شجاع خاله اوغلی - جوان رشید و رعنایی بود، از سفر بادکوبه با سله و سوقاتی برگشته بود که با نامزد زیبای خود عروسی کند. (قارمان) را که ساز بدی نیست خوب می‌زد. عصرها پشت بام خانه خود را فرش می‌کرد سماور بلندش می‌جوشید و با جوانان ده بگو بخند و چرچری داشت، متأسفانه سرنوشت او بیک پرده سینمای رقت. انگیزی تبدیل شد زیرا بیچاره پیش از آنکه داماد شود به مرض حصبه در گذشت و نامزد افسانه وش خود را برای کور و کچلها گذاشت.

بند ۳۸۷ ننه قز و رخشنده - از منسویین و از هم بازیهای بچگی من بودند. بند ۳۹۰ در ایام عید که صولت سرما شکسته و بچه‌ها گلو له برف بازی را دوست می‌دارند. جوانها هم در سینه آفتاب‌گیر کوه (سرخوردن با پارو) را شروع می‌کنند که اسکی بازی روستائی است مثل پرواز مکیف و فوت و فن مخصوصی هم دارد. چون نشسته انجام می‌گیرد از اسکی بازی فرنگی راحت‌تر و شیرقان‌تر است.

بنده ۴۰ نشی - یکنوع دوک دستی ساده به شکل گوشت کوب است با یک چنگک کوچک زن‌های روستائی پشم‌های سفید را روی زانو انبار کرده و با (نشی) نخ‌رسی می‌کردند. در این بند شعر آفتاب که در ابرها پیچیده باشد به این دوک دستی تشبیه شده.

بنده ۴۱ زمستانها صبح زود عمه‌ام تنور آتش کرده و پس از خانه‌تکانی دوباره کرسی را علم می‌کرد. مقدمه هم لازم بود که همه را با دسته جارو از خانه بیرون کند و این عمل صرفه ما تبلهای نبود، مخصوصاً شوهر عمه‌ام که پیر هم بود خیلی سختش بود از زیر کرسی درآمده و منزل عوض کند این است که تا می‌توانست پا به پا می‌کرد. حالت مسامحه او با ترسی هم که از عمه داشت و حالت خود عمه که از شدت عصباً نیت دندانها را بهم می‌فرشد و همچنین حرف‌هایی که در آن حین رد و بدل می‌شد خیلی با مزه بود.

بنده ۴۲ ورزغان - اسم دهی است که میوه‌اش آن وقتها فراوان و به دهات دیگر برای فروش حمل می‌شد، صدای گلابی فروش که از ورزغان می‌آمد از نواهای شادی بخش بچه‌ها بود. خاصه که معاملات هم موضوع مبادله بود و پول نقد لازم نداشت و هر کس می‌توانست بادادن یک مشت گندم یا جو مقداری گلابی بخورد.

بنده ۴۳ میرزا ناغی - میرزا تقی باقرزاده پسر عمه من است که در یک شب زمستان با هم رفته و دخانه و ماهرا در آب تماشامی کردیم که مثل آدم غریق دست و پا می‌زد.

ذوق شاعری من گل کرده بود که یک دفعه دیدم آن طرف رودخانه پای کوه در تاریکی با چهارچه‌ها دوشعله آتش برق می‌زند، پسر عمه

گفت: آی گر گ! چرت من پاره شد بر گشته پارا گذاشتیم به فرار،
مقداری از راه هم سر بالائی بود، پاهای خود را که از وحشت
سست شده بود بهزحمت می کشیدیم تا با تن لرزان ورنگ پریله
رسیدیم منزل. آن شب زیر لحاف کرسی هم تا مدتی تن من
می لرزید.

بند ۴۶ منصورخان و فائیان - فعلا ساکن تهران و از فرزندان وفادار
دهکده است، چند سال پیش با صرف وقت و سرمایه کافی چشمۀ
مسجد را که تقریباً کور شده بود با مقداری از خود مسجد احداث
و تعمیر اساسی کرده و ذکر خیری برای خود باقی گذاشت.

بند ۴۷ ملا ابراهیم - استاد من مردی است واقعاً فاضل و از چهل و پنج
سال به این طرف که من یاددارم مدرس و مکتبدار و طرف همه گونه
مرا جعات مردم آن محل بلکه تمام آن محال است. با اینکه مالکین
و حتی بزرگران آن حوالی همه از شاگردان او بوده و همه گونه
مدیونش هستند، بی آنکه از کسی کمکی بطلبید هنوز در کمال
وارستگی و آزادگی گاهی در مزرعه کوچک خود و گاهی به همان
شغل شاغل و تعليمات بی اجر و مزد خود مشغول است.

بند ۴۸ خانواده ما تا وقتی که در تبریز بودند عمه بزرگم هر چند سال یک
مرتبه ازده می آمد تبریز. بعد از مرحوم پدرم که خانواده ما به تهران
 منتقل شد هر وقت می شنیدیم عمه به تبریز رفته بچههای مalfوس
می خوردند که حال عمه بانبودن ما چه خواهد بود. این بند شعر
مأمور بیان آن احساسات است.

بند ۵۱ ۱ - قپچاق - یکی از دهات کوهستانی است. در بچگی با پسر عمومی

خود محمود نورآذر یک سفر آنجا به مهمانی رفته و چند روزی را به سواری و گردش گذراندیم.

-۲- مش همی خان - سرهنگ شاققی فعلی که میزبان ما بودند.
بنده ۵۲ قره کول - (مشگین بوته) - اسم دره ایست بغل کوه حیدربابا که دهکده قیش قرشاق را بهده خشگناب که موطن پدران ماست متصل می کند.

بنده ۵۴ آقا میر غفار - از سادات شاخص خشگناب و بعد از مرحوم میر شریف (رفیق مرحوم مستوفی الممالک) مردیست که در تبریز و تهران معروفیت داشته. سیدی خوش صورت، حراف، کریم الطبع و شجاع بود، در عین تند و تیزی که در موقع لزوم حفیقتاً مثل شمشیر بر نده بود، بذله گوئی و مجلس آرائی او به پایه یک شاهکار هنری عجیبی می رسید به اصطلاح امروز پیشه‌ای کمدی اخلاقی تنظیم و همه رلهای آنرا شخصاً بازی می کرد. در مجالس او همه حاضرین از زور خنده بحال غش وضعف می افتادند، مثلاً بعد از فوت ناصرالدین شاه موقعی که مظفرالدین شاه و لیعهد از تبریز حرکت می کرده به طوری ملول و اندوهگین بوده که اشگ که اشگ از چشم‌مانش بی اختیار سر ازیر می شده. در باریان برای تغییر دادن حال شاه به آقا میر غفار متول می شوند . سید در همین حرکت عنان اسب شاه را به دست گرفته و شروع می کند به مزاحی، کار به جائی می رسد که شاه در حالی که از زور خنده بی تاب شده بوده فریاد می زده که بیائید مرد از دست سید بگیرید. خودش با مختصر ملکی که در خشگناب داشت زندگی می کرد، و هر چه از اغنياء می گرفت

به فقراء می‌داد بطوری که آن موقع از دولت سر او دهاتی‌های خشگناب هم از خالق شال و ترمه می‌پوشیدند.

بنده ۵۵ میسر مصطفی دائی-مرحوم آقامیر مصطفی، دائی پدرم، سیدی قوی هیکل دارای قامتی کشیده و ریشی بلند، از حیث قیافه شبیه نویسنده و فیلسوف شهری روسی (تو لستوی) و از حیث روحیه شبیه فردوسی بود، اشعار حماسی و قصه‌های قهرمانی زیاد حفظ و خوب و به موقع می‌خواند، صحبت‌های عادی او که با قیافه جدی بیان می‌شد پراز تشبیهات بکر بود که همه را به خنده می‌آورد، مثلاً یک وقت دماغ دراز پیروزی را تشبیه به تفنگ دولول کرد که چشمها مردم را قراول رفته است، از علوم غریب نیز اطلاعاتی داشت و غشی‌ها را به طور مجانی معالجه می‌کرد. شهرت شهری نداشت ولی در دهستان یکی از شخصیتها بود.

بنده ۵۶ مجدد السادات-مرحوم آقا میر عطاء الله مردی رشید و خوش اندام بود. قدی رسا، و پیشانی بلند و چشمانی آبی و درخششی داشت، او هم مثل مرحوم آقا میر غفار روحیه‌اش تن و تیز و در عین حال سخت بذله‌گو و مجلس آراء بود. موسیقی را دوست می‌داشت و بچه‌های خود را به فراگرفتن موسیقی تشویق می‌کرد. قهرش بر مهرش می‌چربید، بالاخره یکی از شخصیتهای سادات خشگناب بود.

بنده ۵۷ پدر من مرحوم حاجی میر آقا خشگنابی-سیدی بود خوش سیما که در برخورد اول اصالت و نجابت‌ش نمایان بود، قدی متوسط، اندامی موزون و موقر، بیانی شیوا و نگاهی نافذ داشت، بسیار کریم بود، عده‌افراد خانواده‌اش سی و چهل نفر بودند، سفره ما حضرش

نیز همیشه برای شهری و دهاتی گستردگی بود. شعر نمی‌ساخت ولی بسیار دوستدار شعر و موسیقی و مشوق هر نوع هنر بود، خط خوب می‌نوشت، مشق درشت را شاگرد مرحوم خوشنویس باشی و خط ریز را شاگرد مرحوم امیر نظام گروسی بود. معمولاً بسیار ضبور و حلیم النفس اما به ندرت هم بهشدت عصبانی و خشمگین می‌شد و در آنحال موهای سرو صورت سیخ و چشمانش سرخ می‌نمود. در فن خود که امور حقوقی و قضائی باشد متبحر بود، تامی توانست دعاوی را به صلح و صفا خاتمه می‌داد. چه بسا موکلین پولدار را که ذیحق تیشه خیص نداده بود با تغییر و تشدد از خود دور می‌کرد، و چه بسا موکلین بی‌بضاعت را مجانی پذیرفته و حتی خرج منزلشان را هم از جیب خود می‌داد. حقاً عمری را صرف دفاع از حقوق مظلومان کرد، ظاهراً معاشر همه کس ولی باطنان بسیار متدين و پرهیز کار بود، قولش نزد علمای وقت سندیت داشت.

از میان سادات خشکناب آنچه که من یاددارم دو نفر حقیقتاً بسیار با دین و تقوی بودند: اولی مرحوم حاج میرعلی خشکنابی ساکن خیابان تبریز بود که حقاً از اولیاء و گوئی اسم شریفیش از اینکه جزو جمع شعر کودکانه من باشد ننگ داشت. و دومی پدر من که خدارفتگان همه را بیامرزد، پدرم چندین بار از خدا خواسته بود که فوتش در شب قدر باشد همینطور هم شد: در سال ۱۳۱۳ شمسی شب ۲۳ ماه رمضان پس از مراسم شب‌های احیا دو ساعت به اذان صبح به مرض سکته و در حالی که تبسم می‌کرد از دنیا رفت. همان شب من در یکی از دهات ییلاق خراسان بودم در خواب دیدم پدرم

روی کرده ماه ایستاده در حرکت است در حالی که نور ماه تاسینه او را پوشانده بود با قهقهه می خندید و صدای قهقهه او در افقها منتشر می شد، تا بیدار شدم پیر مرد دهاتی گفت: الله اکبر، اذان صبح بود. چراغ بادی را روشن کرده و در حال اضطراب از دیوان حافظ فالی زدم غزلی آمد که عجبا تا آن شب به چشم نخورد بود.

بیت اول و سومش چنین بود:

روز هجران و شب فرقت یار آخر شد
زدم این فال و گذشت اخترو کار آخر شد
بعد از این نور به آفاق دهم از دل خویش
که به خورشید رسیدیم و غبار آخر شد
دو روز بعد تلگراف فوت پدرم رسید.

بنده ۵۸۱- مرحوم آقا میر صالح- بسیار خوش خط و بطری، و ساده و خوش قلب بود، صحبت کردنش توأم با یک شور و احساسات بود که به شوخی می گفتند خل بازی در می آورد.

۲- مرحوم آقامیر عزیز- مردی چار شانه قوی و موزون اندام بود. دسته های شاه حسینی که تشکیل می شد او همیشه دسته باشی بود زیرا صدای غرا و باد و بروت مخصوصی که داشت او را برای اینکار از هر حیث برآزفده ساخته بود.

۳- مرحوم آقا میر محمد پسر مرحوم آقامیر محسن- که پدرش آقا میر محسن اسب سوار و تیر انداز هنرمندی بوده، از یک مقوله بخصوصی که رنود بلد بودند وقتی صحبت می شد آقا میر محمد مثل سازی که کوکش کرده باشد کم کم گرم می شد و با دهن کف

کرده شروع می کرد به رجز خوانی که خیلی دیدنی بود.

بنده ۵۹۱- مرحوم آقامیر عبد الخالق- شوهر عمه کوچک من در جوانی شیرین کاریهای داشت. از جمله به تقلید زنهای اطواری و سمه می کشید، چادر نماز سرمی کرد و باناز و غمزه از پشت دیوار سر کشیده و با جوانها سر به سرمی گذاشت. این قصه یکی از خاطرهای شیرین من و به عنوان یک یادگار از روزهای خوش خشکناب در ذهنم نقش بسته است.

۲- دوربین شاه عباس- همانطور که معروف است جمشید جامی داشته و همه چیز را در آن می دیده، دوربین شاه عباس هم مخصوصاً در دهات آذربایجان خیلی معروف است و چه قصه های شیرینی که از این حیث به شاه عباس نسبت می دهند و چه نقشهای که این دوربین در افسانه ها بازی می کند.

بنده ۶۰۱- ستاره عمه - من چهار عمه داشتم به ترتیب سن (اول) خدیجه سلطان، (دوم) ستاره (سوم) سارا عمه جان (چهارم) سیاره (خانم عمه) سه نفر اول به رحمت خدا رفته اند.

۲- نزیک- در خود تبریز نازک می گویند، یک نوع نان گرد دهاتی است با مغز خوشمزه ؎ی هم که لا یش می گذارند خیلی خوردنی است.

۳- میر قادر- پسر عمه من است.

بنده ۶۱۰ آقامیر حیدر- شوهر عمه من اکنون پیر مرد هشتاد ساله و از کار اقتاده ایست، تادل و دماغی داشت متأکه های شیرینی می گفت که هنوز بین اقوام ما معروف است. مردی دست و دل باز بود، آیند

وروند زیاد داشت سماورش همیشه می‌جوشید، در چائی خوردن افراط می‌کرد.

بنده ۳۶ ملک‌آمد - مخفف ملک‌الموت که دردهات به جای کلمه (مردeshوی) استعمال می‌شود.

بنده ۳۶۱ - فضه خانم - دختر دائم پدرم که از جوانی طرف توجه و از محترمات سادات خشکناب بوده و هست.

۲ - آقامیر بحیی - برادر مرحوم مجد السادات و پسر دومی مرحوم آقامیر مصطفی مردی است خوش قلب ساده و وارسته، اشعار حماسی مخصوصاً شاهنامه را زیاد دوست دارد و می‌خواند. این روحیه را از مرحوم پدرش ارث برده است.

۳ - رحساره خانم - دختر خاله پدرم فعلاً ساکن تهران از محترمات سادات. و مخصوصاً جنبه تقليدش به پایه هنر و آرتستیک می‌رسد.

۴ - آقاسید حسین - از پسر عموهای محترم ما، بسیار خلیق و معاشر و نجیب است. از سی سال باین طرف باخانواده شفاقی‌ها پیوسته و دردهکده قیچاق سکونت اختیار کرده است.

۵ - مرحوم آقامیر جعفر - پسر ارشد مرحوم آقامیر غفار مردی کاری، جسور و متهور بود. امادستش سنگین بود، در منازعاتی که بعضی از ده پیش می‌آمد اگر او هم شرکت داشت، قضیه خالی از خطر نبود.

بنده ۳۶۱۴م قیبه (پشت بام صیخره‌ای) - صیخره عظیمی است از کوه مثل شاخه درخت جدا و خمشده و در زیر خود محوطه اطاق‌مانندی را تشکیل می‌دهد که زمستان و تابستان پناهگاه رهگذران و گله‌بانان است. بچه‌ها هم بعضاً بالای پشت بام آن رفته و از تماشای دور نماهای

اطراف آن محظوظ می‌شوند (دام قیه در سینه کوه و بالای دره در میان دهکده‌های شنگل آباد و کلوچه قرار دارد).

بنده ۷۴ در این بند شعر اشاره به قصه (کور او غلی) است. می‌خواهد بگویید موقعی که داستان کور او غلی را می‌گویید من هم از اینجا گوش خواهانده‌ام، تا قصه بپایان نرسد خواهیم نمیرد. اما داستان کور او غلی که یکی از قصه‌های قهرمانی معروف آذربایجان بلکه تمام دنیا است، اجمالش اینست: کور او غلی پهلوان داستان، پسر خود (ایوز) را بجنگ می‌فرستد و او تاغر و بآفتاب بر نمی‌گردد، کور او غلی در حالی که چشم‌ش در تاریکی شب بهر سودویده و با هر سیاهی در می‌آویزد، گاهی از باد، گاهی از دسته کلنگ‌ها (دورناها) سراغ پسرش را می‌گیرد، شب را سحر می‌کند، صبح زود اسب داستانی خود را که اسب (قیر گون) نام دارد سوار شده و بجنگ می‌رود، دشمن را مغلوب، پسرش را که اسیر شده بود آزاد کرده و با خود می‌آورد. بازگشت (ایوز) آخر داستان است.

شهریار

تور گون دیلی (صحیفه ۶۱)

ایران خلقلى، او جمله‌دن آذربایجان خلقىنین ئۆزۈنە مخصوص دىلسى و ادبىاتى او لىماسىنى انكارا ئىدەن و بىئە لىكلە و طينيمىزىن خلقلى آراسىندا ملى عداوت و نفاق توره دىلرە جواب او لاراق شهرىيار بو شعرى ۱۳۴۸ - نجى ايلدە يازميش دىر. ائله‌جهدە زورا کى شاعر لرى، ملتىن دردىنه بى اعتنا او لانلارى تنقىيد آتشىنە تو تموشدور. شهرىارين الياز ماسىندا بو شعر «أصيل او لىماز» باشلىغى ايله دىر. بوندان او لىكى نشرلارده گوسترىلىر كى ايلك دفعە بو شعرى شهرىار دكتىر مهدى روشن ضميرىن ائۋىنده بىر عددە دافشىگاه استاد لارينا او خويور و حرارتىه قارشىلانىر.

صابر - ميرزا على اکبر طاهرزاده (۱۸۶۲-۱۹۱۱) مشهور «ھوب ھوب نامە» نىن مؤلفى، آذربایجان ادبىاتىندا يىنى مكتب يارادان ساتىزىرك شاعر. علامە على اکبر دەخدا صابرى «يوزايللىك يولو بىر گىچە دە گىشىن نابغە» آدلا ندىر مىشىدى.

خشىل - كندى يۇخسۇ لارينىن او ندان حاضر لادىقلارى يىمك.

میتیل - اوزوچکیله میش یورغان.

کسری - ساسانی حکمداری، خسرو انسو شیروان (۵۳۱-۵۷۹)

بەھجىت آباد خاطرەسى (صحىفە ٦٣)

بو شعرى شهر يار ئۆزۈنۈن ايلك محبىته حصىر أتمىشدىر. جوانلىق ايللىرىنده دانشگىدە پزشكى ده تحصىل ائندىيگى وقت نريا آدلى بىرقىزى آلولى محبىتىلەسە و بىرمىش. ثريانىن خانوادەسى بو ايکى جوانىن بير-بىرىنە او لان سەو گىسىنە اعتناسىزلىق ائذىب او نىلارين ازدواجىنا راضىلىق و ئۇرمىرلر. گونلارين بىرىنده او نىلار گىزلىجه گوروشىمك قرارىينا گلىرلر، مىعادگاھ بەھجىت آباد دا ايمىش، فقط بو گوروش ده باش تو تمور. سحرەدك گوزو يولدا قالان شاعر ئۆز احساساتىنى بو شعردە بىان أتمىشدىر.

دارى دوشورماك - قوشۇندارى دىلەمەسى ، بورادا قۇلاغىن گورولىدامامىسى معناسىندادىر.

ايىلدەر - اينىلدەر، سىزلا يار.

دان او لىدوزوا يستە رچىخا - صېھىن ياخىنلاشماسىنَا اشارە دىر. قىرجا ندى - منفى معنادا نازائىدى.

دۇغۇنمه - سۇيۇنمه
(صحیفه ٦٥)

١٣٤٩ - نجى ايل مرحوم سهند، دكتراحمد شمس ايله بيرلىكده تبريزه گلير، شهر يارى تهرانا قوناق آپارماق ايچون اصرارا ئىدىرلر. فقط استاد راضيليق وئرمىر. ايكينجي دفعه دكتـر شمس رضا خامنه‌اي ايله خواهشـه گلـير لـو خـبر وـيرـلـرـكـى مشـهـورـ اـيرـانـشـناسـ پـروـفـسـورـ رـسـتمـ عـلـىـ يـفـ باـكـيدـانـ تـهـرـاـناـ گـلـيـبـ استـادـلاـ گـورـوـشـمـهـ سـيـنـىـ خـوـاهـشـ ئـىـدىـرـ،ـ تـأـكـيدـ ئـىـدىـرـ كـىـ «گـرـكـ شـهـرـيـارـىـ گـئـرـوـمـ،ـ ئـولـومـ!ـ»

بو خواهشـ وـ تـمـنـالـارـ شـهـرـيـارـىـ يـوـمـشـالـدـىـرـ وـ مـسـافـرـتـهـ رـاضـيـلـيـقـ وـئـرـىـرـ.ـ دـكـتـرـ شـمـسـيـنـ ماـشـيـنـىـ اـيلـهـ شـهـرـيـارـ،ـ عـيـالـىـ عـزـيزـهـ خـانـمـ وـ صـمـيمـىـ مـصـاحـبـىـ بـيـوـگـ ئـيـكـاـ نـدـيـشـ تـهـرـاـناـ گـئـىـدىـرـلـرـ.ـ سـهـنـدـئـوزـ اـئـوـيـنـىـ اـسـتـادـيـنـ اـخـتـيـارـيـنـداـ قـوـيـورـوـ اوـنـلـارـ بـيرـآـىـ قـوـنـاقـ اـئـىـدىـبـ حـرـمـتـ مـرـاسـمـيـنـىـ يـتـيـرـىـرـ.ـ تـهـرـاـناـ چـاتـدـيـغـىـ گـونـونـ صـابـاحـىـسـىـ پـروـفـسـورـ عـلـىـ يـفـ شـهـرـيـارـلـاـ گـورـوـشـورـ،ـ اوـنـلـارـ قـارـشـيـلـاشـانـدـاـ اـيـكـيـسـىـ نـيـنـ دـهـ گـوزـيـاشـلـارـىـ آـخـيـرـ،ـ هـيـجـانـلـىـ وـ تـأـثـيرـلـىـ بـيرـ وـ ضـعـيـتـ يـارـانـىـرـ،ـ مـجـلسـدـهـ كـىـلـرـدـهـ مـتـأـثـرـ اوـلـورـلـارـ.ـ شـهـرـيـارـلـاـ عـلـىـ يـفـ كـهـنـهـ دـوـسـتـلـارـ كـيـمـىـ صـحـبـتـدـنـ دـوـيـمـورـ،ـ گـئـجـهـ يـارـيـسـيـنـاـجـنـ مـصـاحـبـهـ دـهـ اوـلـورـلـارـ.ـ عـلـىـ يـفـ (ـحـيـدرـبـابـاـ)ـ نـيـنـ باـكـيدـاـ مـتـاسـيـزـ رـغـبـتـلـهـ قـارـشـيـلـانـمـاسـيـنـدـانـ،ـ دـفـعـهـ لـرـ لـهـ چـاـپـ اوـلـونـمـاسـيـنـدـانـ خـبـرـ وـئـرـىـرـ،ـ شـهـرـيـارـيـنـ مـلـاـپـنـاـهـ وـ اـقـفـيـنـ آـنـادـانـ اوـلـمـاسـيـنـ ٢٥ـ اـيـلـلـيـكـ جـشـنـىـ منـاسـبـتـيـلـهـ ١٣٤٧ـ دـهـ باـكـىـ يـهـ دـعـوتـ اوـلـونـمـاسـيـنـدـانـ (ـشـهـرـيـارـيـنـ دـعـوـتـنـامـهـسـىـ طـاغـوتـىـ رـژـيمـيـنـ توـطـئـهـسـيـلـهـ ئـورـتـ - باـسـدـيرـ اـئـىـلـيـمـيـشـ وـاـوـنـاـ وـئـرـيـلـمـهـ مـيـشـدـىـ)ـ سـوـزـ آـچـىـرـ.ـ پـروـفـسـورـ عـلـىـ يـفـ اـيـرـانـدـانـ قـاـيـدـارـكـنـ اـسـتـادـدانـ ئـوزـسـسـىـ اـيلـهـ بـيرـ

نوار دولدور ماسینی و شعر لریندن بیرالیاز ماسینی او نا هدیه و ترمه سینی خواهش ائدیر. بونخواهشی قبول ائدن شهریار اوراد اجا ایگیرمی دقیقه ده همین شعری یازیب دوستو واسطه سیله باکی یه ارمغان گوندر میشدیر.

بیر قرن... - «گلستان» (۱۸۱۳ م) و «ترکمنچای» (۱۸۲۸ م) صلح مقاوله لرینه اساساً قافقازین ایراندان آیریلما سینا اشاره دیر.

قاش آلان حلمه - تبریزده و قتیله قاش آلماق و سازاندالیق پشنه سیله مشهور او لان بیرقادین. ایندی ده (حلمه سازاندا) کوچه سی تبریزده واردیر. یاو آگوزلر - دگر لی گوزلر، یاخشلیغی گوزه گتیره ن.

دمورول - «دده قورقود» داستانینین قهرمانلاریندان بیری. بختیار - بختیار و اهابزاده (۱۹۲۵-) مشهور شاعر و ادبیات‌شناس عالم. واحد - علی آقا واحد (۱۸۹۵- ۱۹۵۶) مشهور غزل شاعری. قابیل - قابیل اما مویردیف (۱۹۲۶-) مشهور شاعر. بلبل - مرتضی محمدوف (۱۸۹۷- ۱۹۶۱) دنیا شهرتی قازانمیش

مغنی.

وورغون - صمد وورغون (۱۹۰۶- ۱۹۵۶) آذربایجانین ان مشهور شاعری.

راحیم - محمد راحیم (۱۹۰۷- ۱۹۷۷) مشهور شاعر. سلیمان - سلیمان رستم (۱۹۰۶-) آذربایجانین قوچامان شاعری، معاصر شعرین بانیسی و بایراقداری.

ساهر - حبیب ساهر (۱۲۷۳- ۱۳۶۵) مشهور شاعر و معارف خادمی، مقاومت شعرینین باشچیسی.

گولگون - مدینه گلگون (۱۳۰۴-) معاصر شاعر.

تبریزدن مهاجرت ائدب باکیدا یا شاییر. بالاش آذراوغلى نین عیالی دیر.
آذر - بالاش آذراوغلى (۱۳۰۰-۱۳۲۵) مشهور شاعر، ۱۳۲۵-۱۳۰۰
مهاجرت ائدب باکیدا یا شاییر.

عثمان - عثمان ساری وللی (۱۹۰۵-۱۹۴۰) مشهور شاعر.

نبی - نبی خزری (۱۹۲۴-۱۹۸۰) مشهور شاعر.

کورچایلی - علی آقا کورچایلی (۱۹۲۹-۱۹۸۰) تانینمیش شاعر.

توده - علی توده (۱۳۰۳-۱۳۲۵) مشهور شاعر، ۱۳۲۵-۱۳۰۳

تبریزدن مهاجرت ائدب باکیدا یا شاییر.

سهند - بولود قاراچورلی (۱۳۰۴-۱۳۵۸) مشهور شاعر.

رسول - رسول رضا (۱۹۱۰-۱۹۸۱) مشهور شاعر.

سهند بیم (صحیفه ۶۹)

قیرخینجی ایللرده شهریار بحرانلى گونلر کىچىریر، روحى
هیجانلara دوچار او لور، دوست - آشنا ايله الفتى كسىب، هەچ كسلە گورو -
شمك ايسته مير. بو وقت ۱۳۳۶ - نجى ايلدە آذربايچانين شهرتلى شاعرى
سهند (مرحوم بولود قاراچورلی) او نونلا گوروشمك ايسته يير، لاكن
بوتون اصرارلارينا باخميما راق آرزو سونا چاتمير. بئله او لدىقدا بير منظوم
مكتوب يازىر، شهرىارين ياخين قوهومى مشهور هنرمند و شاعر بهروز
دولت آبادى واسطه سىلە او ناگوندرىر.

شهریار بوقته دک سهندی تانیمیردی، شعرینی او خویار کن گوزلری
دولور، تکراراً مكتوبی او خویور، روحی هیجان ایچینده جواب یازیر
و ینده دوستو بهروز دولت آبادی واسطه سیله سهنده گوندریر.
سهند مكتوبونون جوابینی آلیب حدسیز درجه ده سهونیر، قراره
گلیر شهریاری تهراندا ئوز ائوینده قوناق ائله سین. لامن شهریار
راضیلیق وئرمیر. ینده شهریارین دائمی مصاحبی و سرداشی بیوگ
نیک اندیشه متول اولور، چوخلی خواهش و تمنادن سونرا ۱۳۶۹ ینجی
ایل تیر آی شاعر تهرانا گئدیر. تهراندا اونو فریدون مشیری (سایه)،
سهند، حسینقلی کاتبی قارشیلایرلار. شهریار سهندین شیمراند اولان
ائوینده ۱۵ گون قوناق قالیر. شهریارین شاعر و ادیب دوستلاری اونون
گوروشو نه گلیرلر، ادبی محفل لریار انیر. همین محفل لرین بیرینده شهریار
«سهندیه» نی او خویور و تور کی بیلمه ينلر ایچون ئوزو فارس دیلینه
ترجمه ائدیر.

قورادان حالوا ینیه رسن — «صبر ایله حالوا بیشرای قوراسندن ...»
مثلنه اشاره دیر.

کوراوغلى — مشهور «کوراوغلى» داستانینین قهزمانی.

ناهارمنده سی — ناهار سفره سی، دسترخان.

قاوو تماس — چوبانلارین چولدە سوتله حاضر لادیقلاری يمك.

مشاق — مشق وئرهن، ئو گرەدن.

طومار — لوله لئیب بو كولموش كاغاذ، نامه.

توك پاپاغ — بير نوع قوزى دريسيندن تيكيلميش بورك.

قارالار — كندىوخسو للارى.

طور توره تمیش او جاگییند؟ - موسانین عبادت ائتدیگی طور سینایا
اشاره دیر کی اور ادا نورالهی بیر آغا جین دالیندان او ناگوروندی.
چنلی - دومانلی.

الف لیلی - مین بیر گنجه ناغیلاری نظر ده تو تو لور.
حلله کروانی - فرخی سیستانی نین «باکارو انحله بر قتم ز سیستان»
مصر اعیله باشلانان مشهور قصیده سینه اشاره دیر. بو کروانین متاعی ایپک
پارچا او لار میش.

صابرین شهری - مقصود میرزا علی اکبر صابرین دوغول دوغمو
شامانخی شهری دیر.

صفهای طهور - پاک شراب.

هاروت ایله ماروت - روایته گوره، غصب او لو نموش و باشی
آشاغی آسیلیمیش ایکی ملک.

مانی - (۲۱۶ - ۲۷۶ م) ارزنگ و یا ارنگ آدلی مصود کتابین
مؤلفی، ساسانیان دورینده پیغمبر لیک ادعا سیندا او لموش دور.

دده قورقوه - کتاب دده قور قود آذربایجان خلق داستانی.

جوشغون - مشهور آذربایجان شاعری.

فرعی نه غنیم آجاج - موسانین اژدهایه چه وریلن عصا سینه اشاره دیر.

ائل بلبلی
(صحیفه ۸۳)

شاعر ابوالفضل حسینی (حضرت) شهریارین هم ئیرلی سی

۱۳۰۰ شمسی ده خشگنابدا آنادان او لموش، او شاقلیق دورینی اوردا کچیر- میشدیر. آناسی امیر اصلاح شهریارین صمیمی دوستلاریندان ایدی ۱۳۲۵- نجی ایلدە وطنیندن مهاجرت ائدیب باکیدا ياشامیش، اور ادا تحصیلینی دوام ائتدیریب ادبیاتشا سلیق ساحه سینده دکتر لیق درجه سینه نائل او لموش دور. (حضرت) تخلصی ایله شعر لریازمیش، حافظ و نظامی نین اثر لرینی منظوم ترجمه ائتمیش، بیر نئچه نمايشنامه مؤلفی دیر. ۱۳۶۶- نجی ایلدە باکیدا وفات ائتمیشدیر. حضرتین منظوم مكتوبی كتابین علاوه لر حصه سینده چاپ ائدیلمیشدیر.

محمد راحیم حضرت تلرینه جواب (صفحه ۹۹)

باکیدان فنار گلیر - قدیم خلق ماهنی سی.

سلیمان رستم (صفحه ۱۹۰)

سلیمان رستم (۱۹۰۶-) حال حاضر ده باکیدا ياشاییر. معاصر آذربایجان شعرنین قوجامان باشچیسی دیر. وقتیله تبریزده او لموش و تبریز حقیندە گـوزه ل شعر لسر يازمیشدیر. شاعرین جنوب شعر لـری او خوجولار طرفیدن داها بویوک شوق و رغبتله قارشیلانیر. سلیمان رستم

شهریار آیرى-آيرى و قتلرده بىر نئچە منظوم مكتوب يازميش و شهریار او نلارا جواب و ئىرمىشدىر. سليمان رستمىن مكتوبلارى كتابىن علاوه لر حصە سىنده چاپ ائدىلمىشدىر.

حكيمە جان (صحيفە ۱۰۵)

حكيمە خانم بلورى ايلك شعرلىرىنى زنجاندا يازميش، اورادا معلم اولدوغو وقت بىر شاعر كىمى شھرت قازانمىشدىر. ۱۳۲۵ نجى ايلده شەمالى آذربايجانا مهاجرت ائتمىش، اوردا دانشگاهىن ادبىات فاكولته سىنى بىترميش، ادبىات ساحه سىنده دكتىرىقى درجهسى آلماساغا نائل او لموشدور. بىر نئچە شعرلىرى كتابى نشر ائدىلمىش، ادبياتشنا سلىق موضوعوندا علمى اثرلىرىن مؤلفى دير، شهرىارين يارادىجىلىغى حقىنده آيرىجا اثرييازىب چاپ ائتدىرمىشدىر. شعرلىرى مختلف دىللرە ترجمە ائدىلمىشدىر.

ڪرج خاطرهسى (صفحە ۱۰۵)

شهرىار ياخىن قوھوملارىندان او لان على آفانىن كرجىدە ئوزالى ايله داغىن اتكىيىنده سالدىغى صفالى باغدا قوناق او لور. شاعرىن طبعى نسى

جوشه گتیرن گوزه ل منظره او نو بو شعری يازماغا يو نلدير . بسو شعرده
(حيدربابا) دا آدى چكيلن ننه قىز ياد ائدىلىر و معلوم او لوركى شاعرين
عمقىزيسى ايمىش . شهريار بو باعدا ئوز دوغما كندىنин عطرىنى دويور و
جو انىق ايللىرىنى حسر تله يادا ئىدير .

داشلى بولاق - حيدربابا داغنىن اتگىنده بولاق .

نفه دن دوشدون - يورو لدون ، الدن دوشدون .

سليمان رستمە
(اوچونجى شعر) صحيفە ۱۵۲

شهريار وطنينين اجنبى لر واستيلاچىلار طرفىندن بولوشدورولمه -
سینه آجيير ، او نويتىم مالينا او خشادىر ، هر كس او نسان بيرپاي آپارىر .
شاعرلرین چوخونون ، او جمله دن سليمان رستمەن آرازدان شكایت ائتمە -
سینه الشاره ائدرك دىير كى بىزى بير - بير يمىز دن آيران عادىجه چاي ، داغ -
داش و بو كىمى طبىعى مانعه لر دكىل ، قاش ايله گوز آراسىندا بيتمىش
بىر چىياندىر - ئولكەلرى و خلقلىرى تىكە - پارچا ائدهن استيلاچىلاردىر .
شهريار سليمان رستمەن مكتوبوندا كى بيرپارا اومى - كوسو وايهاملارينا
جواب او لاراق دىير كى رواد گىل سين كىمى ايشيق لىق قوشى او لان
گو گرچىن بايقوش يواسىندا ياتسىن ، خفаш (ياراسا) آراسىندا قالسىن !
شعرىن بيرينجى الياز ماسىندا علاوه ايكى بىت دهواردىر :
آتامىز يوردى بولونمكده دىر اويناش آراسىندا ،

بولونر بوز باشى نىن جرمەسى فراش آراسىندا.
داراشىب جانىمە دشمن، هەر بىر دىش قوپارىر،
بويتىم مالى قالىب بىر سورى كلاش آراسىندا.

ايىمان ھشتەرىسى (صفحة ۱۰۸)

ايکىنچى دىنيا محاربەسىنин شىدىلىنىڭى بىر دوردە ۱۳۲۰ نجى ايلين شهر يور آيىندا مەتفقلار ين قوشۇنلارى ايرانين شماپ و جنوب سەرحدلىرىندە سو خولوب مەملكتى اشغال ئىدىنده شهر يار بىر و طپپىست شاعر كىمى اورەك يانغىسى ايلە مەدافعە سىز قالميش و طينى اسفلى حالىنا آغلايير، اشغالچىلارى «ايىمان آپاران شىطانا» بنزه دىر. هەمین ايللەر دە ئوز لىريك غزللىرى ايلە شهرت قازانماقدا اولان شاعر بىر پارا حسود آداملار ين غېضىنە سېب اولموش، او زلار شاعرىن ال - قولونى سو سەلتىماق و ئۆز عالملىرىندە شعردىن او زاقلاشدىر ماق قىصدىلە شهر يارىن ديوانىنى او غورلايىر لار. سون بىتىدە بوجادىئە يە اشارە اولۇن موشدور .

ياوا - مصروفىز، بوش.

چىرى - كىندلىرى دولانىب ساققىز، ايگەنە - سانجاق و بو كىمى خىردا شىلر ساتان آرا آلوير چىسى.

شهریار تهراندا طبرشته سینده تحصیل ائدن وقت کرايه ائتدیگی منزلده یاشایردى. ائو اثنایه سی سوبای محصله مخصوص او لان یورقان. دوشک، قازان- قابلاما، استکان- نلبکی و کتابدان عبارت ایدی. آتاسی حاج میر آقا خشگنا بی نین تبریزده وفات ائتمه سیله مادی وضعیتی آغیر لاشیر، خرجینی آزالتماق ایچون منزلینی دگیشیب او جوزلی او طاق تو تماق قرارینا گلیر. اثنایه سینی بیغشدیر بیب بیر تلیسده ئیر لشدیر بیب. حامبال چاغیر- ماق ایچون ائودن ائشیگه چیخیر، قاییدان باش اثنایه سینین او غورلاندیغینی گورور. داها کوچمگی او لمور. گئجه لوت او طاقدا یاتا بیلمه بیب بو طنز شعری قلمه آلیر. او نون قافیه سینی بیر گون او ندان اول بیر حامبالین یو کی پئره قویوب دینجینی آلاندان سونرا کمک ایچون دئدیگی بوسوزلر وئرمیشدیر: «کمک ائله یین بويو کی چاتیم، تك چاتا بیلمه بیرم». آيليق آلدوق، کیرا وئردیك- گورونور او وقت ده ائو کرايه سی ائوسیز لر ایچون بويوك دردایمیش. قوراتا- قراضه کنه.

ینگه- گلینین یانینجا گئدهن قادین. موشا تا- گلینی بزه ین قادین، مشاطه.

شاطر او غلان

(صفحه ۱۱۳)

شهریارین قوجا بیر قوهومی و ارایدی، همیشه گلیب استادا کمک
ائمه، او نالازم اولان شیلاری آلاردى، او، شهرداری یانیندا کی چور کچى-
خانادان هرگون سنگك آلاردى و همیشه تاپیشیر اردی کی «قوی چورك
قوروسون، شهریارا آپاریرام».

شاطر شهریاری تانییردى، لاقن وردست او نونلا تانیش دگیلدی،
گونلرین بیرینده وردست شاطر دان سور و سور:

- بو شهریار کیمدى کی بو قوجا کیشى گوندە دئیير؟

شاطر وردسته بئله جواب وئریر:

- شهریار بورادا بیزیم قو نشودى، هریاندا شهرتى اولان شاعردى.
وردست دئیير:

- اگر شاعردى، بیزىدە بیر شعر يازسین، من ده اونون چورگىن
قورو دوب لاپ بورو شته ائله يىم.

قوجا کیشى بوسوزلرى گلیب شهریارا دئیير، او نون خوشونا گلیبر.
قلمی الله آلیب بو شعرى يازىر.

خوزه يىن - آغا، ارباب.

سارى يازلىق - يازدا اکىلن سارى بوغدا.

**زمان سسی (اصیلندە: اذان سسی)
(صفحه ۱۱۶)**

عادتاً سحر تزدن دوروب رازو نیازە مشغول او لان شاعر، اسلامی
انقلاب عرفه سیندە خلقین جانا دویوب ظلم و اسارت زنجیر لرینى قىرماق
عزمىندە او لاما سینى بو شعر دە تر نم اتمىش و «آجىقلى ملتىن» تزلىكىله آزاد
اولاچاغىنى خبر وئرمىشدىر. بو پېشگولىق بيرايىل سونرا ۱۳۵۷-نجى
ايلدە حقىقتە چەورىلدى.

گوپسىدى - يئرە ووردى.

سردار - ستارخان سردار ملى (۱۲۹۳-۱۲۴۶ ش) مشروطە
حر كاتنىن قهرمانى.
جاودان - همىشە لىك.

**گئتمە ترسا بالاسى
(صفحه ۱۱۷)**

شهر يارلا بير عمر دوستلوق ائـدن بىو گـنىك اندىش بـوشـعـر
حقىندە بئلە روایت ائـدىـر: «قدـيم زـماـنـدان اـزـبـرـلـهـدىـكـيـمـ بـيرـغـزـلـدـنـ نـئـچـهـ بـيـتـ
خـاطـرـيـمـدـهـ قـالـمـيـشـدـىـ، بـوـغـزـلـىـ آـنـامـ شـكـسـتـهـ - بـسـتـهـ حـالـداـ اوـخـوـيـارـدـىـ.
يـادـيـمـداـ قـالـانـ بـيـتـلـارـ بـوـنـلـارـ دـىـرـ:

**گئتمە ترسا بالاسى ، من ده سنه سايىھ گلپىم
يا پىشىپ دامنوھ ، سىنلە كلىسا يە گلپىم**

ئور گەدیم ياكى سن ائت دين مسلمانى قبول*

ياكى تعلميم ائله، من مذهب عيسايه گليم

گونارىن بيرىنده بوپيتارى آهنگلاه شهريارا او خودوم ، احساسى تحرىك او لسو نموش استاد شعرىن كىمدىن او لدوغۇنو سوروشى. لakin مؤلف منه معلوم دىكىلىدى. (معلوم او لسون كى بوايىكى بىت مشهور شاعر سيد عظيم شير وانى فىن غزلينين باشلانغىچى دىر. غزل دىللر از برى او لسادا، سون وقتلر دك چاپ او لو فما يېلىدیر - ح . م .) شهريار بو شعرى چوخ سەھىردى و نهايت او نو استقبال ائتمىدى واونا «گئتمە ترسا بالاسى استقبالى» عنوانى وئردى.

شيخ صنعان - صوفى ادبىاتىندا آدى تئز - تئز چكىلىن مشهور دىنى - اخلاقى داستانىن قهرمانى. ايلك دفعه شيخ فريد الدين عطار طرفينىن بود استان نظمە چكىلىمىش، شاعرلر، خصوصىلە حافظ ئوز غزللىرىنده شيخ صنعنانىن آدىنى دفعه لر لە چكىرى. آذربايجانىن مشهور دراما تو رگى حسين جاوید او نون حقيقىنده درام اثرى يازمىش، بو اثر ايندى ده صحنه ده ياشايير.

ناز اىيله مىسى!

(صفحه ۱۱۹)

استاد شهريارا بيرپارا شاعرلر ايراد تو توب دئميشىدىلر: غزل يازماق دورى داها كىچىب، خط - خالدان يازماق تعهدلى شاعره ياراشماز ...

* اصلينىنده: ياكى سن اسلامى قبول ائيله، منيم دينىمە گل.

بو شعر غزل کیمی باشلانسادا، سون بیتلرده معتبر ضلره کنایه‌لی و ایهاملی جواب وئریلمیشدیر. «تازا شاعره» خطاباً دیلیمیش سوزلر عبرت- آمیزدیر. «زلف و خطو خالین قوپالاغینی گوتوروب، زلفعلی نین ده باشینی آزقالاداز ائلهین» لره بیلدیریر کی خط و خالدن مشق آلیب من فتبارک الله احسن الخالقین مصداقیله قرآن یازیرام و بو حقیقت له من اهل مجاز او لا بیلمه رم.

«عشیران»، «عراق»، «حجاز»، «ترك»—موغام موسیقی دستگاه‌لاری- نین آدلاری دیر.

ده نیز— دریا.

قوپالاغین گوتورماك— بیرینین دالینجا قاچیب تعقیب ائتمک.
کثر— کج، ایری.

آزادلیق قوشی «وارلیق» (صفحه ۱۲۱)

آذربایجان دیلینه و ادبیاتینا درین محبت بسله‌ین و بویولدا مادی و معنوی یار دیملار ائدن قدر تلی جراح، مشهور ادبیات‌شناس دکتر جواد هیئت اهل قلم دوستلارینین امکدا شلیغی ایله ۱۳۵۸-نجی ایلدە تهراندا «وارلیق» مجله سینی تأسیس ائتدی. بو مجله آذربایجان ادبیاتینین انکشا芬ندا و زنگین لشمہ سینندە بو اون ایل عرضیندە بویوک نائلیتلر الده ائتمیشدیر. «وارلیق» ژورنالی شهر بارین الینه چاتان کیمی دکتر هیئته تأثیر لى

بىر مكتوب يازير. آشاغيدا كى سطرلار همان مكتوبدان دير:

«بو مجلهنى يايماقلا افتخار ائدىرم، اگر بىر خرجى وار، منى ده
شريك ائدىن كى هرنە او لسا تقديم ائدىم. چونكى من ئوزومى «وارلىق»
خانواده سيندن سانىرام. اينانىز كى ائله دەخرجىم يوخدير، آلدېغىم آيليق
خرجىمى ئودە يير...»

شهريار ئوز علاقەسىنى «وارلىق» مجلهسىنە «آزادلىق قوشى وارلىق»
عنوانلى شعرلە افادە ائتمىشدىرو بىرنىچە شعرى ھمین مجلە دە درج
ائىدېلمىشدىر.

غم باسىدى قلىيانىمى (صفحە ۱۲۳)

طنز روحوندا يازىلان بو شعرده شهريار آغلاركىن گولور، قوجا.
ليغىندان شكايت ائدىر، عيالى عزيزە خانمین وفاتىنى حسرتله ياد ائدىر، قىزى
مرىمین گلىن گىثىپ كوچدىگىنى، ايكىنجى قىزى شهرزادىن دا كوچكمەدە
او لدوغۇنو و شاعرىن يالقىز قالاجايىنى بىلدىرىر، فلakin در و مرجانىنى
الىندن آلماسىندان شكايتله نىر، زمانەنин شاعرى نهرە كىيمى چالخالاماسىندان
داد چكىر.

«او شودومها، او شودوم» - خلق باياتىلار يندان دير.

مرىم، شهرزاد - شهريارين قىزلارى.

پروانه و شمع

(صفحه ۱۴۴)

بو قطعه شهریارین وحدت وجود روحوندا یازدیغی شعر لریندن دیر،
عاشق معشوقه سینه یالنیز ئوزونو اونون وصالی یولوندا فنا ائتمکله چاتیر،
ذره کله واصل او لور، بودا «فنا فی الله» رمزینی افاده ائتمیش او لور.

حجاب شیشه - شیشه ئور توگى.

ساورولوم - یانیب کوله دونوب گوگه سورولوم.

عرشی - عرشه مخصوص، علوی.

صنعتی مملکت

(صفحه ۱۴۵)

شهریار بو شعریندہ مملکتی صنعتی ائتمک آدیله خارجی سرما يه دار.
لاردان آسیلی وضعیته سالانلاری، خیانتکار اقتصادی سیاست نتیجه سیندہ
وقتیله ئوزونو هرجه تدن تأمین ائدن فلاحتی افلاس حالینا سالیب «آمریکادان
دن، فرانسه دن پن» گیتر نلری کسکین ساتیرا آتشینه تو تور، شهر و کندلریمیزین
اسفلی حالینا حقلی او لاراق آجیر، تور پاقلارین کندلیلر بولونمه سی
فکرینی ایره لی سورور - کندلی تو رپاچ صاحبی او لمایینجا فلاحتین
نکبتلی وضعیتی اصلاح او لانا سی دگیل.

بله بو یورت - خام، یاریمچیق.

تو نله دی - تو للا دی، کنار آتدی.

پن - فرانسه دیلیندە چورك.

غىملە آتىشىق و بارىشىق (صفحە ۱۲۸)

شهر يار تمىيل و اسسطە سىلە «غىملە» مباحثە ائدىر، او نون اليىندن شكايتىلە نىر،
محرو مىتلرىنى بىر - بىر سايدىقدان سونرا، نهايت، بارىشير و ايشيقلى گله -
جىگە اميد بىلە بىر.

مېشۇ - ارونق - انزابدا كى مېشۇ داغلارى.
ھنيكىدىرماك - نفسىدن سالماق.

بلالى باش (صفحە ۱۳۰)

شهر يارىن خصوصى حىاتىنا عائىد او لان بو شعرده بىرپارا عائەلەوى
دئى - قودولارا اشارە او لو نور. گورونور معىشتىن آغىرلىغى بىرپارا
چىتىنلىكلىرى اور تالىغا چىخخارميس و شاعر بىونلارا دوزمگى، طالع ايلە
بارىشىماڭى عمر يولداشىنا توصىيە ائتمىشدىر. شعرده چو خلى خلق مثل لرى
ايىشلەنميس و مکالمە طرزى او لدىق جا طبىعى و روان دىر. ادبى دىرىنندن علاوه،
شهر يارىن ترجمە حالى ايچۈن بو شعرىن معىن اھمىيەتى وار.

ايمانيله گئتدى

(صفحه ۱۳۴)

بو يوک اميد و آرزو لارلا عملە گلن تغييرات و اصلاحات بعضاً عكىس نتيجه و ئيرىر. نتجەدئىھەرلر: «كۈچن يوردون قدرى قونان يورقىدا بىلىزىر». «بىر (بلى قربان!) او لوپ ايندى بىزەمین بلى قربان» دىدىيكتە شاعر بىر مستبد عوضىنە مىن مىستېدىن يارانما سينا اشارە ائدىر. بودا هر بىر شەھر و كىنده مسئۇل مقاملارىن ئۆز باشىنىڭىزنىن، فعال مايشاە او لمالارنىن كىسکىن تىقىدى دىر. ھەمدە طاغوت زمانىندا آذربايچان دىلى نىن قدغن او لو نما سينا شەرتلى اعتراض سىسى بو شعر ده ائشىدەلىر: «تركى او لموش قدغن» دئمكە شهر يار ئۆز جسارتلى فريادىنى او جالتمىشىدەر.

شاھسوبي - تهراندا وقتىلە آخان «آب شاه».

شو خلوق

(صفحه ۱۳۵)

شهر يارىن جدى شىز لرىندە دەيئرى گلدىيكتە طنز عنصر لرى سزىلىر. بودا شعرين ملاحتىنى آرتىرىر، او خوجودا بىرىيون نگوللوق، فرح و تبسم دوغورور. ھەمین شعرين ايکىيەنجى بىتىيەن دە بومزاھىن شاھدى او لو روچ.

جان آلیر ایندی
(صفحه ۱۳۵)

بو شعرین ۱۳۵۸ - نجى ايلده يار انماسى احتمال او لونور، چونكى
شاعرين دوستى سهند همین ايلده و او نونلا مكتـوبلاشان محمد راحيم
۱۳۵۶ - نجى ايلده وفات ائتميشلر. شهر يار طاغوتى رژيم دورينده ساواك
آدلانان جهنمى دستگاه واسطه سيله بير چوخ گناهسيز انسازلارين شكنجه
وئولومه محڪوم ائديلمەسىنه، سونرا دابهتايچىلار طرفيندن مظلوم انسازلارين
افترايا معروض قالمالاريندان شكایت ائدير.

آغىز يئميشى
(صفحه ۱۳۷)

هر گونون بير حكمى وار، بير گون روزى بول او لور، بير گون روزى
قاپىسى دارالىر. طالعىن او يونلارى چون خدور، حيات يولونى ائله كېچمك
لازىمدىر كى انسانين آدى ياخشىلەلا چىكىلىسىن.

دنيا نه يالان تاپما جادىر
(صفحه ۱۳۸)

يول اداره سنين عاليى تبه عضو لرىندن او لان حسن تقويمى شهر يارين
عائىـه وى دوستلاريندان اىـدى. بو شعر او نون و قىسىز و فاتينا حصر

اولونموشدور.

«حیدربابا یا سلام»ین ايلك نشرينين سوونداحسن تقويمى نين بير قيديندن معلوم اولوركى اونون چاپينى ونشر اولونماسينى عهدهسينه گوتورموش ، «تخت جمشيد» منظومه سينى ده نشر حاضر لاديجينى بيلدير . ميشدир .

سام يئلى - مسیرىنده هرشىي قورودوب محوائىن يئل . سئل سارانى قاپدى - «آپاردى سئللر سارانى» داستانينا و ماھنى يه اشاره دير .

انجلا

(صحفه ۱۴۰)

ماھنى شكلينده دىلەميش بوشعر دوستونون قىزى آنجلانىن اره گئديب غربته دوشمهسينه حصىر ائدىلەميشدир . «سئل سارانى آپاردى» - «آپاردى سئللر سارانى» داستانينا و ماھنى يه اشاره دير .

جاڭىلى - جالانار .

سارى اينك ناغىلى - مشهور آذربايجان ناغىلى دير . دير - دير - جير جير .

هارا قاچسىن انسان (صفحه ۱۴۳)

درین اجتماعى - سیاسى مضمون داشىييان بوشعرىندە شهر ياردورىن دوزو لىمۇ تضىيقلىرىندەن، انسان جلدىنە گىر مىش شىطانلاردان، يالانچى و عده - لر لە خلقى آلدادان حاكمىردىن شىكايىتلە نىر، او، ائلە بىر نوح آختارىر كى خلقى دوچار او لدوغى طوفانىن گردا بىندان قورتاسىن.

قىيمىلدىر - سرعتلە تورە يىب آرتىر.

خاتم، سليمان - سليمان پىغمېرىن او زو گو و ديو لرى بىندە وورماسىنا اشارە دىر.

سيخىنتى - سىغىنەماق، پناھ آپارماق.
ثعبان - ايلان.

آلنىمىن يازىسى (صفحه ۱۴۶)

شهر يارىن عىالى عزيزە خانم وفات ائتدىكىن سونرا قىزلارى دا اره گىدىب كوچورلر. قوجالىق و تنهالىق شاعرى بىرك سىخىر. بوشعر يالقىز قالدىغى گونلارين وصف حالى دىر. فارسجا تضمىن ائتدىيگى بىتلر «آتشىگىدە» تذكرە سىينىن مشهور مؤلفى لطفعلى بىگە آذرين (۱۱۳۶ - ۱۱۹۵ھ.ق.) ديوانىندان دىر.

قاڭمۇر - قالخمير.

قبستا ندیر - قبرستاندیر.

بئلەم - ائله بىلىرم.

يار قاصدى

(صفحه ۱۴۹)

بوقطعه ده شاعرالى اتکىنندن او زولموش سەوگىلسىنندن خېرىگتىرن
ائىچى يە خطاباً ئوز سەوينجى، درد - كدر و اضطرابلارىنى تىرىنم ائدىر.
آغلارى - آغلايىب.

عمرە سورەن - عومور بويى.

گۈزۈم آيدىن

(صفحه ۱۵۰)

شهر يار ايڭى شعرىنده قافقازا خىالاً سفر ائتدىيگىنى تصویر ائتمىشدىر.
بو شعرىنده او زون ايللەر بويى باغلى قالميش قاپىلارى آچدىغىنى، او زاق
دوشىوش دوغما ائللەر ايلە گورۇشلىيگىنى تأثيرلى مصراعالاردا تىرىنم ائدىر.

جان رستم!

(صحیفه ۱۵۳)

پروفسور رستم علی یقه شهریارین حصر ائتمدیگی «دو گونمه - سوینمه» شعری کتابین او لینده دیر. رستم علی یف بیر پارا حادثه لر او جوندان تهمته راست گلیم و عضوی او لدوغى حزبدن اخراج ائدیلیر. بو خبری ائشیدن شهریار ئۆز دوستونون غمینه شریک اولور و بیر نوع تسکین لیک وئریر.

قونوش - دانیشماق، قونوشماق.

نبی - قاچاق نبی (۱۸۵۴-۱۸۹۶) یونخسول کندلیلاری باشینا یغیب آروادی ها جرله بیر لیکدە او زون مدت ظالم فئوداللارا قارشی مبارزه آپاران قوچاق. حقیندە ماھنی، داستان و رومان يازىلمىشdir.

قره باسدی حکایەسى

(صحیفه ۱۵۴)

شاعرین کابوسا تو تولدوغونو، واهمەبە دوچار او لدوغونو گوستریر.

جىينقىيرىغىم چىخمادى - سىسىم چىخمادى.

سېرىيغ چىكىدىلر - سون نفسەدك عذاب وئردىلر.

سېرىتىغىدىم - جانى برك ايدىم، او زدن گئتمەين ايدىم.

جيزييغ - تورپاغىن او زىيندە بىر شىين دورە سينە چىكىلىميش خط و آشىقلا او ينانىلان بىر او يون آدى.

انسان ساز انقلابی میز

(صحیفه ۱۵۵)

اسلامی انقلابدان سونرا شهریار فارس و تورک دیللریندە خلقین
فداکارلیغینا بیر سیرا شعرلار حصر ائتمیشیدیر. بو شعردە جوانلار طرفیندن
آمريكا سفارتخاناسینین آلينماسينا اشارە او لو نور و انقلاب يولۇندا شهيد
اولانلارдан تجلیل ائدىلير.

مجنون

(صحیفه ۱۵۹)

بو شعرین بیرینچى بىتى دىللر از بىرى ايدى. شهریار ايکى بىت
علاوه ائتمكىلە او نى استقبال ائتمىش و تماملامیشیدىر.

چاپالىر اوره گىنە مىدە

(صحیفه ۱۶۰)

شاعر قوجالىقدان، اوره گىنەن ضعيفله مە سىنىدەن شكايتلە نىر.
سىنە نە دن دوشۇ بدى - سىنە تەنگە او لو بدى.

اویون اولدیق (صفحه ۱۶۳)

ایت ایله قوردون ال بیر او لاما سی گوز تچی ایله او غردونون بیر لشمه سی و خیانتینه اشاره دیر. بونون دامعناسی درین دیر. بئله او لدیقدا مال صاحبی آرادا اویون او لور.

بویون اولدیق - وعده وئریب بور جلی قالدیق.

رطب وئردیك تزه ک آلدیق (صفحه ۱۶۴)

بوندان اوی «شاطیر او غلان» شعرینده شهریار چورک بیشیر نلرین امگینی یو کسک قیمتلندیر میش و آرزو سونو بیلدیر میشدیر. دوغرو داندا چورک انسانین گوندەلیک حیاتینی تأمین ائدن مثلسینر نعمتدیر. اگر چورک قايد اسیند ابیشیر یلمه سه، نعمت کور لانار و او نون او زریندە چکیلن زحمت هدره گئدر. بو شعریندە شهریار خمیرین طاغاردا چیندیر قییش او لاما سیندان، شاطیرین ناشی، آغزی هرزه و کوبود لوغو ندان شکایتلەنیر.

معلول ياز بيق نيله سين؟ (صفحه ۱۶۵)

بـو شعرده تحمیلی جنگین فاجعه لریندن ، خلقین فدا کار لیغى و چتینلیکلر قارشی سیندا دوزوملى او لاما سیندان، تفرقه يه سون قويوب ال بير

چالیشماسیندان بحث او لو نور.

ھپروت - قاریشیق یو خى.

اوش - قشون.

شاھ اسماعیل - (٩٣٠ھ. ق) صفوی سلاالھسینین مؤسسی،

شاعر.

قیزیلباش - صفوی لر دوروندە دو گوشچیلارە و ئۇريلمیش آد.

مقصودیه - تبریزدە کوچه آدى، شەھریارین ائوی بو کوچه دەدیر.

او تاییدان گلنە

(صحیفە ١٦٧)

اسلامى انقلابدان سونرا وقتىلە وطنىنى تىرك ائتمگە مجبور
اولازلارين دوغما ديارا قايىيمالارى ايچون امکان ياراندى. او توزبىش اىل
غريب ولايتده ياشايىان و باشينا مىن بىر بلا گلن دكترغلام محسىن بىكىدى ئوز
دو غمامدارينا قايىدىب شەھر يارلا گوروشدى . دكتربىكىدى شمالى
آذربايجاندا اولدوغو وقت شەھر يارين ائرلىرىنин تدقىقى، ترجمەسى و
نشرى ساحەسىنinde دىگەرلى ايشلەر گورموشدى. شەھر يارلا گوروشو حقىنده
ئۇزى بئله يازىر:

« ... شمالى آذربايغانلىلارين استادا اولان حدودسىز ارادت،
اخلاص، اشتىاقلارينى چاتدىرىدىم، سلاملارينى يئتىرىدىم. او ستاداونلاردان
قدىدانلىق ائسىدib، ئۆزۈنۈن مشھور و دەرىن معنالى (بىزلىرىنى لاب
قانبىر- دىل بىر قارداشىق) مصراعىنى او خويوب ، آرازىن او تايىندا -

کیلارین دیدار وزیارتینه اولان حدودسیز اشتیاقیندان دانیشدی. بو او جو-
بو جاغی گئورونمهین آیریقدان و توز درین کدر و المینی بیلدیردی «.
شهریار دکتر بیگدلی نین دیداریندان خوشحال او لوپ «او تایدان
گلنە» شعرینی یازمیشدیر. بو شعرده وطنپرور انسانلاری توز دوغما یوردونا
حسرت قویان ظالملر، گناهسیز انسانلاری زندانلاردا و سورگونلرده
چورودن سادیستلر اصل شیطان آدلانیر.

آلاه وعدھسى (صحیفە ۱۶۹)

ایران اسلام انقلابی عرفه سیندە و انقلابین غلبەسیندن سونرا
شهریار فارس و تورک دیللریندە بیرسیرا شعرلر یازمیشدیر. بو شعرده شاعر
مظلوملارین آھى نین آلولانیب ظلمون کوکىنى یاندیرا جاغىنى خبر
وئریر.

صابرین خوروزى (صفحە ۱۲۰)

شهریار بیر نئچە شعریندە میرزا علی اکبر صابرین (۱۸۶۲ - ۱۹۱۱)
آدینى حرمته يادائىدیر. بـو شعر شیروان داهى سینین «ائىله بىليردىم كى
دختى صبح او لوپ» مصراعى ايله باشلانان ساتیر يك قطعه سينه نظيره دىر.

«من ده (هوپ) تك بير آغيز بازلا ديم» دئديكده صابره اشاره اولونور،
چونکي مطبوعاتدا چوخ وقت صابر «هوپ هوپ» مستعار امضا سيندان
استفاده ائتميشدир. اونون اثرلرینى توپلايىب نشر ائدهن شاعر دوستى
عباس صحبت ديوانينا «هوپ هوپ نامه» آدى وئرمىشدىر.

انس و جن (صفحه ۱۶۳)

بو شعر اصلينده «ئوز ديليميز يين دعاسي» باشلىغى داشىير. شهرىار
بو اثرىندە ئوز شيطانى صفتلىرىنى دين پردهسى آلتىندا كىز لتمىش فيريلدا-
قچىلارى، ئوزگەن نجات او مان ساده اسوحلرى كىشكىن تنقىد آتشىنه
قوتىمۇشدور.

ارسىن - تندىردن شى چىخارماق ايچون باشى قىرماقلى او زون
شىش .

ڪوودوش - پالچىقدان دوزه لمىش سخسى قاب - چولماك.
با باك - خرمى دينىنى ياييان، عربلاره قارشى ايگىرمى ايلدن چوخ
مقاومت گوستريپ ووروشان حر كات باشچىسى.
افشىن - تر كىستان شاهزاده لرىندىن او لوپ عرب قشونلارى باشىندىا
بابكىن اوستونه يوروش ائدن واونو حىلە ايلە اسir توتان سر كرده. افшиن-
ين ئوزى ده آزسونرا بابكلە ال بير او لماقدا تقصىر لندىريلىب ئولدورو-
لموشدور.

ويىن ورامىن - فخرالدين گرگانى نىن پهلوى ديليندىن ترجمە
ائندىكى منظومە.

آللاه بويغانى

(صفحه ٤٤)

اليازما سيندا عنوانىن قاباغىندى مۇتىرىضەدە (صيغەتە) يازىلماشىدىر كە عنوانىن عربىچەسى دىر. طاغوتى مىرغىضىلىرى افشا ئىدىلىر، ظاھرساز سالسو- سلار تنقىيدەدىفىنە چەورىلىر.

بدو آت

(صفحه ١٧٥)

آتىن تعرىفىنىدە دىر. يىدىنچى مصراع او لجه «دا غداشلار دىرنىاخ- آلتىيندا او نون» شىكلىنىدە يازىلماشى دىر. سو نونچى مصراعدا بىر هجاچاتما. دىغىنەڭورە «شان» سوزۇنۇ علاوه ائتدىك.

قاشقازلى قارداشلار لاسوروش

(صفحه ١٧٦)

شهرىارىن بىر آرزو سودا قاشقازا سفرائىتمك ايدى كى طاغوت دورىنىدە باش تو تىمادى. استاد حقىقتىدا او لماسادا، خىالا قاشقازا سفرائىدىر، بىونىسگىلى شعرى يازىر، گلەجك نىللارايچون اونى يادگار قويمىر. راحىم و سليمان رستم شهرىارلامكتوبلاشان شاعرلر در، او نىلارىن منظوم مكتوبلارى كتابىن علاوه لر بولمە سىنده دىر.

نئجه ڪئچدي عمر ون؟

(صفحه ۱۷۹)

عمرى بويو محروميتلار، عذابلار، ائل دردى چكىن شاعر ٹوز حيات
دفترينى وراقلايير وقيسا جاولاراق طالعينىن خبر وئير.

عزىزىھ

(صفحه ۱۸۰)

۱۳۵۵ - نجى ايلده شهر يار ٹوز عيالي عزيزه خاني ملات هرانا گىدىر.
اورادا دكتر جواد هيئتين اهتمامى ايله بير آپارتماندا قاليرلار. عزيزه
خانيم آز كچمه دن سكته ائدىر و دنيا ياي گوز يوم ماقلاء اوچ بالاسينى و
شهر يارى آغلار قويور.

شهر يارين تهراندان ايکى آجي خاطره سى وارايدى . هروقت
بو ايکى خاطره نى ياداسلاندا كدرلنرىدى. برينجى، ٹوز ايلك محبتينى
بورادا ايتيرمه سى، ايکينچى سى، عزيزه نين ناگهانى ٿولومى.
عزيزه حقيندہ بوندان علاوه، شهر يار ايکى شعر ده ياز ميشدير كى
پئريندە چاپ ائدىلمىشدير.

عزىزىھ جان

(صفحه ۱۸۳)

بو شعر ده شهر يار ٹوز مرحوم عيالينى حسرتلە ياد ائدىر.

هلال محرم

(صفحه ۱۸۵)

شهریار دینه پابند، اصول و فروعینى رعایت ائدن مسلمان ایدى.
یارادىجىلىغىندا، آزدا او لسا، نوچە لرە دە راست گلېرىك كە، ادبى دگر
باخىمىندان ماراقلى دىر. بۇ، و «تضمىن يك بىت دلىش» ھمىن نوچە
لردىن دىر.

خان ننه

(صفحه ۱۹۰)

بو شعرىن الياز ما سىندا شهرىار عنوانىن مقابلىنده معتبرضە دە ياز—
مېشىدى: «خان ننه خانم ننه نين مخففى دىر». ئۆز بويوك ننه سىنە حدىسىز
محبىت بىلەين شاعر او نو ياد ائدىر، عىنى حالدا ئۆز او شاقلىق دورىندن
و باشىناڭلن حادئە لردىن صەممىتىلە دانىشىر. بو شعرىن دە شهرىارىن ترجمە
حالى اىچۇن معىن اهمىتى وار.

سازلى شاعرىمىز خازن – يىن روحنى تقدىم

(صفحه ۱۹۶)

بوندان او لکى نشرلردى بوشۇر «سازلى شاعرىمىز صافى روحونا
تقدىم» عنوانىلە گىتمىشىدیر. بىز هىئىردا او لدوغو كىمى، بورادادا الياز-
ما سىنى اساس گوتوردۇك. بوشۇردا موغان موسىقى سىنەن مختلف شعبەلرى

و گوشەلرینین آدی چكىلمىشدىر. معلوم او لدوغو كىمى، شهر يار جو انلىغىندا موسيقى ايله ماراقلانمىش، سەتارى اوستالىقلاچالار و ابوالحسن خان اقبال آذىز، صبا، عذارى، كرييم آقاداصا فى كىمى هنرمندلار لە دوستلوغى بوساحە دە سررشهتە صاحبى او لدوغۇنۇ گوسترىر.

فخر يە ئولۇمى (صحىفە ۱۹۶)

سعيد آقا فخر يە آذرى بايجانين صنعتكار وطنز دئىهن هنرمندلرىنندن ايدى، تھراندا ساكن او لمۇشدى، هر ايلى ياي موسىمىنده تېرىزە گلىپ- هامىدان اول استادىن گورۇشونە گئدر و نىچە گون او نون ائويىنده قوناق قالاردى. ۱۳۴۸ - نجى ايلىن يايى گلىپ چاتامىشدى، استاد شهر يار خانواده سىلە سعىدىن يولۇنۇ گوزلە يېرىدى. فقط سعىد گلىپ چىخىمادى. دئمە ئوز او غلو ايله بىرلىكىدە تھراندان تېرىزە گلىپ كىن يولدا ماشىنى دىيگر ماشىنلا تصادف ائدىرو ئولور.

دىيىلدىگىنە گورە، بو گونلارده شهر يارين طبى سوسموش، بىر نوع يارادىجىلىق سکوتى دورى كەچىرىر و دىيردى: منىم شعر الهايمى مندن آليپلار، داها شعر پريسى حضوروما گلەمەير. استادىن عيالى (عزىزە خانىم) كوچەدە فخر يە نىن تصادف ائدىپ ئولمەسىنى ائشىدىر و گلىپ شهر يارا خبر وئىر. شهر يار پريشان او لور، دوستونون و فاتىندا قان آغلابىر، يالوارىب آللادان اىستە يېرى كى شعر الهايمىن اونا قايتارسین تادوستلوق وظيفەسىنى ماتم شعرى يازماقلە يئرىنە يتىرسىن.

شهریارین دعاسی مستحباب او لسور ، شعر نیسان یاغیشی کیمی
طبعیندن یاغماغا باشلایر ، استاد دئیردی: مداد - کاغاذی حاضر لاينجا
نچه بیت شعر گلیب ذهنیمدن کئچدی و خاطریمدن چیخدی .

بیاد محزون

(صفحه ۱۹۹)

شهریارین الیاز ماسیندا معترضه ده بئله بيرقیدی وار: (بیاد دوست
دیرینم محمدعلی محزون رحمة الله عليه).

محمدعلی محزون معاصر آذربایجان ادبیاتیندا گور کملی پئر تو تان
غزل شاعری ایدی. اونون اثری لری هله ۱۳۲۴ - نجی ایلدن مطبوعات
صفحه لرینده و آیریجا کتاب شکلینده چاپ ائدیلیب او خوجو لارین
رغبتی و محبتنی قازانمیشدیر. او دا طاغوت طرفیندن زجر چکن شاعر
لردن ایدی.

دان اولدوزودا با تدى

(صفحه ۱۳۰)

بو شعری شهریار ٿوز عمقیز یسی ننه قیزین و فاتینا حصر ائتمیشدیر.
ننه قیزین گوزه لليگینی شهریار بیرینجی حیدر بابا دا وصف ائتمیش و
ایکینجی حیدر بابا دا اونون «کوره کن، گلین» صاحبی اولدوغوندان
صحبت آچمیشدیر.

آقا میر صادقین خیراتی (صفحه ۲۰۱)

آقامیرصادق شهریارین یاخین قوهوملاریندان ایدی. او نون و فاتنین ايلدونومى مناسبىتىله و ئيرىلن خيراتدا اشتراك ائتمىش و بو شعرى يازمىشدىر.

عمو او غلو میر ابوالفضلە (صفحه ۲۰۵)

طنز طرزىندە ۱۳۵۳-دە يازىلمىش بو شعر دە عمۇ او غلو سىنىن حىيات شرايىطى و معيىشتنىن ظرافتلە سوز آچىر، ضىمناً «مخلصم من ده بونون ساده قوبول- منقلينە» دئمكلە دوستىقلارىنinin هانسى رشته ايلە باغلى او لدوغۇنا اشارە ائدىر.

قارداشىمەن مزارى (صفحه ۲۰۷)

بو شعرىن الياز ما سىندا شهرىارىن بىلە بىر قىدى وار: «دوشىزە شەھىن پىدىرە نون دىلىجە». گورونور، شهرىار، يارالانىب ئولموش قارداشىنى باسىدیر مىش بىر قىزىن خواهشىلە بو شعرى يازمىشدىر.

قارداشیم سلیمان رستمهه انجاف (صفحه ۲۰۸)

بوشعرین یازیلماسینی شهریار بئله ایضاح ائدیر: «انقلابین او للاری ایدی، خلق آمانسیز جاسیننا قیریلیردی، امام خمینی ده هله گلیب چیخما- میشدی کی سلیمان رستمندن بیر منظوم مکتوب گلدى، او منه یازمیشدی، «شهریار! بس سن هاراداسان؟ نییه سسین گلمیر؟ نییه بیر سؤزدئمیرسن؟» بو سؤز منه تأثیر ائله ییب بو شعری کی «آرپاچایی آشدى، داشدی، سئل سارانی گئتدی قاشدی» آهنگینده دی یازدیم و سلیمان رستمه گوندردیم».

سلیمان رستمهه (صفحه ۲۱۰)

بو شعرده سلیمان رستمین ایکینجی شعرینه جوابدیر . شهریار بیرسیرا اینجه مطلبیره اشاره ائدیر، حقلی او لاراق میدان قیزیشدیر ازلارا دئییر کی: «نئجه دئییم وورچاتلاسین... آخى، ووران قارداش، ئولن قارداش!

قاچاق نبی (صفحه ۱۲۱۳)

استاد شهريار بواميدله وطنه گلدي کي دوستلاري ايله بيرليکده ياشاسين وقالان ماجرالي عمرىنى أوز دوغما دياريندا باشا وورسون. لakan فلك نامساعد أولدى، دوستلارين بعضى سى و فاسىز چىخدى ، شاعرين ظريف و كؤيرەك روحى سىخىلدى.

شهريار چوخ مكافاتله بير كىچيك حيط آلدى کي خسىسىن او ره گى كىمى دار ايدى. بو نونله بئله بو ائوي ئوزونه بير پناھگاه بىلىپ، خوش ايدى، فقط فاكىن جور و ستمى باشا گلمه مىشدى ، همسا ياسى ئوز عمارتىن او جالتىدى، ائله گؤريه قالدىرىدى کي شهريارين ائويته بير ذره ده گون ايشىغى دوشموردى.

ايىندى استاد شهريار ئوزون بير قلعه اىچىنده زندانى بىلىرىدى، حتى فارسجا بير غزلينده بونا بئله اشاره ائدىر: متاب از روزن اي ماھ شب افروزم، چە اصرارى كە شمع كشته ام بىنى و زندان غم افزارا همین قوشمادا شاعر قاچاق نبىنى واسطه كىمى گؤتوروب ، او نون قازاما تا دوشمه سىلە ئوز ائويىنده زندانى او لماسىنى مقايسه ائدىر.

اصلی-کرم شعرینه بیر حاشیه
(صفحه ۲۱۶)

شهریار آذربایجان خلقین زنگین شفاهی ادبیاتیندان مهارتله فایدالانمیش، ابدی یاشاماق حقوقی قازانان باياتی، قوشما، گرایلی، ناغیل و داستانلاریندان ئوز اثرلرینده استفاده ائتمکله او نلاری خلق روحلیه پیوند وئرمیشدیر. بو قوشمادادا، شاعرین ئوزونون قیدائتىدیگى کىمی «اصلی و کرم» داستانیندان استقبال ائتمکله شعرینه خصوصى بیر آخىجىلىق و دوغمالىق بخش ائتمیشدیر. شعر مزاح روحوندا يازىلمىشدیر.

يالان دنيا
(صفحه ۲۱۸)

شهریار ئوز يارادىجىلىغىندا آذربایجان خلقینين زنگین شفاهی ادبیاتیندان باجاريقا بهره لەنمیش، هم ده گرایلی، قوشما و باياتی نىن گۈزەل نمسونەلرینى يار اتمىشدیر. بو اثرلرینده آذربایجانىن استاد عاشيقىلاریندان اولان تىكمەداشلى خستە قاسمىن (۱۰ - نجى عصر ھجرى) مشهور گرایلی سىنى استقبال ائتمیشدیر.
قارون - افسانە يەگورە قىرخ خزىنە سىلە يئرە با تمىشدیر.

تىيمور - امير تىيمور كوركان (۷۳۶-۷۸۰ھ.ق.)

چنگىز - چنگىز خان - تموچىن (۱۱۵۵-۱۲۲۷).

دریا ائله‌دیم

(صفحه ۲۲۹)

آنادیلیندە يازدیغى اثر لرى ايلە ادبىاتىمىزى او نو دولماز خدمتلر ائدن وادبى خزىنە مىزە گوزەل اينجى لر بخش ائدن شهر يار گله جك نسللىرە بويوك اميد بىلە يير. بىلە بىر حقيقته اينانماق ايسىتە يير كى ئوز قدر ئالى قىملرى ايلە متعهد شاعر ويازىچىلار بودرىانى او قيانوساچە ويرە جىكلەر. سها او لدوزى - دباكىرىن اورتا او لدوزى يانىندا خىردا او لدوز. عقد ثرييا - بىر يئرده گورونن آلتى او لدوزون آدى - خوشەپروين. شاهچراڭ - شىرازىن ياخىنىلىغىندا زيارتگاه. منجلاب - با تاقلىق.

روشن ضمير - دكتىر مهدى روشن ضمير، اديب، معارف خادمى. حنظل - زهرلى ميوھسى او لان هرزه بىتگى. شهد مصفا - مو مدان تميزلىنىش بال.

(تۇر كىيە يە خىالى سەر)

كىلمىشىم نازلى ھلال ئۆلکە سىنە
(فىكتىن) اينجە خىال ئۆلکە سىنە
(عاكفيين) مارشى ياشاردىب گۈزىمى
باخىرام (يىھىي كمال) ئۆلکە سىنە

اوت اسلام او جاقى تور كىادىر
بىر مىلاسى ايا صوفيا دىر
بوردا (رومى) كىمى عارفلار وار
صوفىلر عابدەسى قونىادىر

گورونور، پىردىسىن آچو يقىدا خىال
باشددا (فىكرت) لە دوروب (يىھىي كمال)
صون ادىيلر صفىدىر، باخ، نە جمال
(شەھرىيار) دان نە آغىر استقبال

بیر هلال پار لیارا ق او لدی گونش
بیر ساچاقلى گونش، احلام آدلی
قول - قاناد آچرى گىنىش بير ملکه
(امپراطورى اسلام) آدلی

قاوزانىر، حيف، قارا بير طوفان
او گونش چولقالانىر - آخ، نه ملال
نه گونش، سانكى محقق ائتىوى قمر
صون چىخاركىن، ينه بير اينجە هلال

دنىزى قالدىرىب آليمش بئلينە
سانكى سىمرغ خيالىم او جالىر
لاكن او لدوقدا داها مىست جمال
تىتەرە بىر حملىنى اگدىكىدە جالىر

باخىشيم قول - قاناد آچدىقدا او چور
گوز دئىير قوى هله با خدىقىجا باخىم
بو افقىر دە سئوينچىك قارىشىپ
شفقىن آرخينا آخدىقىجا آخىم

دىيرم (عاكف) ايلە گاه جومايم

اقيقون جلوه ماو يتبينه

گاه (كمال) دان قول آلیب يو كسه له ليم

باخایم (فکرت) ين علو يتبينه

طومار آچويقجا خيال فيلم لري

جانلانير بوردا آغیر بير تاريخ

توزلى، قانلى، بوغوق طوفانلار

سانكى گوزلر دومان ايچره مريخ

هر يشرين تو پراغى بير شى بسلر

بورادا دوغريسى غيرت كانى دير

بوردا داشدن چوخ ايگىتلر سوموگى

چشمهدن بوللى شهيد لرقانى دير

گورورم (فاتحى) ائتمىكده هجوم

او خونوب فاتحه دولت روم

شانلى داغلار، او جاليقلار گورورم

ينه بير چوخ دره لار، چوخ اوچوروم

گورورم بير ابدى عزت و شان

گله جك فخرى اولان بير كىچە جك

يوخ، بوملت، بو حقيقة اولمز

چاتاجاق خضرینه، جامین ایچه جك

ينه اسلام علمين قالديرا جاق

امپراطوري اولان عثمانلى

ايکى هيكل يا پاجاق، ال وئرەرك

بىرى تورك اوغلى، بىرى ايرانلى

بورا ژن توركىيەنин پايتختى

آتاباتورك انتخابى آنكارا دير

سابق اسلامبۇل ايدى، چوخ دا گۈزىل

اما سرحد بورا نسبت آرادىر

دوزولوب سانكى بو بالقونلاردا

ينه شاهلار تاجى، بىكىلر فسى دير

قولاق آسسان بو افقىرده هنوز

پاشالار نعرەسى، عسڪر سسى دير

او گۈزلەر گۈزلى اسلامبۇل

او دنيزلەر قىزى، درىيا گلىينى

سانكى درىيا چىچىگى، نيلوفر

قول آچىب، ساحلە آتمىش الينى

بوردا صون بير مدنىت يارانىب
نه بنالر يايپىلىپ، اللروار!
زه جلات، زه صلات علمى
آتاتوركلىرىمى هىكللر وار

شرق و غربى مدنىت قوشولوب
بير اصيل نسلى بو توپراقدا دوغور
معرفىتن قول آليپ عزت نفس
جهلى، فقري دو غولان پئرده برغور

غربت احساس ائلهمم من بوردا
سانكى اوز دوغما ديارىمدى منيم
نرده واردى قاريندا شلاريميز
آنا يوردو مدى، حصار يمدى منيم

من ده آذربالاسى، تورك اوغلى
قوناغام دوغما قاريندا شلاريمما
دئميشم آيرى دوشن لشكريمى
گىلدەيم، وصل ائدهيم باشلاريمما

ديلى، دينى، قانى بير قارداشىدىخ
سوزى بىزدىنسە، نه آغلار تارىخ

ايشده مەحکوم اپدەرك باشچىلارى
قاراملىتلرى داغلار تارىخ

بىزدە سىز تك دىنە لاقيد اولالى
گەتىدى يرلىر، بىزە گۈڭلەر قالدى
شققە لەدىك ھەر بىر تايىدا دوشوب
بىر كسيك باش كيمى سوپىلر قالدى

گەل سىخاق بىر كە قارداشلىق الين
لەن ائدهك ناخلف اسلافىمېزە
بونى (نادر) دە او وقت دويموشدى
قوى محبت قالا اخلاقلىفيمېزە

بو سوينج ايچقۇيقا، بىر لمىحە
او نوداق قانلى، حزىن لمىحەلرى
چىخاراق تارىخىمېزدن، چىخاراق
قان قارالدان او قارا صفحەلرى

آتا تو رك هيكلينه گوز تىكەرك
بىردىن آلقىشلاپىرام ژن توركى
گوز اوئوندە، نە تناسىب، بىلەم
بىردى تصویر ائدىرم ژان داركى

او بالار شاعرى يم، دردىمىزى
دو يورام، چوخ دا درين دويغودى بو
باش توتا، تو تمايا، اۆز دويغوملا
او يورام، چوخ دا شيرين او يغودى بو

گوروم، آى نازلى هلاليم، سانجاق
پارلاسىن گىت - كىدە بولى سونمز اجاق
دئميرم بىز قول ائدەك دېيانى
دنيا آنجاق بىزى انسان سانجاق.

مندرجات

صفحه

۵	شهریارین آنا دیلیندە شعر لری
۲۱	حیدر با بای شهریار
۳۱	حیدر با بایا سلام
۴۹	ایکینچی «حیدر با بایا سلام»
۶۱	تورکون دیلی
۶۳	بهجهت آباد خاطره‌سی
۶۵	دوگونمه — سوپونمه
۶۹	سهندیم!
۸۳	ائل بلبلی
۹۱	محمد راحیم حضرت‌لارینه جواب
۹۹	شهریارین جوابی
۱۰۱	سلیمان رستمه
۱۰۲	سلیمان رستمه
۱۰۴	حکیمه جان
۱۰۵	کرج خاطره‌سی
۱۰۸	ایمان مشتریسی

صفحه

۱۱۰	ياتا بىلەمە يېرم
۱۱۳	شاطىر او غلان
۱۱۶	زمان سسى
۱۱۷	گىتىمە ترسا بالاسى
۱۱۹	ناز اىلە مىيسن
۱۲۱	آزادلىق قوشى وارلىق
۱۲۲	غم باسىدى قىيانىيەمى
۱۲۴	پروانە و شمع
۱۲۵	صنعتى مملكت
۱۲۸	غىلمە آتىشىق و بارىشىق
۱۳۰	بلالى باش
۱۳۲	ايما نىلە گەتىدى
۱۳۴	شو خلوق
۱۳۵	جان آلىرى ايندى
۱۳۷	آغىز يئەميشى
۱۳۸	دنىيانە يالان تاپما جادىر؟
۱۴۰	انجلا
۱۴۳	هارا قاچسىن انسان؟
۱۴۶	آلنەمین يازىسى
۱۴۹	يار قاصلدى
۱۵۰	گۈزۈم آيدىن
۱۵۲	جان رىستم!
۱۵۴	قرە باسىدى حكايەسى
۱۵۵	انسان ساز انقلابىمىز
۱۵۹	مېجنۇن

صفحه

۱۶۰	چا بالير اورك سينه مده
۱۶۲	اويون اولدوق
۱۶۳	رطب وئزىپ تزهك آلديق
۱۶۴	معلول يازىق نيله سين
۱۶۷	او تايدان گلنە
۱۶۹	آللاده وعدهسى
۱۷۰	صا برين خوروزى
۱۷۲	انس و جن
۱۷۴	آللاده بويااغى
۱۷۵	بدو آت
۱۷۶	قا قازلى قارداشلارا يله گوروش
۱۷۹	نېچە كىچىدى عمرون؟
۱۸۰	عزيزىز
۱۸۳	عزيزىز جان
۱۸۴	يالقىز غريب
۱۸۵	هلال محرم
۱۸۸	تضمين
۱۹۰	خان ننه
۱۹۶	سازاى شاعرى يمىز «خازن» يىن روحنه تقدىم
۱۹۷	فيخرىيە ئولومى
۱۹۹	بىياد دوست ديرينم محمد على محزون
۲۰۰	دان اولدوزودا باتدى
۲۰۱	آقا ميرصادقىن خيراتى
۲۰۵	عمواوغلو ميرا ابو الفضلە
۲۰۷	قارداشيمىن مزارى

قوشمالار و باياتيلار

صفحه ۴

۲۰۸	قارداشيم سليمان رستمه اتحاف
۲۱۰	قارداشيم سليمان رستمه
۲۱۳	قاچاق نبی
۲۱۶	اصلی - کرم شعرینه بیر حاشیه
۲۱۸	يالان دنيا
۲۲۱	گوزومون ياشلاري
۲۲۴	باچيم اوغلی «بهروز» ين باياتيلاري
۲۲۷	دكتر جاوید ده گشتدي
۲۲۸	اوشاقلار
۲۲۹	دریا ائله دیم

علاوه لر

۲۳۲	ب. ق. سهند. شهر يارا مكتوب
۲۴۲	محمد راحيم. شهر يارا آچيق مكتوب
۲۴۹	محمد راحيم. قارداشيم شهر يارا ايکينجى مكتوب
۲۵۳	سليمان رستم. شاعر قارداشيم شهر يارا مكتوب
۲۵۵	سليمان رستمین مكتوبى
۲۵۷	ا. حسرت. شهر يارا اتحاف
۲۵۹	حكيمه بلورى. شهر يارا
۲۶۱	ايضا حلار

